

Občina Mozirje

Pred praznikom

Občani in delovni ljudje mozirske občine slavijo svoj praznik 12. septembra, v spomin na dan, ko je bila z uničenjem sovražnikov postojanke v Mozirju osvobodjena celotna Gornja Savinjska dolina. Na osvobojenem ozemlju so nastali trdni zametki povojne ljudske oblasti, ki so pomembni tudi za širši slovenski prostor. V minulih dneh se je v mozirski občini zvrstila vrsta prireditev in slovesnosti, s katerimi so obeležili letošnji praznik občine Mozirje. Sklepna slovesnost bo v nedeljo dopoldne, ko bo v prostorih prosvetnega doma na Rečici ob Savinji svečana seja zborov skupščine občine Mozirje, sicer pa o novih delovnih zmagah in prireditvah pišemo več na straneh od

5 do 12, ki smo jih v celoti namenili letošnjemu prazniku občine Mozirje.

Letos bodo nagrade in priznanja občine Mozirje prejeli:

Plaketo občine Mozirje bo prejel HINKO ČOP:

Denarne nagrade dobijo PLANINSKO DRUŠTVO SOLČAVA, MILAN GABERČ in MARIJA BEZOVŠEK;

Dobitniki značke občine Mozirje pa so; IVAN JERAJ, VILI MAROVIČ, BRANKO MEDVIČ, PETER MARIJEVIČ, IVICA FUGER, FANIKA TRATNIK, MARIJA GROS, ANTON GLOJEK, JOŽE LAZNIK in FRANC PODBREŽNIK.

J. P.

Cesta 2. grupe odredov

Uresničili so dolgoletne želje

V teh in prihodnjih dneh se v Gornji Savinjski dolini vrstijo prireditve in slovesnosti, ki jih občani in delovni ljudje namenjujejo občinskemu prazniku. Tako je bilo v soboto dopoldne izjemno slovesno na Črnicu, ko so namenu izročili dokončno posodobljeno cesto, ki povezuje Gornji grad in Kamnik. S tem se je končno uresničila dolgoletna želja prebivalcev obeh sosednjih občin, zato je bila sobota zanje resnično velik praznik. Cesta je vsakakor izrednega strateškega, turističnega in gospodarskega pomena. Naj omenimo le podatek, da dnevno kar sedem avtobusov vozi delavce iz mozirske občine na delo v Kamnik in Ljubljano, pot iz Mozirja do Ljubljane pa se je s tem skrajšala za 25 kilometrov. Deset milijonov dinarjev so za cesto med drugimi namenili občani mozirske občine iz referendarnih sredstev, uspešna posodobit-

Med slovesnostjo na Črnicu

tev ceste pa je plod uspešnega sodelovanja obeh občin.

Veliko mero pomoči so bili graditelji deložni tudi od borcev 2. grupe odredov, zato so cesto poimenovali po tej slavni partizanski enoti in otvoritev združili s tovariškimi sročanjem borcev 2. grupe odredov. Poleg številnih domačinov in prebivalcev sosednjih občin so se otvoritve in slovesnosti udeležili tudi predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj, član predsedstva CK ZKJ Mitja

Ribičič, predsednik predsedstva CK ZK Slovenije Andrej Marinc, prvi komandant 2. grupe odredov, narodni heroj Franc Poglajen-Kranjc, komandant Slandrove brigade narodni heroj Mirko Jerman, drugi voditelj partizanskih enot, bori in aktivisti, predstavniki republiških in regijskih organov in družbenopolitičnih organizacij, delegacije sosednjih občin, predstavniki graditeljev ceste in drugi gostje.

Vimenu obeh sosednjih ob-

čin je udeležence slovesnosti pozdravil predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik.

Delegacija obeh občin in borcev je nato k spomeniku padlim borcem 2. grupe odredov položila venec. Slavnostni govornik je bil prvi komandant 2. grupe odredov, narodni heroj Franc Poglajen-Kranjc. Opisal je zgodovinske dogodke iz narodnoosvobodilnega boja naš povojni razvoj in dosežke, posebno pozornost pa je namenil sedanjim zaostrenim razmeram in številnim zahtevnim nalogam, ki jih bomo morali uresničiti, če si želimo zagotoviti hitrejši razvoj. Možnosti za to imamo vsekakor dovolj. Kulturni spored so pripravili kamniški godbeniki in pevci ter osnovnošolci.

Ob koncu slovesnosti je Franc Poglajen-Kranjc prerezal trak in posodobljeno cesto med mozirsko in kamniško občino tudi uradno izročil namenu.

Trak je prerezal narodni heroj Franc Poglajen — Kranjc

Praznik KS Mozirje

Prebivalci te krajevne skupnosti slavijo svoj praznik 12. septembra, v spomin na ta dan leta 1944, ko je bilo osvobodeno Mozirje in s tem celotno področje Gornje Savinjske doline. Letos so slavo pripravili na Gneču in s tem obeležili pomembno delovno zmago prebivalcev tega prijetnega zaseka. Namenu so namreč izročili posodobljeno cesto skozi zasek, ki krajanom pomeni zelo veliko. Otvoritveni trak je prerezal Franc Irman, slovesnost ob krajevnem prazniku pa so pripravili pri spomeniku žrtvam NOB na Gneču.

stjo dohodka. Negospodarstvo je v tem obdobju povečalo sredstva za osebne dohodke za 11,9 odstotka, na delavca pa so si višji za 9,1 odstotek. Tako ugotavljamo, da so osebni dohodki v negospodarsvu presegli rast osebnih dohodkov v gospodarstvu za eno indeksno točko, to pa zaradi 2,7 odstotnega povečanja zaposlovanja. Na delavca pa so osebni dohodki rasti počasneje kot v gospodarstvu.

M. Z.

Občinski komite ZKS Velenje

Komunisti morajo opravičiti svojo vlogo

Čili 12. seje občinskega komiteja ZKS Velenje, konec avgusta je bil da se na podlagi rezultatov poslovanja v letošnjem prvem polletju oceni, kako se v prizadevanja za uspešno gospodarjenje vključujejo subjektivne sile in še posebno OO ZK v posameznih delovnih sredinah. Prav to morajo s svojo dejavnostjo največ prispevati k spreminjanju razmer in tako opravičiti svojo avantgardno vlogo.

Čeprav je spoznanje, da izvajanje programa gospodarske stabilizacije zahteva korenite spremembe v naših odnosih in našem obnašanju prodrla že povsod, pa konkretne aktivnosti, ki si jih v posameznih organizacijah združenega dela postavljajo družbenopolitične organizacije, samoupravni organi in strokovne službe še niso takšne, da bomo z njimi tudi spreminjali razmere. Predvsem pomembno pa je, da moramo drugačno stanje doseči po redni, samoupravni poti, preko samoupravnih organov, z usklajenim delovanjem in enotno akcijo družbenopolitičnih organizacij ter sam-

movalnih in poslovnih organov. Ukrepi družbenega varstva ne smejo postati edino sredstvo in metoda s katero lahko korenito spremenimo raznose in obnašanje in na tej podlagi ustvarimo pogoje za uspešnejše gospodarjenje.

Komunisti v Titovem Velenju stojijo še pred posebno odgovornostjo, ki jim jo nalaga že samo ime in dejstvo, da je občina Velenje izrazito delavska. Ze zato je treba čim prej opredeliti posamezne aktivnosti v osnovnih organizacijah ZK in zaostriiti odgovornost za njihovo izvajanje. Osnovne usmeritve je opredelila že Kraigherjeva komisija, njene ugotovitve pa bo potrebno v vsaki organizaciji združenega dela posebej konkretizirati in se z njimi čimprej tudi spoprijeti.

Boljše poslovanje in izkoriščenost obstoječih proizvodnih kapacitet bomo lahko dosegli le z večjo delovno disciplino. Prav zato je občinska konferenca ZK tudi podprla prizadevanja vseh tistih v Gorenju, ki žele zagotoviti doseganje proizvodnih načrtov z ob-

stoječim številom ljudi. Tak ukrep je potrebno sprejeti za nujen in normalen in nikakor ne »senzacionalističen«, kot bi ga nekateri radi prikazali. Saj se bodo s podobnimi razmišljanji morali slej kot prej srečati tudi drugod in z boljšo izkoriščenostjo notranjih rezerv dati svoj prispevek k stabilizaciji. Nekaj pa bo potrebno narediti tudi za ustrezno nagrajevanje proizvoznega dela. Prav nikjer ne smemo več čakati, da nas v spreminjanje razmer prisilijo nakopičene težave. Komunisti morajo biti kos zaostrenim pogojem gospodarjenja in sami začeti reševati probleme.

Ne nazadnje pa je potrebno doseči boljše in večjo povezanost osnovnih organizacij ZK z občinskim komitejem in tekoča vprašanja pogostejše obravnavati in se čim manj spraševati, kdo naj račne! Vsa mora narediti vse: samoupravni organi, poslovodni delavci in družbenopolitične organizacije. Doseči morajo usklajeno delovanje, kajti samo z enotno akcijo bomo uspeli razmere postaviti na pravo mesto.

M. Krstič-Planinc

Izvršni svet skupščine občin Velenje

Kako smo izplačevali sredstva za osebne dohodke?

Na zadnji seji izvršnega sveta so namenili vso pozornost obravnavi predloga prostorskega dela družbenega plana. V času od potrditve osnutka tega dokumenta je bilo opravljenih vrsto aktivnosti in sicer so pripravili usklajevalne sestanke v vseh tistih okoljih, kjer so podali priporočila na predloženo gradivo. Nekatera nesoglasja bodo v teh dneh še uskladili, tako da bo predlog prostorskega dela družbenega plana občine Velenje pridan v obravnavo in sprejem že delegatom na prihodnji seji občinske skupščine. Spregovorili so tudi v vlogi REK, ki želi graditi garaže za delavalce na območju zazidalnega načrta Gorica jug. Člani izvršnega sveta so bili mnenja, da naj gradijo garaže pri trgovini Merx, tako kot je bilo prvotno predvideno. Zdravstveni center je člane izvršnega sveta seznanil s te-

žavami, ki jih imajo zaradi iztrošenosti rentgena, ki je pri njihovem delu neobhodno potreben. Sredstva amortizacije so mnogo prenizka, da bi lahko ta instrument nabavili iz te postavke — potrebovali bi namreč okoli 20 milijonov dinarjev. Izvršni svet podpira nakup rentgena in priporoča zdravstveni skupnosti, da zagotovi denar iz sredstev, ki jih zbiramo po prispevni stopnji (v prihodnjem letu naj bi nadaljevali z zbiranjem po stopnji, s katero smo doslej pokrivali izgube v zdravstvu). Člani izvršnega sveta so govorili tudi o problematiki sanacije zimskega bazena v Titovem Velenju. Prav gotovo je nedopustno, da se tega vprašanja lotevamo v času, ko bi morali pričeti z jesensko zimsko sezono, so menili člani izvršnega sveta. K sanaciji je potrebno nemudoma pristopiti in dela

opraviti v kar najhitrejšem možnem času, tako da bi bil bazen lahko odprt vsaj do novega leta. Poslušali so še poročilo iniciativnega odbora za povezovanje strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti. Ta predlaga, da ostanje samoupravne interesne skupnosti materialne proizvodne organizirane tako kot so sedaj, s tem da se jim priključijo še SIS za proti požarno varnost. Za SIS družbenih dejavnosti pa sta bili podani dve varianti samoupravne organiziranosti in sicer so predlagali, da ostanje organizirane tako kot doslej, ali pa da se združijo. Skupne prostore naj bi pridobili na Saleški 19 (dosedanji prostori DO ERA). Člani izvršnega sveta so se opredelili za to varianto. Komiteja (za družbene dejavnosti ter za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja) morata spremljati

uresničitev te usmeritve.

Vso pozornost pa so člani velenjskega izvršnega sveta namenili na zadnji seji tudi uresničevanju dogovora družbene usmeritve razporejanja dohodka za letošnje prvo polletje. Rezolucije opredeljuje, da bi morala sredstva za osebne dohodke v globalu narasčati 35 odstotkov počasneje kot dohodek. V teh okvirih se lahko osebni dohodki povečajo samo v odvisnosti od doseženih in izkazanih delovnih rezultatov, ki se odražajo v povečani delovni storilnosti, izvozu na konvertibilno tržišče, zniževanju stroškov poslovanja itd. Na področju družbenih dejavnosti pa more biti rast sredstev za osebne dohodke usklajena z rastjo sredstev za osebne dohodke v gospodarstvu.

In kako je bilo v prvem polletju letošnjega leta? Dohodek se je v primerjavi z

enakim obdobjem lanskega leta povečal za 17,9 odstotka, osebni dohodki pa kar za 17,6 odstotka. Tako smo torej v prvem polletju z osebnimi dohodki zaostajali za rastjo dohodka le za dva odstotka. V tem obdobju se je poslabšala ekonomičnost za 14 odstotkov, rentabilnost za 11 odstotkov, nižji pa je tudi fizični obseg proizvodnje, padla pa je tudi fizična produktivnost in sicer za okoli 5 odstotkov. Zaskrbljujoč podatek je, da je v občini naraslo število organizacij, ki poslujejo z izgubo, prav tako pa se je tudi močno povečal znesek izgub. Vpliv teh organizacij je na uresničevanje družbene usmeritve razporejanja dohodka izredno velik, saj je ob izločitvi teh gospodarstev doseglo le 13 odstotno rast osebnih dohodkov, kar predstavlja 70 odstotno zaostajanje osebnih dohodkov za ra-

Skupščina občine Mozirje

Razreševanje težav v DO Vez

V petek dopoldne so se v prostorih novega gasilskega doma v Nazarjah na skupni seji zbrali delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje. Najprej so obravnavali analizo gospodarjenja v občini Mozirje v prvem letošnjem polletju. Ugotovili so, da je združeno delo mozirske občine doseglo dokaj dobre rezultate, saj se je v primerjavi z ostalimi občinami v celjski regiji uvrstilo celo na drugo mesto, za občino Slovenske Konjice. Zlasti razveseljuje je nadpovprečna rast dohodka na delavca.

Seveda tako ugodna ocena ne velja za vse delovne organizacije. Nekaj kolektivov Gornje Savinjske doline počuje resnično dobro, kar je zagotovo posledica dobrih poslovnih odločitev v preteklosti. Ponekod je stanje bistveno slabše. Nekaterim delovnim organizaci-

jam se otepa slabo gospodarjenje v minulem obdobju, ki je povzročilo, da na zapostavljene razmere nikakor niso bile pripravljene. Veliko razlogov za težave je nedvomno v zunanjih razmerah, kot so devizna politika, neskladnost cenovnih razmerij in podobno. Pomembna slabost pa je v tem, da vzroke za težave iščemo razvzven, pozabljamo pa na številne pomanjklivosti znotraj posameznih delovnih okolij. Sem lahko mirno prištejemo slabo izkoriščanje delovnega časa, neizdelane sisteme nagajevanja, šibko raven organizacije dela in druge razloge. Poseben problem je bolniška. Zelo zaskrbljujoč je namreč podatek, da je od 3315 zaposlenih v mozirski občini, vsak dan v bolnišnici 258 delavcev.

Tudi stanje na področju izgub ni rožnato. Z njo so ob polletju

poslovali 4 temeljne in 1 delovna organizacija, vse pa kaže, da bo stanje ob devetmesečnem obračunu že bistveno boljše, kar predvsem velja za stavbeno pohištvo in žagarstvo. Slaba polovica celotne izgube odpade na center na Geltech. Na področju negospodarstva in vseh oblik porabe v mozirski občini dosledno uresničujemo določila sprejete resolucije, zelo resen problem pa je izguba v občinski zdravstveni skupnosti, ki presega 7 milijonov dinarjev. Po razpravi so zbori skupščine Mozirje sprejeli vrsto usmeritev in nalog, ki naj pripomorejo k edravljenju težav in k še boljšemu poslovanju že doslej uspešnih organizacij združenega dela.

Posebno pozornost so delegati namenili stanju v delovni organizaciji VEZ Mozirje po uvedbi sanacijskega postopka. Tudi za to

organizacijo so sprejeli vrsto pomembnih sklepov. Sprejeli so celotno obdobje redne likvidacije temeljnih organizacij Učno-vzgojni predmeti Božna in podprli predlog temeljne organizacije Kovinarstvo na Rečici ob Savinji za uvedbo stečajnega postopka. Komunalna dejavnost se bo poslej reorganizirala v enovito delovno organizacijo, kadrovskih sprememb v začetnem kolektivnem poslovednem organu pa zaradi objektivnih razlogov niso obravnavali.

V nadaljevanju seje so obravnavali še analizo uresničevanja delegatskega sistema in delegatskih odnosov, poročilo o stanju in problematiki varstva invalidov in borcev NOV, na koncu pa med drugim sprejeli tudi predlog za podelitev letošnjih nagrad in priznanj občine Mozirje.

Kulturna in turistična podoba nekega kraja je s širšega družbenega in poslovnega vidika zanimiva toliko, kolikor je v tem kraju poskrbljeno za to, da si lahko turisti ali slučajni obiskovalci tega kraja ogledajo določene znamenitosti, se na primeren način okrepčajo in si kupijo določene spominke, ki ponazarjajo značilnosti tega kraja. Če bi ocenjevali občino Velenje, še zlasti mesto Titovo Velenje, predvsem po zadnjih dveh kriterijih, potem z doseženim prav gotovo ne bi mogli biti zadovoljni.

Prav zaradi teh razlogov Svet za kulturo pri predsedstvu OK SZDL Velenje, Zveza kulturnih organizacij občine Velenje in Turistično društvo Titovo Velenje

razpisujejo

Javni natečaj za izdelavo spominkov

Na natečaj se lahko s svojimi predlogi za spominke prijavijo vsi posamezniki in družbene organizacije, ki so zainteresirani, da se izboljša kulturna in turistična podoba in ponudba v naši občini, obenem pa se z izdelovanjem spominkov odpre donosna dejavnost tako za posameznike, kot družbene organizacije.

Vse predloge spominkov bo ocenjevala posebna strokovna žirija, v kateri bodo sodelovali likovniki, umetnostni zgodovinarji, krajinarji, turistični delavci, etnologi in drugi.

Žirija bo predloge nagradila po naslednjih kriterijih:

- I. Vsak spominček mora:
 - odražati določeno etnološko ali kulturno značilnost, oziroma podobo kraja ali predmetov iz Saleške doline;
 - biti izdelan estetsko in imeti določeno uporabno in likovno vrednost;
 - biti izdelan iz lesa, lignita (ksilit), žgane gline, porcelana, stekla, tkanine (volna), usnja, kovine, okrasnih (posušenih) rastlin, ustreznega papirja ali drugih naravnih materialov;
 - biti širok ali visok največ 40 centimetrov;
 - biti predložen v obliki osnutka, če pa to ni mogoče, naj predlagatelj pošlje črno-belo ali barvno skico s potrebnimi podatki (dimenzije, material, ipd);

II. Osnutku spominčka naj bo po možnosti dodana tudi embalaža, v kateri bi se prodajal, ime posameznika ali organizacije, ki bi spominček izdelovala, približna cena, obseg proizvodnje (v kolikšni količini bi se lahko izdeloval in čas, ko bi se lahko začel izdelovati).

Za osnutek spominčka je lahko predložen tudi komplet barvnih diapozitivov, komplet razglednic ali nov prospekt mesta Titovo Velenje oz. znamenitosti Saleške doline, ipd.

Žirija bo za 10 najbolj izvirnih in komercialno zanimivih predlogov podelila naslednje nagrade:

1. nagrada 20.000 din
2. nagrada 10.000 din
3. nagrada 5.000 din
4. nagrada 4.000 din
5. nagrada 3.000 din
6. nagrada 2.000 din
7. nagrada 1.000 din
8. nagrada 1.000 din
9. nagrada 1.000 din
10. nagrada 1.000 din

Vsi izbrani in nagrajeni predlogi bodo patentno zaščiteni, spominčke pa bodo prodajali v vseh trgovinah in gostinskih lokalih, ki imajo za to primerne razstavne prostore.

S šifro označene predloge pošljite (ali osebno prinesite) do 22. oktobra 1983 na naslov: Občinska konferenca SZDL Velenje, ŽIRIJA ZA OCENO SPOMINČKOV.

Rezultati natečaja bodo objavljeni 15 dni po končanem razpisu v tedniku NAŠ ČAS.

Predsednik sveta
za kulturo
Vinko Šmajš 1. r.

„Stabilizacija na čuden način“

Pod gornjim naslovom smo v prejšnji številki Našega časa objavili pismo občinskega odbora ZZZB NOV Velenje, v katerem so borci ostro obsodili prevoz zamrzovalne skrinje s helikopterjem iz Titovega Velenja v Sarajevo. Med tem smo prejeli tudi odgovor sekretarja predsedstva CK ZK BiH in informacijo republiškega sekretariata za notranje zadeve Bosne in Hercegovine. V svojem pismu občinskemu odboru ZZZB NOV Velenje sekretar predsedstva CK ZK BiH Ivan Brigič piše:

Veseli nas, da je občinski odbor ZZZB NOV tako ostro obsodil takšno nedopustno obnašanje in nas je na to opozoril. Toda presenečalo in razočaralo nas je dejstvo, da niste najprej zahtevali dejstev in odgovora pri nas, ampak ste — prepričani, da gre za zlorabo položaja nekega pomembnega voditelja — poslali pismo, ki je bilo namenjeno nam, tudi uredništvu RTV Ljubljana in uredništvu Našega časa.

Nočemo verjeti, da so borci

Titovega Velenja s takšnim postopkom, želijo izraziti nezaupanje v to, da bo centralni komite ZK Bosne in Hercegovine ustrezno ukrepal. Smatramo namreč, da je povsem razumljivo, da vsak organ zveze komunistov ter drugi organi in organizacije morejo in morajo, da opozarjajo in kritizirajo vsak nesprijemljiv pojav in obnašanje v vsaki celici naše samoupravne socialistične skupnosti. Prav tako pa smatramo, da je treba v vseh takšnih primerih imeti in razvijati medsebojno zaupanje in korektno odnose.

Zato menimo, da bi na podlagi takšnih odnosov, morali poiskati in dati vse potrebne informacije in dejstva in se šele potem — na temelju svoje lastne ocene — odločiti, ali boste takšno popolno informacijo posredovali javnosti. Objavljanje delne resnice ali polresnice vedno ponuja možnost ponarejanja resničnosti in predstavlja ugodna tla za manipuliranje tudi tistim, ki jim je malo mar popolna resnica.

O rezultatih postopka, ki so ga sprožili ustrezni organi, in o ukrepih idejno-politične in druge odgovornosti, vas bomo obvestili.”

SPOROČILO O NEDOVOLJENI UPORABI HELIKOPTERJA UNZ SARAJEVO ZA OSEBNE POTREBE MED REDNIM POLETOM V SLOVENIJO

„Ob preverjanju sporočila, da je helikopter sekretariata za notranje zadeve mesta Sarajeva 1. avgusta letos med rednim šolskim poletom pripeljal zamrzovalnik iz Titovega Velenja v Sarajevo za osebne potrebe mehanika helikopterja, kar je povzročilo ogorčenje v Titovem Velenju, smo ugotovili naslednje:

Med rednim šolskim poletom pilota Seada Hudoviča in pilota instruktora Draha Hanžela in glavnega mehanika Fadila Šunja je helikopter sekretariata za notranje zadeve 1. avgusta letos poletel po običajnem koridorju v Slovenijo. Pristal je v Celju, Slo-

venj Gradcu, Ljubljani in Titovem Velenju. Ob pristanku v Titovem Velenju je glavni mehanik Fadil Šunj, kot je sam dejal, zaprosil pilota Hanžela naj mu s pomočjo znanstva s pilotom TGO Gorenje Jožetom Černičem omogoči nakup zamrzovalnika Gorenje.

Hanžel je ugodil njegovi prošnji. Skupaj sta iskala pilota Černiča v Titovem Velenju, ker pa ga tu nista našli, je Hanžel poklical Slovenj Gradec. Tu sta Černiča dobila. Ta je po telefonu posredoval v Gorenju naj Šunju gredo na roke. Šunj je tako kupil 240-litrski zamrzovalnik vreden 16.639 dinarjev in ga naložil v helikopter. Istega dne se je helikopter z zamrzovalnikom in člani posadke vrnil v Sarajevo. S svojim ravnanjem posadka helikopterja ni seznanila nikogar od vodilnih v mestnem sekretariatu za notranje zadeve v Sarajevo.

Takoj, ko je izvedel za ta dogodek, je mestni sekretariat zahteval pismene izjave od posadke helikopterja. Proti Hanželu in Šunji je uveličal disciplinski postopek, osnovna organizacija zveze komunistov pa bo raziskala njuno idejno-politično odgovornost in ustrezno ukrepala.”

Kdaj bodo odpravljene težave z vodooskrbo

Letošnje leto je značilno po izredno sušnem poletju, ki je konec julija in v avgustu povzročilo najmanjše izdatnosti vodnih virov za oskrbo Saleške doline s pitno vodo v zadnjih desetih letih.

Prav v tem obdobju pa je z urbanizacijo mesta Titovo Velenje močno narasla potreba po pitni vodi in je odločno prehitela pridobivanje novih virov.

Tako potrebujemo danes za normalno oskrbo 9300 gospodinjstev in okoli 400.000 m³ poslovnih in industrijskih objektov še prek 23.500 m³ vode na dan, sedanja zmogljivost vodnih virov ob minimalnih izdatnostih pa znaša le 17.500 m³ na dan.

Poleg tega je v tej količini vključena triadna (jamska) voda, ki je zaradi rudarjenja zelo nestabilna in večkrat izpade, ali pa je motena. V takih primerih pa je razpoložljiva izdatnost vodnih virov za oskrbo vsega okoli 14.300 m³ dnevno, ali 60 % potrebne količine.

Glede na to, da je industrija, ki porabi več kot polovico vse vode ločirana na najnižjih legah oskrbovalnega sistema, bi v primerih zmanjšanih izdatnosti vodnih virov brez omejevanja oskrbe približno 60 % vseh uporabnikov široke potrošnje sploh ne imelo vode.

Iz tega razloga smo v DO »VEKOS« dolžni stalno opozarjati na varčno razpolaganje s pitno vodo v predhodno opisanih primerih pa tudi ustrezno omejevanje porabe in jo v najprimernejšem času zagotavljati vsem uporabnikom.

Vsekakor to ni lahka naloga, saj v obstoječem sistemu prihaja

do številnih poškodb in okvar pa tudi delavci na distribuciji so takrat dobesedno, celodnevno zaposleni do izčrpanosti.

Zaradi velikega pomanjkanja pitne vode smo že 26., 27. in 28. julija objavili ukrepe omejevanja porabe v času od 24. do 6., od 9. do 13. in od 17. do 20. ure ter popolno preprečevanje vsakega tratenja vode za pranje avtomobilov, zalivanje vrtov, polnjenje bazenov in podobno.

Razumljivo je, da so ti časi informativni, saj so nekatere veje vodooskrbovalnega omrežja dolge tudi nekaj km, nekateri uporabniki so nižje, drugi pa višje locirani in zato do prvih prispe voda prej, do slednjih pa tudi do uro kasneje.

To zahteva večjo mero samozaglednega obnašanja uporabnikov, da bi preprečili nepotrebne izlive vode, okvare gospodinskih strojev in morebitne poplave stanovanj, hkrati pa tudi organizirano nastopanje stanovalcev prek hišnih svetov pri sporočanju okvar in motenj v oskrbi.

Pri omejitvah z vodooskrbo nastopajo v nekaterih stanovanjskih hišah z vgrajenimi hidroformnimi napravami še posebne težave. V novejših stanovanjskih hišah so že vgrajene samodejne naprave za povečanje pritiska in jih ob prekinitvah oskrbe z vodo ni potrebno ponovno vklopiti. Večina od skupaj 26 velikih stanovanjskih hiš pa ima vgrajene še stare hidroforme naprave, ki terjajo po vsaki prekinitvi vode ali izpadu električne energije ponovno regulacijo in vklop.

Ker je to opravilo glede na omejitve oskrbe z vodo potrebno

opraviti večkrat dnevno, so za izvršitev zadolženi hišniki po dogovoru s hišnim svetom.

Seveda pa pomanjkanje vode ni samo breme uporabnikov, ampak predstavlja tudi izredne težave v obratovanju in poslovanju upravljalca vodooskrbnega sistema.

V sedmih mesecih letošnjega leta že 150 % zaostajamo za načrtovano količino prodane vode, čeprav smo morali opraviti mnogo več dela kot v normalnih pogojih, saj so stroški za vzdrževanje in odpravo okvar že presegli planirane; zaradi manjšega prihodka pa imamo tudi prek 6 milijonov dinarjev izgube.

V sredini preteklega tedna je prišlo poleg minimalnih izdatnosti ostalih vodnih virov še do nepričakovane izpada triadne (jamske) vode, kar je zmanjšalo razpoložljive vire na 60 % vseh potrebnih in povzročilo tudi prve zastojne proizvodnje v TGO Gorenje. Glede na njihova izredna prizadevanja in pripravljenost delavcev za povečanje proizvodnje, nadaljnji izpadi vodooskrbe za TGO Gorenje niso bili sprejemljivi, zaradi česar smo vse ukrepe usmerili v zagotavljanje potrebnih količin za njihovo proizvodnjo.

Razmere v vodooskrbi so se izboljšale že ob koncu preteklega tedna, ko je bil ponovno uporabljen del triadne (jamske) vode in povečan odvzem iz akumulacije TE Soštanj, dokončno pa bodo težave odpravljene z vključitvijo novega vodooskrbovalnega sistema iz Ljubije.

Ta vodooskrbovalni sistem, o katerem je v zadnjem času veliko govora, in ki bo zagotavljal okoli 5000 m³ pitne vode na dan, je že dograjen.

V tem obdobju potekajo ključna dela na regulaciji naprav za samodejno delovanje in zagotavljanje neoporečnosti pitne vode ter priprave za izvedbo tehničnih pregledov, ki so razpisani okoli 10. septembra. Pričakujemo, da bomo v drugi polovici septembra uspeli pridobiti soglasje o uporabnosti tega pomembnega vodooskrbnega sistema in s tem presekli dosedanje težave z vodooskrbo iz mestnega vodooskrbovalnega sistema v Saleški dolini. To pa seveda ne bo odpravilo težave v vodooskrbi kolikor ne bomo na področju gospodarjenja z vodo kot dobrino posebnega družbenega pomena napravili značajne spremembe.

Nesprejemljivo je, da zaradi pomanjkanja vode prihaja do zastojev v proizvodnji TGO Gorenje in drugih OZD, še bolj pa je nesprejemljivo, da ta proizvodnja uporablja za tehnološke priprave pitno vodo namesto industrijske vode.

Z izgradnjo industrijskega vodooskrbovalnega sistema iz velenjskih jezer bi lahko sprostili najmanj 8500 m³ pitne vode na dan, s čimer bi obstoječe kapacitete in nekatere manjše predelave za boljše izkoriščanje obstoječih zmožnosti zadostile še za naslednje desetletno obdobje.

V naši DO pa se glede na dosedanje prakso upravičeno boji-

DO »VEKOS«, Titovo Velenje

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik »Saleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087,

850-317, 850-316. Brzljavi naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna je 36 din) za inozemstvo 900 dinarjev).

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge

organizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike na znaša 720 din in je plačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Predstavniki občine Velenje obiskali Gorenje sozd

Skupna prizadevanja za spreminjanje razmer

Zadnje soboto, 3. septembra so obiskali sestavljeni organizacijo združenega dela Gorenje predstavniki Skupščine občine Velenje, občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij in savinjskoaleške medobčinske gospodarske zbornice ter družbeni pravobranilec samoupravljanja, da bi se seznanili s stanjem in aktivnostmi v delovnih organizacijah Gorenje v Titovem Velenju.

Poglavitnim ugotovitvam iz nedavno tega opravljene ocene stanja v velenjskem delu Gorenja je sledila informacija o družbenopolitičnem in samoupravnem delu in življenju. Po kolektivnem dopustu so se, kot je bilo povedano, sestale vse družbenopolitične organizacije, obravnave in potrdile so oceno stanja ter določile programe dela. Prejšnji teden pa so oceno stanja obravnavali in potrdili tudi zbori delavcev. Sicer so na zadnjih zboreh delavcev zaposleni v proizvodnih temeljnih organizacijah združenega dela in spremljajočih dejavnostih Gorenje TGO sklenili, da bodo do konca leta delali vse sobote, da bi tudi na način nadoknadili izpad proizvodnje iz prvega polletja in izpolnili proizvodni načrt za letošnje leto. Zaposleni v strokovnih in administrativnih službah velenjskega dela Gorenja pa so sklenili, da bodo do konca leta, od septembra do konca decembra, opravili 8 delavnikov namesto v pisarnah v proizvodnji, in sicer vsak mesec po 2 delavnika. Strokovni in administrativni delavci pa bodo opravili tudi dva udarniška delavnika v proizvodnji.

Gibanje za večjo proizvodnjo in izvoz dobiva vse večji razmah

Zadnji sestanki družbenopolitičnih organizacij, zbori delavcev in gibanje proizvodnje od meseca junija naprej so dokaz več pripravljenosti delavcev velenjskega dela Gorenja za več in boljše delo. V Gorenju se je torej začelo veliko gibanje za večjo proizvodnjo in izvoz

ter za izboljšanje kvalitete. V okviru akcije za zagotavljanje potrebnega števila delavcev za proizvodno delo se v posameznih okoljih odločajo za nove, lastne akcije; v proizvodnih tozidih. Na primer, gredo za stroje in tekoče trakove, ko je to potrebno, režijski delavci.

Pomembno je tudi, da so vseskozi prisotna skupna prizadevanja in ustvarjalni dialog začasnih poslovnih organov in predstavnikov samoupravnih organov ter vodstev družbenopolitičnih akcij. V središču pozornosti je zdaj akcija za oživitve dela izvršilnih organov delavskega sveta, sindikati pa spodbujajo okrepljeno delo organov samoupravnega delavskega nadzora.

Za učinkovit, realen in kvaliteten sanacijski program

V polnem teku so priprave na izdelavo sanacijskih programov za delovne organizacije Gorenje TGO in Gorenje Promet Servis. Sanacijska programa morata biti, kot je bilo poudarjeno med pogovori, učinkovita, realna in kvalitetna. Poglavitno vodilo pri njuni sestavi je, da bodo nosilci sanacije Gorenje TGO obstoječi programi, še posebej program bele tehnike, saj predstavljajo le-ti veliko potencialno moč Gorenja. V naslednjih letih bo treba revitalizirati program bele tehnike, tudi zaradi še neizkoriščenih proizvodnih zmogljivosti (nepopolna druga izmena, neizkoriščena tretja izmena). Na tržišče pa bodo prišli tudi nekateri novi izdelki (pomivalni stroji, likalni avtomati itd.). Hitrejši razvoj napovedujejo tudi programu tehnološke opreme (osnova za to so zmogljivosti in znanje zaposlenih v tozdu Orodjarna), namenske proizvodnje in zelenemu programu. Elektronika pa bo v prihodnje v funkciji teh programov. Sicer pa bodo tudi za naprej vsi programi izvožno usmerjeni. V Gorenju računajo tudi na tesnejše sodelovanje z nekaterimi drugimi sorodnimi sistemi pri nas in na tujem.

Vso pozornost namenjajo v Gorenju v zadnjem času tudi vzdrževanju dinarske in devizne likvidnosti. To je spričo velikega primanjkljaja obratnih sredstev in povečevanja proizvodnje. Izredno zahtevna naloga. V Gorenju ugotavljajo, da se je v zadnjem času, tudi zaradi naslednjega izpolnjevanja obveznosti do dobaviteljev, izboljšala oskrba z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli.

Sicer je v polnem razmahu akcija za pokrivanje izgube Gorenje TGO za leto 1982, in to z zagotavljanjem dela sredstev pri drugih delovnih organizacijah Gorenje, v neprodukcijki verigi in pri kupcih. Za kritje izgube iz leta 1982 in tudi iz leta 1983 pa naj bi poslovne banke oblikovale poseben konzorcij.

Ambiciozni proizvodni načrti za zadnje štiri mesece letos

Že nekaj časa je proizvodnja v Gorenju TGO nazadovala. Zato si začasni kolegi, poslovodni organi v velenjskem delu Gorenja prizadevajo, da bi, kolikor je najbolj mogoče, povečali fizični obseg proizvodnje. Za zadnje štiri mesece tega leta je bil izdelan po mnenju mnogih resnično ambiciozen načrt. V primerjavi s prvim polletjem 1983 želijo v po-prečju povečati obseg proizvodnje za več kot 40 %. Dosega tega cilja pa bo, razumljivo, terjala izjemne napore vseh zaposlenih.

Povečana delovna disciplina, večji tehnološki red in izboljšana oskrba z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli v zadnjem času se že odraža na proizvodnjo. Avgustovski načrt je bil tako količinsko kot vrednostno presežen. Povečana proizvodnja in izvoz bosta, kar je razumljivo, pravzaprav največji prispevek delavcev Gorenja v prizadevanjih, da bi bila izguba iz letošnjega tekočega poslovanja kar najnižja.

V Gorenju si med drugim tudi prizadevajo, da bi v okviru možnosti zamenjali uvožene reprodukcijske ma-

terial ein sestavne dele z domačimi. Pričakujejo zato še večji razmah kooperacijskega sodelovanja. Na oktobrskem sejmu sozda Gorenje v Titovem Velenju bodo, kot je bilo dogovorjeno, predstavili tudi tiste sestavne dele, ki bi jih lahko poslej izdeloval?o drobno gospodarstvo.

Koristna izmenjava mnenj

Predstavniki občine Velenje so med pogovori podprli prizadevanja in ukrepe začasnih poslovnih or za spreminjanje razmer v delovnih organizacijah Gorenje v Titovem Velenju in za dolgoročno sanacijo tega jugoslovanskega poslovnega pomembnega slovenskega in sistema.

Po besedah sekretarja predsedstva OK ZK Janeza Živka je ocena stanja velenjskega dela Gorenja samo potrdila ugotovitve, da so bile slabosti v vseh okoljih Gorenja v Titovem Velenju. Da bi jih čimprej odpravili bo treba še bolj okrepiti delo družbenopolitičnih organizacij. Predsednik občinske skupščine Janez Basle in predsednik izvršnega sveta Božo Lednik pa sta posebej opozorila na pripravljenost velenjske družbenopolitične skupnosti in delovnih kolektivov, da prispevajo svoj delež za nadaljnji razvoj Gorenja. Program skupnih aktivnosti pa je potrebno čimprej izdelati in sprejeti, je menil Tone Šeliga, predsednik OK SZDL. Na spoznanje o večji odprtosti Gorenja in pripravljenosti, da se vključuje v prizadevanja za večje izkoriščanje zmogljivosti in za povečanje izvoza tudi v drugih okoljih, je opozoril Ivan Kos, predsednik medobčinske gospodarske zbornice. Nestl Zgank, predsednik OO ZZB NOV, pa je dejal, da so delavci Gorenja in njihova pridnost najboljši porok, da bodo težave odpravljene. Storititi je treba vse, da bi Gorenje znova postalo pojem uspešnega gospodarja in izvoznika, kot je bilo.

Izmenjava mnenj je bila koristna za vse, je pogovore ocenil predsednik ZKPO Gorenje SOZD Herman Rigelnik. V Gorenju si bodo prizadevali, da bi pobude, izrečene med sobotnim obiskom predstavnikov občine Velenje, tudi uresničili.

Po končanih pogovorih so si gostje ogledali proizvodnjo v nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela Gorenja TGO.

akcij je izključno ZSAM, ki sodeluje tudi pri raznih drugih akcijah. To so predvsem preventivne akcije ter akcije za boljšo varnost v prometu. Prva je bila na vrsti akcija »varna pot v šolo«, sledila ji bo akcija »brezhibno vozilo je varno vozilo«. Pripravili pa bodo tudi akcijo za varčevanje vožnje, ki so jo pripravili že v lanskem letu in je naletela na veliko zanimanje in odobravanje med občani.

B. Mugerle

Znani rezultati natečaja

Posebna komisija sveta za vzgojo in preventivo občine Velenje je pred nedavnim ocenila odgovore, ki so jih naši bralci poslali na našej. Dejstvo je, da so bili odgovori pravilni in kakovostni, zato so člani komisije sklenili, da jih nagradijo. Odziv na natečaj ni bil najboljši, vzroke za to pa bi veljelo poiskati v poizkušnih mesecih in v premajhnem zanimanju staršev za premožnost varstva in vzgojo v cestnem prometu je prav zato sklenila, da bodo akcijo nadaljevali v zimskih mesecih, saj takrat pričakujejo več sodelovanja osnovnošolcev in mladine iz usmerjenega izobraževanja.

Tokratne nagradence bodo povabili na pogovor o bodočem delu in nalogah sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in jim na srečanju podelili nagrade. Člani komisije so se tudi odločili, da avtorjem najboljših prispevkov podelijo knjižne nagrade v vrednosti 500 dinarjev, ostalim pa v vrednosti 300 dinarjev.

Knjižne nagrade v vrednosti 500 dinarjev bodo prejeli Milorad ŠIKMAN, Mirko KOREN, Miren KUGO-NIČ in Zlatka LAMPRET-KOMAN, nagrade v vrednosti 300 dinarjev pa Maksimilijan BLAŽIČ, Oto JANEŽIČ, Andreja KAVSEK, Marko JANEŽIČ, Mirko ERNEJČIČ in Barbara JANEŽIČ.

Vekos — Toplotna oskrba

Hlad že trka na vrata

Kmalu se bodo pričeli hladnejši dnevi, ko se bo potrebno topleje obleči in ko bo tudi v stanovanjih postalo hladno. Zato se na Vekosu že marljivo pripravljajo na novo kurilno sezono.

V tozdu Toplotna oskrba so se na nje pričeli pripravljati že takoj po koncu prejšnje. Začeli so s popravili toplotnih postaj, s čiščenjem izmenjevalcev v energetski postaji in preizkusi elektro omrežja. Od 22. do 24. julija pa so vso skrb posvetili temeljitemu letnemu remontu. Čeprav je bil za to delo odmerjen zelo kratek čas, pa so ga uspešno končali. Po izvedenih tlačnih preizkusih je tako omrežje pripravljeno za zagon. Do 25. septembra je potrebno samo še usposobiti vse toplotne postaje.

Veliko težav povzročajo vsako leto notranje instalacije, zato jih morajo vsi potrošniki in hišni sveti pripraviti do 3. oktobra. Sele po zagotovilih predsednikov hišnih svetov ali drugih hišnih samoupravnih organov, da z instalacijami ni nič narobe, bodo lahko pričeli priključevati posamezne objekte. V preteklosti se je pogosto dogajalo, da je bilo takrat, ko bi se naj pričelo s kurilno sezono v zgradbah vse narobe: radiatorji še niso bili postavljeni ali pa stanovalcev ni bilo doma, zaradi česar je prihajalo do poplavl v stanovanjih. Zato veliko zgradb ni

bilo priključenih na omrežje takrat, ko bi morali biti.

Poseben problem pa letos povzroča zvezna uredba o pričetku in koncu kurilne sezone, ki je za celo Jugoslavijo časovno enako določena, čeprav posamezna področja ležijo v različnih klimatskih conah. Bojijo se, da bodo to uredbo morali kršiti, če bodo želeli zadovoljiti potrošnike. Če pa bodo upoštevali predpise pa bodo morali potrošnike marsikje pustiti na hladnem. Pri tem sam začetek ne predstavlja težav, bolj problematičen je konec, 15. april, ki je še prehladen, da bi lahko že končali ogrevanje. V tozdu Toplotna oskrba so se odločili, da bodo ogrevanje pričeli po 1. oktobru, če bodo zunanje temperature v treh zaporednih dneh pod 12 stopinj. Poseben režim pa bodo imeli vrtni, šole, zdravstveni domovi, domovi za ostarele, ki bodo lahko na omrežje priključeni že prej. V občini koristimo za ogrevanje toplotno energijo iz TE Sočtanj, ki je bistveno cenejša od električne, ki jo trenutno tudi primanjkuje.

V tozdu Toplotna oskrba imajo za kakršne koli okvare organizirano stalno dežurno službo, kamor lahko potrošniki prijavijo vse okvare, tako da jih bodo lahko čim prej rešili ter brez težav in slabe volje začeli z ogrevanjem.

mkp

Vrtnarstvo Vekos Velenje

Zakaj manjši rastlinjak?

Proizvodnji hrane in sploh obdelavi zemlje posvečamo v zadnjem času vse več pozornosti. Prav zaradi tega številni krajani nikakor ne morejo razumeti delovne organizacije Vekos, ki je v zadnjem času odstranila stekla in toplotno ogrevanje kar v sedmih lamelah rastlinjaka, to je na okoli 16 000 kvadratnih metrih površin, od skupno 5000 kvadratnih metrov, kolikor meri ta rastlinjak. Prav na pobudo krajanov, smo se odpravili v delovno organizacijo Vekos, da bi izvedeli, zakaj so se tako odločili.

»Delavski svet naše delovne organizacije,« je pripovedoval vodja tozda Komunala Viktor Podgoršek, »je v letu 1982 zavzel sklep o ukinitvi sedmih lamel rastlinjaka. Da se je delavski svet tako odločil, smo pripravili temeljite analize o nerentabilnosti proizvodnje v tem delu rastlinjaka. To pa predvsem zaradi vse dražje energije, ki prerašča že vse meje in takorekoč ni več kulture, katere proizvodnja bi bila v rastlinjaku še rentabilna. Mi smo v tem delu, ki smo ga ukiniteli proizvajali asparagus za potrebe slovenskega trga. Ta kultura pa je zelo zahtevna, predvsem pa terja veliko toplote, torej zelo veliko toplotne energije.

Odločili smo se, da bomo v naši vrtnariji zadostili potrebam velenjskega trga po raznem cvetju, lončnicah, trajnicah in sadikah. Prav tako pa skrbimo zato, da pridelamo dovolj sadik oziroma cvetja, ki ga potrebujemo za vzdrževanje gredic in cvetličnjakov v občini Velenje. Teh je okoli 1000 kvadratnih metrov. Takšne so torej usmeritve Vrtnarije Vekosa. Poudarili pa so tudi, da zaradi kolobarjenja občasno gojijo na svojih površinah nekatere druge kulture kot je zelenjava, zelje, paprika, paradižnik. Prav te gojijo trenutno tudi na odprtih površinah, kjer so opustili sistem ogrevanja.

Povedali so tudi, da so stekla odstranili in jih shranili, da jih bodo porabili za nadomestek v še obstoječem rastlinjaku, prav tako pa bodo odstranili tudi stebre, ki še vedno stojijo. Tega še niso opravili, ker imajo premalo zaposlenih. Ti so v teh

dneh polno obremenjeni z delom.

Vodja Vrtnarstva Ivica Radia, je tudi poudaril, da so morali vložiti v zadnjem času zelo velika sredstva v sanacijo obstoječega toplotnega sistema ogrevanja. Vrtnarija je bila namreč zgrajena že leta 1972, ves ta čas pa toplotni sistem ni bil zamenjan. Za to so porabili v lanskem letu skoraj 3 milijone dinarjev. To pa je za tako majhno delovno enoto zelo veliko.

Ivica Radia je tudi poudaril, da predstavlja kar 25 odstotkov vrednosti njihovih proizvodov toplotna energija, to pa je zelo veliko. Seveda smo povprašali tudi, zakaj v velenjski vrtnariji ne pridelujejo v zimskem času zelenjavo, tako kot pred leti.

Naša sogovornika sta ponudila, da se to že dolgo ne izplača več, saj bi bili proizvodi mnogo dražji kot tisti, ki jih pridelujejo na jugu naše države in torej v nobenem primeru ne bi bili konkurenčni.

Mnoge moti tudi parkirišče, ki ga ima Vekos na prostoru, ki bi ga prav tako lahko uporabili v pridobivanje hrane. Povedali so, da tega vprašanja kljub prizadevanjem še vedno niso uspeli razrešiti. Upajo, da bo rešitev prinesel prostorski del družbenega plana občine Velenje.

Tako so torej povedali v Vekosu. Verjetno bi se dala zemlja, s katero razpolagajo, še bolje izkoristiti. Tega se zavedajo tudi sami, vendar se srečujejo s številnimi težavami. Med drugim naj omenimo pomanjkanje zaščitnih sredstev, razkužil, semen pa tudi delovne sile. Pa vendar lahko rečemo, da so njihove grede lepo obdelane, o tem če so se odločili pravilno ali ne, pa težko sodimo. Če pogledamo njihove analize imajo prav. Nismo pa strokovnjaki zato, da bi lahko presodili ali pa je vendarle kakšna kultura, ki bi jo širši slovenski prostor le potreboval in bi bila rentabilna tudi ob tako dragi toplotni energiji. Tudi o tem težko sodimo ali je prav, da so se zaprli v ozek velenjski prostor.

M. Zakošek

ZSAM Titovo Velenje

Prednost vzgoji in izobraževanju

Združenje šoferjev in avtomobanikov iz Titovega Velenja je bilo pri svojem delu v letošnjem letu zelo uspešno. Opravili so veliko nalog, največji uspeh pa so zabeležili na področju izobraževanja. Če pregledamo delo v prvem polletju, velja omeniti, da so uspešno uresničili predvsem naslednje naloge: organizirali so poklicno šolo, tečaj za viličariste, vrsto preventivnih akcij, dodatno izobraževanje voznikov, veliko časa pa so namenili avtošoli. Poklicno šolo so uspešno sklenili 20. julija, tečaj za viličariste pa so pripravili v pomladanskih mesecih. Tečaj je uspešno končalo 31 kandidatov. Preventivne akcije, sem sodijo kolesarski izpiti, so prav tako uspešno izvajali. Potrebne izpite za vožnjo s kolesi je uspešno opravilo 150 učenec. Med drugim so izvedli tudi akcijo varnostni pas. Stanje na področju dodatnega izobraževanja je nekoliko slabše, zato bodo naprej na tem področju v jesenskih mesecih okrepili. Avtošolo za voznike amatere je obiskovalo in izpit opravilo 163 kandidatov in sicer za vse kategorije.

»Tudi v bodoče nas čaka

veliko nalog,« je med drugim povedal vodja izobraževanja pri ZSAM Titovo Velenje Janez Atelšek in nadaljeval: »Prav sedaj znova vpisujemo kandidate za poklicno šolo za voznike motornih vozil. Ponovno bomo organizirali tudi tečaj za pridobitev dovoljenja za vožnjo in delo z viličarji. Pripravljamo tudi ponudbe za to področje, tečaje pa bomo izvedli v jeseni. Tudi na dopolnilno izobraževanje voznikov vozil na motorni pogon se vestno pripravljamo. Zato vabimo vse delovne organizacije, da prijavijo svoje voznike in strojnike. Program je zelo zanimiv. Vanj so vključene vse novosti iz zakona o cestnem prometu, pa varčna vožnja, vzdrževanje vozil in podobno. Tu so tudi tečaji za voznike vozil na motorni pogon za vse kategorije, od koles z motorjem do tovornjakov s priklopi in avtobusov. Prav tako v jeseni bomo pripravili tudi tečaj za voznike motornih čolnov. Predavanja bodo v Titovem Velenju, novost pa je v tem, da bodo tudi izpiti v Titovem Velenju. Tudi ta program je zelo zanimiv, saj se bodo kandidati seznanili s pomorskim predpisi, veščinami s pomorskim

pravom, navigacijo in drugimi zanimivimi predmeti. Kandidati z opravljenim izpitom bodo lahko vozili vse vrste motornih čolnov do 12 metrov dolžine ter do 15 bruto registrskih ton v vseh mednarodnih vodah.

Organizator omenjenih

Krajevna skupnost Lokovica

Do konca oktobra voda v 40 gospodinjstvih

Ni krajevske skupnosti v Saleški dolini, ki ne bi v tem srednjeročnem obdobju postala bogatejša za kakšno pridobitev. Krajski pa imajo ponavadi še veliko drugih želja in potreb. Toda kaj, ko »referendumske dinare« ne zadošča za uresničitev vseh načrtovanih nalog. Zato so skoraj v vseh krajevskih skupnostih s samoprispevkom zbrana sredstva oplenili s prostovoljnimi delom. Drugače danes pač ne gre.

Krajski Lokovice imajo v teh lepih dneh polne roke dela. Hitijo namreč z izgradnjo vodovoda — njihove najpomembnejše naloge v tem letu, kakor tudi v srednjeročnem obdobju 1980-85. Za krajane je ta pridobitev velikega pomena, hkrati pa predstavlja za kraj, kot je Lokovica, veliko breme. Z izgradnjo vodovoda so v tej krajevni skupnosti »ubadajo«, že več kot dve leti. Te naloge so se lotili v treh fa-

zah. Še pred zimo bi radi končali z izgradnjo primarnega dela vodovoda. Seveda si vsi želijo, da bi iz njihovih vodovodnih pip kar najhitreje pritekala zdrava, čista pitna voda. Predsednik skupščine krajevske skupnosti Lokovica nam je o dosežkem delu povedal tole: »Izgradnja vodovoda je za krajane Lokovice zelo velika in pomembna pridobitev. Za uresničitev te naloge bomo morali globoko seči v žep. Naložba nas bo veljala kar 14 milijonov 780 tisoč dinarjev. To ni malo denarja, posebno v teh stabilizacijskih časih. Največ so nam za izgradnjo vodovoda prispevale šoštanjske termoelektrarne, precejšen delež so krajani zbrali s samoprispevkom, nekaj denarja pa bodo prispevali še naročniki sami. Lokovičani se dobro zavedamo, da je naložba zelo velika in da denarja nikakor nimamo dovolj. Zato se tudi sami pošteno trudimo. Volje in pri-

pravljenosti nam resnično ne manjka. Dovolj zgovoren je že podatek, da smo za izgradnjo 3600 metrov dolgega primarnega voda vihteli krampe in lopate približno 4900 udarniških ur in si tako prihranili, reci in piši, 2 milijona 80 tisoč dinarjev.«

Na zborih krajanov so se Lokovičani odločili, da mora vsako gospodinjstvo opraviti okoli 170 prostovoljnih ur, poleg tega pa prispevati še nekaj denarja. Kot vse kaže, so vzeli krajani stvar zelo resno v roke. V to največjo načrtovano nalogo se letos vključujejo resnično zelo marljivo. Pred zimo je treba narediti še 991 metrov dolgi del primarne veje, ki jo bodo v veliki večini financirali naročniki sami. Ker jim za ta del vodovodnih poti primanjkuje okoli 400 tisoč dinarjev, bo moralo vsako gospodinjstvo narediti še več prostovoljnih ur kot so se krajani dogovorili. »Poudariti moram, da v vseh teh

zneskih niso všteti hišni priključki. Zanje bo vsako gospodinjstvo moralo plačati še od 45 do 50 tisoč dinarjev.« je pojasnil sogovornik.

Marljivi pri uresničevanju najpomembnejše srednjeročne naloge niso le krajani iz te krajevske skupnosti, ampak tudi tisti, ki v njej gradijo individualne hiše ali pa jih bodo šele gradili, seveda če bo to dopuščal prostorski družbeni plan. Ti delajo zaenkrat le udarniško, svoje gotovinske obveznosti pa bodo poravnali takrat, ko bodo začeli graditi.

»Že skoraj tri mesece krajani vsako prsto soboto in nedeljo izkoristimo za izkop jarkov. Celo med tednom večjih krampamo in lopatamo. Z udarniškiimi akcijami smo pričeli 17. maja, z njimi pa naj bi zaključili do konca septembra. Na že zgrajene vodovodne poti se bo lahko priključilo 40 gospodinjstev. Izgradnjo nadaljnjih vej pa smo predvideli v programu za prihodnje leto. Zanje denarja nimamo dovolj. Potrebujemo bomo še približno milijon 500 tisoč dinarjev.« je še povedal Herman Mrak.

Bolj kot z izgradnjo vodovoda si krajani »belijo glave« kako obnoviti cesto Križnik-Penk. To je druga večja naloga, ki so jo zapisali v delovni program za leto. Denarja tudi zanje nimajo dovolj. Predračun za vsa obnovitvena dela na 3600 metrov dolgi cesti znaša kar 11 milijonov dinarjev. S samoprispevkom bodo zbrali le desetino teh sredstev. Koristniki ceste bodo sami prispevali 900 tisoč dinarjev. Kako najti preostali manjkajoči denar, krajani ne vedo. Vsi »virji« iz katerih bi lahko črpali, so suhi. Obnova te krajevske ceste poteka vzporedno z uresničevanjem že prej omenjene naloge. Letos so opravili vsa zemeljska dela, sedaj čakajo na izdelavo projekta.

Kot vse kaže, z dokončno izgradnjo športnega igrišča v tej krajevni skupnosti ne bo nič. Zbrali so le toliko denarja, da so zemljišče odkupili in uredili. Vsa dela, ki so jih na njem naredili doslej, so opravljena udarniško. Za to igrišče rabijo še približno 600 tisoč dinarjev. T. P.

Krajevna skupnost Konovo

Toplifikacija nared do občinskega praznika

Ob koncu srednjeročnega obdobja 1980-85 bo krajevna skupnost Konovo gotovo ena izmed tistih v Saleški dolini, ki bo bogatejša za vrsto pomembnih pridobitev.

Glavna naloga tega srednjeročnega programa je izgradnja toplotnega omrežja za vsake odbore Ocep-kov vrh, Lemplov vrh ter Selo. S samoprispevkom zbrana sredstva za vsaki odbor Semberja pa so Konovčani namenili za urejanje komunalnih objektov, krajevnih cest, vodovod. »Naloge, ki smo jih zapisali v ta petletni delovni program, pomenijo za krajane Konovega uresničitev njihovih največjih želja. Izgradnja doma krajanov z vrtcem, napeljava telefonskega omrežja, vodovoda, izgradnja otroškega igrišča ter reševanje ostalih komunalnih težav so naloge, ki smo jih v veliki meri že uresničili. V vseh akcijah so poleg finančnih obvez krajski prizadevali delati tudi udarniško. Prav to pa je bilo porok, da bomo največji in obsejni nalogi, izgradnji toplifikacije, kos,« je poudaril predsednik gradbenega odbora za izgradnjo toplotnega omrežja Karli Stropnik.

Izvolili so gradbeni odbor, v katerem so člani vodstev krajevske skupnosti, vsaki odbor in predstavniki delovne organizacije Vegrad, ki je večji odjemalec toplotne energije na njihovem področju. Do marca leta 1983 so pripravili dokumentacijo, zbrali denar ter s sektorskimi vodji, štabi za udarniške akcije že začeli zbirati ponudbe za oddajo del ter vse dokumente za gradbeno dovoljenje. Celotna naložba naj bi Konovčane veljala kar 36 milijonov dinarjev, že po podpisanih pogodbah in javnem natečaju, kajti prej je bila ta številka še večja. »Zbrati toliko denarja v teh nemožnostih časih, niso »mače solze«. Ze v začetku smo videli, da denarja ne bomo imeli dovolj. Zato smo se dogovorili, da vsa možna gradbena dela ter ureditev zemljišča opravimo sami udarniško. Izračunali smo, da mora posamezni naročnik opraviti 2335 norma ur. S tem bi

prihranili kar 14 milijonov dinarjev. Za naložbo smo rabili tako samo še 22 milijonov. Ker pa na nekaterih odsekih tras potekata skupaj sekundarni del in primarni razvod, smo sklenili, da opravimo dela skupaj. Tako smo morali zbirati še dodatna sredstva,« je opisal priprave za pričetek izgradnje toplotnega omrežja sogovornik. Celotna trasa sekundarnega dela je dolga 6350 metrov, primarnega razvoda pa nekaj več kot 400 metrov. To nalogo naj bi krajani Konovega uresničili do 29. novembra letos.

In kako daleč so z deli danes? Napisna tabla, ki stoji na najbolj vidnem mestu v krajevni skupnosti in na katero sproti vpisujejo opravljene udarniške ure vsakega krajana, dovolj nazorno kaže, da gredo dela pri izgradnji toplifikacije že h koncu. Zgrajene imajo že 5720 metrov sekundarne in 409 metrov primarne kine, sekundarne strojne inštalacije so položili 5250 metrov, primarne 300 metrov, zasute in dokončno urejene trase pa je približno 4950 metrov. Treba je narediti le še 630 metrov gradbenih del in toplifikacija v tej krajevni skupnosti bo končana. Vsako prsto soboto, nedeljo, delali so tudi med delavniki, so pridno kopal jarke. Opravili so kar 578.000 norma udarniških ur, do izpolnitve načrta pa jih morajo še 17.280. O volji in pripravljenosti tu ni treba izgubljati besed.

Pretekli teden so se krajani Konovega znova zbrali na zboru krajanov in se dogovorili, da porabijo vse sile in z izgradnjo toplifikacije zaključijo predčasno, do letošnjega občinskega praznika, 8. oktobra. Dogovorili pa so se tudi že o pripravi na izgradnjo primarnega razvoda. »Z opravljenimi deli smo krajani zadovoljni, nakup materiala poteka po programu, delovna organizacija Eso, ki je izvajalec del, se drži rokov. Poleg širše družbene skupnosti, ki nam je priskočila na pomoč, nosijo levji delež pri izgradnji toplifikacije zagotovo krajani,« je poudaril ob koncu pogovora Karli Stropnik.

Vodovod bo za vse velika in pomembna pridobitev

Krajevna skupnost Skorno — Florjan

Največ dela pri obnovi cest

Krajevna skupnost Skorno — Florjan sedi po obsegu med večje v naši občini. Meji s krajevnimi skupnostmi Bele vode, Gorenje, Šoštanj in Topolšica. Ima tri vsake odbore, in sicer novo naselje Pohorastnik, Florjan in Skorno.

»Prizadevanj zdaj za to, drugič za drugo stvar, je bilo v prvem polletju kar nekaj. Kakšnih večjih del pa v tem času nismo opravili, saj nismo imeli denarja,« je pričel pogovor predsednik sveta krajevske skupnosti Jože Obrš.

In katere naloge nameravajo krajani uresničiti še letos?

Teh je kar nekaj, želja še več, le denarja je presneto malo. 1. januarja leta 1984 bo pričel veljati nov zakon o cestah, ki predvideva, da bi skoraj vse krajevske ceste prevzelo v upravljanje cestno podjetje. Kot pravi naš sogovornik, se vse pogostejše dogaja, da postajajo krajevske skupnosti samoupravne komunalne interesne skupnosti, saj je težav s tega področja največ. Krajani Skorne, Florjana in Pohorastnika si zelo prizadevajo, da bi krajevske ceste uredili tako, da pri prevzemanju ne bi imeli težav.

»Letos bi morali vse ceste obnoviti, saj so vse v zelo slabem stanju. Se zlasti to velja za makadamske. Teh je kar 13 kilometrov. Za vzdrževanje nameni krajevna skupnost vsako leto 160 tisoč dinarjev, kar pa je mnogo premalo. Imamo to smolo, da leži večina cest na hribovitem terenu. Ob večjem naliivu spere voda s cestišča ves pesek. Vsi se trudimo, da bi bile vse ceste kar najhitreje asfaltirane. Največ dela nas še letos čaka pri obnovi ceste v Skornem. Zanje je samoupravna interesna skupnost za ceste namenila milijon dinarjev. Tega bo ko-

maj dovolj za odstranitev plazov, odvodnjavanje. Treba bo veliko prostovoljnega dela, da bo naloga do konca leta uresničena. Tako bo 2 kilometra dolga krajevna cesta končno dobila novo asfaltno prevleko,« je povedal Jože Obrš.

ŠE LETOS VODOVOD

Druga pomembnejša naloga, ki jo nameravajo opraviti prav tako do konca leta, je izgradnja vodovoda za 10 gospodinjstev. Te naloge krajani niso zapisali v delovni program za leto. Pokazala pa se je potreba, zato so k njeni uresnitvi tudi pristopili. Krajani so že sami izkopali 6 kilometrov dolgo vodovodno pot in tako naložbo zmanjšali za milijon dinarjev, kar pa ni prav malo. Krajevna skupnost bo prispevala le 600 tisoč dinarjev za izgradnjo zbiralnikov. Da bi naloga bila kar najhitreje uresničena, so imenovali šestčlanski gradbeni odbor.

»Dela nam v krajevni skupnosti nikoli ne zmanjka. Čakajo nas še nekatere druge aktivnosti. Ze doslej smo se trudili, da bi naselje Pohorastnik priključili na toplotno omrežje. Vendar so to zaenkrat ostale le želje. Naša naslednja večja naloga je razširitev telefonskega omrežja. Pred štirimi leti smo zgradili prvi del, do leta 1985 pa bi radi omrežje še razširili. Imenovali smo že gradbeni odbor. Organizacijska dela terjajo veliko truda in naporov naših prizadevanj pa ne moremo pokazati,« je še dodal sogovornik.

Želja imajo krajani krajevske skupnosti Saleška dolina seveda še nekaj. Za otroke bi morali zgraditi otroško igrišče, treba bi bilo očistiti okolico doma družbenopolitičnih organizacij. Krajani Skorne, Zgornjega Florjana in Pohorastnika se dobro za-

vedajo, da je razvoj krajevske skupnosti v veliki meri odvisen tudi od njihovih prizadevanj in ne le od razpoložljivega denarja. Če bodo v vseh akcijah složni, enotni, bodo do konca srednjeročnega obdobja gotovo uresničili vse načrtovane naloge.

Marija in Matija Brezovnik

Pet desetletij dela in razumevanja

Visoko nad dolino na strmih obronkih moziških planin leži Brezovnikova kmetija, Burščekova domačija, in na njej živijo dobri ljudje. Pogled na dolino spodaj in na gore naokrog je čudovit, blagostanja na višinski kmetiji pa to ne zagotavlja, pogoj zanj so trdo delo, pa razumevanje in ljubezen. To potrjuje tudi mama Marija in oče Matija, ki sta se vzela pred petimi desetletji. Mama je bila doma na sosednji kmetiji, kakšno uro hoda proč, pod Terom, zato ni goło naključje, da sta se spoznala in poročila.

»Stara sva, saj sva vse pozabila, pravi mama ob obisku. Pa nista. Le koliko je spominov, iskrivih in hudomušnih misli in življenjskih resnic, ki jih lahko porodita le trdo delo in življenje, pa velika mera medsebojnega razumevanja. »Kakšen šnopsek že še spijem, čeprav sem bolj slaboten, pa kaj zato,« pravi oče Matija in nadaljuje nekoliko bolj resno, pa še vedno hudomušno: »Seveda sva se vedno razumela, kaj pa boš. Kakšna povišana beseda tu in tam, sovražstva pa nikoli. Ob moji ženi sem živel zakonsko življenje, ki ga nisem vreden. Kako dobra je bila do star-

šev, in je še do mene in vseh.«

Trdo je življenje visoko nad dolino, še veliko težje je bilo v preteklosti. »Vse smo pridelali doma, le sladkor, sol in petrolej smo kupili v trgovini. Dokler ni bilo ceste smo vse znosili iz doline na hrbtih, ali z volovi zveklji v strmino na majhnem vozu. Tudi material za obnovo poslopij. Ni bilo lahko, danes je seveda veliko bolje. Kmetija je sicer velika, vendar je ravnine bolj malo, zato tudi sejemo manj, kot bi radi. Tudi gozda je veliko. Brez njega bi sicer (pre)živeli,

napredka pa ne bi bilo.«

Vodovodu, elektriki in cesti se je pridružil še telefon, ki jim veliko pomeni. Zdaj znova gradijo in kmetija bo še bolj sodobna. O kmečkem turizmu zaenkrat ne razmišljajo. Dela na višinski kmetiji je veliko, turizem na kmetiji pa terja celega človeka. Morda se bodo mladi kasneje odločili, starejši zagotovo ne.

»Veliko smo pretrpeli in preživeli. Bili smo tudi mnogo bolj »utrjeni«, danes so vsi mehkužni (za njune potomce to vsekakor ne velja).

Najtežje je bilo med voj-

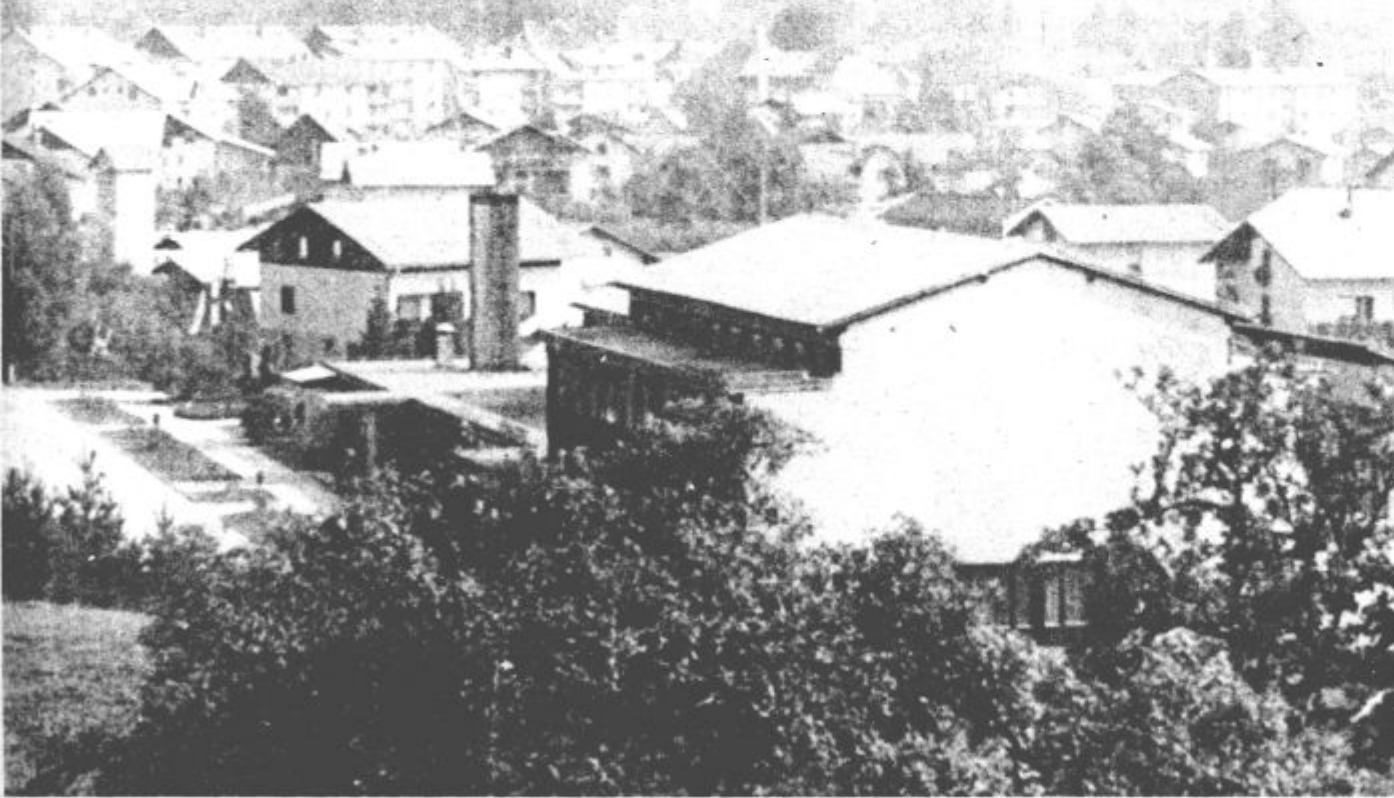
no. S partizani smo se srečali zelo zgodaj, kasneje so bili redni obiskovalci, tudi bunker so imeli v bližini. Pogosto so nas »obiskovali« tudi Svabi. Ničkolikokrat je bilo zelo nevarno, zlasti raztrganev smo se hudo bali. Moral bi sicer v partizane, vendar so me terenci zadržali doma. Najhuje je bilo nedvomno marca leta 1945, ko so Nemci s topovi vse stolkli. Oče in mati sta bila oba ranjena, pa tudi sam ne vem dobro kako sem ušel granatam in mitraljezu. To je bilo 11. marca, dan pred tem pa smo vsi skupaj le za las ušli smrti. Vse nas in sosedbe bi Nemci postrelili, če nam ne bi pomagali nemški policisti na Rečici. Tudi med njimi so bili dobri ljudje. Dali so mi potrebne »papirje« in z njimi sem se zadnji hip vrnil domov. Kot sem že dejal, naslednji dan so zagrneli topovi.«

Še veliko je spominov na trdo, vendar človeka vredno življenje Marije in Matije Brezovnik, Burščekovega ata in mamo. Pretresi, ki jih nosi s sabo življenje, niso nikoli omajali njunega razumevanja in čeprav nekoliko zrahlinega zdravja sta še vedno živahna in polna življenjske vedrine.

Marija in Matija Brezovnik pred domačo hišo

Gornje Savinjska dolina slavi

Minili so časi, ko smo ob praznovanjih občinskega praznika z zmagovalnim ponosom odpirali velike gospodarske in družbene pridobitve ter se upravičeno veselili dosežkov v razvojnih hotelih naših delovnih ljudi in občanov.

V današnjih razmerah, ko še močno okušamo tudi senčne posledice dokaj hitrega razvoja v preteklosti, ki je preveč slonel na izposojenih, premalo pa na lastnih sredstvih, ne obetujemo več tehtnih razlogov za praznično samozadovoljstvo. Vse bolj dobiva prizvok stremženosti in spoznanja, da moramo najprej oskrbeti temelje »bolnega« gospodarstva, če hočemo v prihodnje še hitreje napredovati.

Ne bi bilo prav, če bi se ob bližajočem prazniku občine izneverili ustaljeni navadi in ne bi vsaj bežno ocenili uspehov, pa tudi neuspehov, na najpomembnejših področjih družbenega življenja v preteklem letu.

Ohrabrujoča je ugotovitev, da se je naše gospodarstvo resno spoprijelo s stabilizacijskimi nalogami in da večina naših delovnih organizacij in tozdev kljub vedno bolj zaostrenim pogojem gospodarjenja, vendarle dosega dokaj ugodne poslovne rezultate. To še zlasti velja za tiste, ki se morajo s surovina mi za proizvodnjo v celoti oskrbovati od drugod. Nasprotno pa se v osnovni hrbtenici občinskega gospodarstva, to je v gozdarstvu in lesno predelovalni industriji, ki daje kruh pretežnemu številu zaposlenih v občini in napaja z največjim deležem prispevkov tudi vse naše družbene dejavnosti, še ved-

no soočamo z velikimi dohodkovnimi, razvojnimi in organizacijskotehničnimi problemi. Ni torej naključje, da je bila v preteklem letu osnovna družbenopolitična aktivnost usmerjena prav v odkrivanju vzrokov za takšno stanje in nakazovanje smeri uspešnejšega razreševanja problemov sedanjega trenutka in razvojne perspektive gozdarsko-lesnega kompleksa.

V kmetijstvu, kot najpomembnejši prednostni panogi našega gospodarstva, smo po krajšem zastoju zopet zaznali spodbuden napredek. Načrtna pospeševalna prizadevanja za osuševanje zamočvirjenih zemljišč in izboljševanje rodovitnosti nižinskih travnikov in planinskih pašnikov, so znatno povečala domačo krmsko osnovo za večjo tržno proizvodnjo v živinoreji. Povečana družbena odgovornost za preskrbo s hrano, pa je preko ustanovljenih intervencijskih skladov za kmetijstvo v občini in republiki dala še dodatno materialno spodbudo pridelovalcem hrane za smelejšo povečevanje prireje, s tem pa tudi tržnih viškov mleka in mesa. Poudariti velja, da so družbene spodbude za hribovsko kmetijstvo bistveno boljše, kot za nižinsko, zaradi težjih pogojev gospodarjenja. S tem se daje tudi poudarek splošnemu družbenemu interesu za ohranjanje živesti strateško-pomembnega hribovskega prostora. V družbenem sektorju kmetijstva se uspešno nadaljujejo naporji za večje površine in pridelke hmelja, ki je najpomembnejši izvozni proizvod v vse resnejši borbi za pridobivanje prepotrebnih deviz.

Za trgovino, ki nosi odgovornost za čimbolj zadovoljivo preskrbo občanov z osnovnimi potrebščinami, lahko trdimo, da svojo nalogo kljub splošnim znanim objektivnim oviram, dobro opravi. Ob tem pa ne smemo pozabljati, da so za občasno pomanjkanje nekaterih vrst življenjskih potrebščin krivi predvsem tisti nedisciplinirani občani, ki po nepotrebnem povzročajo potrošniške mrzlice. Na področju turizma, ki smo mu v srednjeročnem planu končno priznali pravi gospodarski pomen in ga opredelili kot prednostno panogo, so uspehi sicer še skromni, vendar obetajoči za našo turistično prihodnost. Z ustanovitvijo gornjesavinjskega turističnega biroja, ki zelo plodno sodeluje s turističnimi agencijami, smo uspeli napraviti prvi odločilni korak k poenotenju naše razdrobljene turistične ponudbe v dolini in širši regiji.

Na zasebno pobudo je ob velikem angažiranju lastnikov — turističnih navdušencev — v rekordno kratkem času v zaraščeni varpoljski gmajni zrasel zameetek sodobnega avtokampa. Njegovi prvi gostje, pretežno Holanci, so polni navdušenja nad lepoto pokrajine, pestrosti počitniških doživetij in gostoljubnosti domačinov, ne ponesli v svet dobro ime, ne le dobrega kampa, ampak celotne doline, z njo pa tudi Slovenije in Jugoslavije. Tudi kmečki turizem uspešno nadaljuje svojo razvojno pot. Nasploh je postal trenutno najprivlačnejša oblika turistične ponudbe po kateri je največ povpraševanja. V turistična prizadevanja se vse bolj aktivno vključujejo še

nekateri zasebni gostinci s svojimi okusno urejenimi penzoni, medtem ko v družbenem delu gostinstva nikakor ne moremo, nečemo ali ne znamo izkoristiti možnosti, ki se ponujajo.

Naše drobno gospodarstvo se je letos dostojno predstavilo domači in širši javnosti s prvo obrtno razstavo, ki je prijetno presenetila in tudi navdušila. Pokazala je, da imamo med našimi obrtniki veliko inovatorskih pobud in neizkoriščenih možnosti za produktivnejše zaposlovanje, za nadomeščanje uvoza, pa tudi za izvozno usmeritev. Za vse te cilje pa je potrebno tesnejše programsko sodelovanje z zainteresiranimi delovnimi organizacijami v občini in izven nje ter prožnejša in selektivnejša davčna politika.

Ena najbolj bridkih preizkušenj medprazničnega obdobja je nedvomno uvedba ukrepov družbenega varstva v delovni organizaciji VEZ in poslovni skupnosti RAZVOJ. Razplet dogodkov je dokazal, da je bil ta skrajni ukrep nujen, vendar že prepozna glede na vse posledice.

V družbenih dejavnostih le navidez obvladujemo dovoljen obseg skupne porabe glede na rast dohodka v gospodarstvu, v praksi pa se še vedno borimo s kroničnimi izgubami v zdravstvu. To pomeni, da za zdravstveno varstvo še vedno trošimo bistveno več, kot zmoremo zagotavljati potrebnih sredstev. Problem je sicer težko rešljiv, a bo moral biti rešen čimprej, kajti dopuščanje izjem po že znanih izkušnjah ne vodi h gospodarnemu obnašanju in zavzetejšemu iskanju še neizkoriščenih notra-

Prireditve ob prazniku občine Mozirje

Ob 12. septembru — prazniku občine Mozirje so doslej pripravili vrsto prireditev in slovesnosti, slavje pa bodo sklenili v nedeljo dopoldne s slovesno sejo zborov skupščine občine Mozirje na Rečici ob Savinji.

NEDELJA, 23. 8.
Gornjegrajski planinci so na Menini planini izročili namenu novo gospodarsko poslopje, ki je pomembna in koristna dopolnitev bližnjemu planinskemu domu. Slavnostni govornik je bil član ustavnega sodišča SR Slovenije Tone Bole.

SOBOTA, 3. 9.
Na Črnicu so otvorili posodobljeno cesto, ki povezuje Gornjigrad in Kamnik ter ob tem pripravili srečanje borcev II. grupe odredov.

Popoldne so proslavili svoj praznik prebivalci krajevne skupnosti Mozirje in ob tej priložnosti otvorili posodobljeno cesto na Gneč.

SREDA, 7. 9.
Popoldne so pod Šmihelom nad Mozirjem svečano otvorili raziskovalno postajo Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

ČETRTEK, 8. 9.
Dopoldne bo v Mozirju slavnostna seja organov upravljanja Savinjsko-šaleške veterinarske postaje ob 25-letnici njenega uspešnega obstoja in delovanja.

nja, kasneje pa bodo v Ljubljani izročili namenu nove poslovne prostore Zgornjesavinske kmetijske zadruge.

PETEK, 9. 9.
Ob 9. uri dopoldne bodo mladi krenili na vsakoletni spominski pohod »Po poteh partizanske sanitete na Solčavskem«.

Ob 10. uri bodo v Smartnem ob Dreti otvorili večnamenski prostor in vrtec. Ob 17. uri bodo v Mozirju odkrili spominsko ploščo Vinku Lipoldu.

Ob 19. uri bodo v galeriji prosvetnega doma Mozirje odprli razstavo likovnih del Gorana Horvata.

SOBOTA, 10. 9.
Ob 17. uri bodo namenu izročili posodobljeno cesto med Rečico in zaselkom Vimpasle.

V prostorih osnovne šole v Rečici bodo ob 18. uri otvorili razstavo o herojski poti Slandrove brigade in razstavo likovnih del Janka Dolenca.

Ob 19. uri bo v prosvetnem domu na Rečici akademija v počastitev praznika občine Mozirje.

NEDELJA, 11. 9.
Ob 7. uri budnica po dolini. Ob 10. uri bo v dvorani prosvetnega doma na Rečici ob Savinji slavnostna seja zborov skupščine občine Mozirje.

njih rezerv.

Ob množični zavesti, da zaradi stabilizacijskih problemov, vendarle ne smemo popolnoma zaustaviti družbenega napredka v naših krajevnih razvojnih ciljev z nasloni pomaži izglasovali podaljšanje samoprispeljka. S tem smo ponovno potrdili že tolikokrat izkazano solidarnost pri ureditvi skupnih razvojnih ciljev z nasloni nivoja na lastne sile. Po zaslugi uspešnega izida referendum bomo že za letošnji občinski praznik dobili 4 pomembne pridobitve: nov vrtec v Smartnem ob Dreti, modernizirani krajevni cesti na Gneču in na Rečici ter dokončno asfaltirano republiško cesto preko Černalca. Slednja bo brez dvoma velika prispevala k večji gospodarski odprtosti doline z večstranskimi koristmi za vse naše krajevne skupnosti in občane.

Nalog, ki nas čakajo v prihodnje, je veliko, posebno še, ker so želje in potrebe vedno mnogo večje od možnosti. Med vsemi pa so najpomembnejše tiste, ki izhajajo iz programov za dolgoročno gospodarsko ustallitev. Ob vseh težavah, ki nas pestijo, moramo za ohranitev imeti vedno pred očmi, kaj vse smo doslej ustvarili. Naredili smo toliko novega, da smo se ob dobrem življenju v marsičem tudi izpridili. Tudi med nami so pojavi malodušja. Nekateri se bojijo težkih nalog, ki so pred nami. S pogumnimi spremembami moramo začeti takoj, ni več časa za odlašanje. Pričakovati moramo težak spopad s staro miselnostjo, navadami, potrošništvom. Največ ovir bo zlasti pri tistih, ki zahtevajo

od naše družbene ureditve vse, sami pa k skupni blaginji bore malo prispevajo.

V tem času gre bolj, kot kdajkoli poprej, za popolno uveljavitev delegatskega sistema kot osnove celotnega političnega sistema in nepogrešljive sestavine samoupravljanja. Zelo velika je nevarnost, da bi se pomnožile sunajsistemske oblike odločanja. Zato pozivam vse delegate in delegacije, delavske svete in druge organe upravljanja, da s še večjo zavzetostjo in odgovornostjo obravnavajo svoje naloge, da so vztrajni pri opozarjanju na napake in slabosti in da s svojimi kreativnimi predlogi vplivajo na izboljšanje gospodarjenja in obnašanja na vseh ravneh! Ne sme nam biti žal časa za izvajanje delegatskega sistema, kajti le tako bomo lahko preprečili sprejemanje še večjega števila administrativnih ukrepov, ki so najbolj boleči za vse poštene, delavne in zavodne samoupravitelje.

Naš bodoči razvoj bomo lahko z uspehom gradili samo z mnogo več ustvarjalne zavzetosti, delovne discipline, poštenja in resnične odgovornosti za svoje dejanje. Za vse to pa bomo črpali moralno moč iz svetlih tradicij NOB. Enake vrline, kot so odlikovale naše borce za svobodo, morajo postati nujna sestavina življenja in dela tudi v vseh nas — današnjih borcev za srečno sedanost in še lepšo ter varno prihodnost.

12. september — dan osvoboditve Gornje Savinjske doline — naj nas na to obvezo trajno spominja!

Vsem občanom želim srečen praznik!

Predsednik SO Mozirje
Lojze Plaznik

Za občinski praznik — 12. september čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje in jim želimo tudi v prihodnje novih delovnih zmag

Skupščino občine Mozirje

Izvršni svet Skupščine občine Mozirje

Občinska konferenca SZDL Mozirje

Občinski svet ZSS Mozirje

Občinski komite ZKS Mozirje

Občinski odbor ZZB NOV Mozirje

Občinska konferenca ZSMS Mozirje

Občinska konferenca ZRVS Mozirje

gorenje

Gorenje — MGA

Napori naše celotne družbe za stabilizacijo gospodarstva in težave v katerih so se znašli v Gorenju, terjajo od slehernega člana tega kolektiva, da skrbno spremlja in proučuje dosežene rezultate, hkrati pa je to tudi obveza, da se zaposleni sproti dogovarjajo, kako bodo delali, da bodo uresničili sprejete naloge in cilje. Tega se v največji meri zavedajo tudi v temeljni organizaciji združenega dela Gorenje — Mali gospodinjstvijski aparati v Nazarjah, ki je po doseženih poslovnih uspehih zagotovo ena najboljših v TGO Gorenje. Svoje dosežke in težave sproti spremljajo, odpravljajo pomanjkljivosti in se dogovarjajo o bodočih nalogah.

Dokaz dobrega dela in medsebojnih odnosov v preteklosti so tudi letošnji gospodarski dosežki. Vse najpomembnejše usmeritve za prvo polletje so uresničili in presegli, čeprav jim tudi objektivnih težav pri zagotavljanju redne proizvodnje ni manjkalo. Skupno so izdelali 487.112 malih gospodinjstvijskih aparatov. Količinsko je proizvodnja glede na enako lansko obdobje večja za dva odstotka, vrednostno pa za 37. Tudi izvozne načrte so presegli. Zahtevam in potrebam izvozne usmeritve so se prilagodili tako, da so dosegli največje možno koriščenje zmogljivosti.

Tudi operativni načrti za drugo polletje so usmerjeni v izvoz, zato so prepričani, da bodo predvideni izvozni rezultati dosegli. Letos mešalcev za Sovjetsko zve-

zo niso izdelovali, zato pa so močno povečali izvoz na konvertibilna tržišča in pričeli izvažati na zahtevna področja Anglije, Kanade in Združenih držav Amerike.

Seveda jim tudi težav ni primanjkovalo, vendar so sproti vzkrepali, odpravljali pomanjkljivosti in s tem zagotavljali uspešnost svojih delovnih naporov. Težave so imeli pri dobavih plastike, bakrene žice, kolektorjev, transformatorjev in podobno. Ne samo, da so bile pošiljke domačih dobaviteljev neredne, tudi kakovost teh reprodukcijskih materialov je bila večkrat močno oporečna, kar je težave le še povečevalo. Pest jih tudi problem izrabljenih strojev, zlasti za brušenje plastične in za brušenje gredi za mešalce, kjer se poleg slabe kakovosti opravljenega dela pojavlja tudi problem prevelikega izmeta. Precejšnjo pozornost bodo morali v bodoče nameniti tudi prevelikemu obsegu izostankov zaradi bolniške.

Dokaj pestra je dejavnost v tehnološkem delu, katerega uspešnost bodo z novo organizacijo še povečali. V zadnjem obdobju so tehnologi največ pozornosti namenili spremljanju in razreševanju tekoče problematike, osvajanju izpeljank za razne tipe ter izdelavi novih vzorcev, sprotne spremljanju in dočlenjevanju tehnološke dokumentacije, osvojitvi tehnologije stroja za mletje in dočlenjevanju naprave za podstavek, izdelavi projektov za različne tipe elektro-

torjev, načrtom za pnevmatski transport granulata, izdelavi projekta za malo orodjarno v temeljni organizaciji in še bi lahko naštevali zahtevne in pomembne naloge. Nekaj težav so imeli s kontrolo kakovosti, ki pa jih bodo s prizadevanji slehernega delavca in ustreznih služb, skušali čimprej odpraviti.

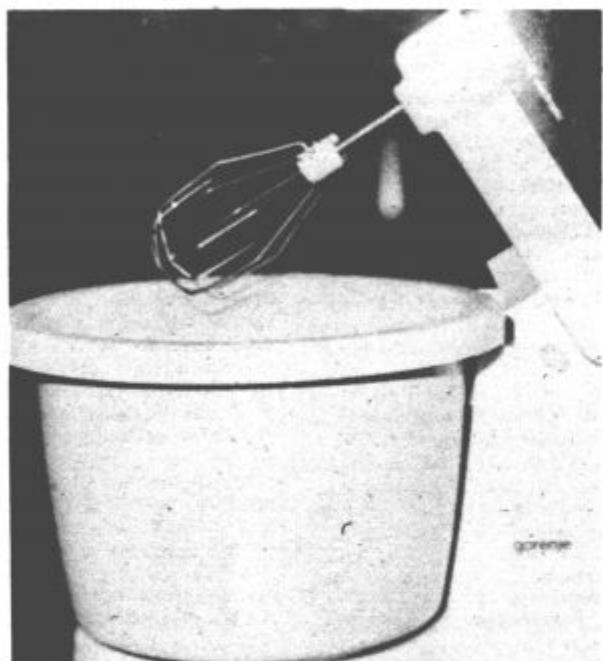
Pomembna naloga, ki se je lotevajo, je tudi dograjevanje sistema nagrajevanja po rezultatih dela. Pri tem bodo posebej poudarili kakovost opravljenega dela, skrbnost in gospodarnost, težje pogoje dela, inventivnost in ustvarjalnost predvsem pa bodo upoštevali tudi boljšemu nagrajevanju proizvodnega in ustvarjalnega dela ter zmanjšanju režijskih mest.

K uspešnemu poslovanju poleg dobrih medsebojnih odnosov precej prispeva tvorno delo družbenopolitičnih organizacij. Te so redno spremljale vsakodnevno tovarniško in širšo družbeno problematiko. Največ pozornosti so pri svojem delu posvetile dohodkovni uspešnosti gospodarjenja, izvoznouvoznemu področju planskim dokumentom, sprtnemu obravnavanju delovnih dosežkov in delu delegacij. V prihodnje bodo družbenopolitične organizacije več časa in dela posvetile pripravljanju in uresničevanju stabilizacijskih programov.

V temeljni organizaciji Gorenje — Mali gospodinjstvijski aparati so trdno odločeni, da bodo z delovno vnaprejšnostjo vseh zaposlenih, uresničili zahtevne delovne načrte. Glede na dosežane odgovorne delo in uspešnost jim moramo verjeti da bodo uspeli.

Podstavek za ročni mešalnik

V temeljni organizaciji Gorenje — Mali gospodinjstvijski aparati so strokovnjaki sami razvili podstavek za ročni mešalnik in ga sami izdelujejo. Novost je v tem, da podstavek ni statičen, ampak se vrti v nasprotni smeri, kot mešalnik, zato je tudi učinkovitost toliko večja.

— podstavek uporabljamo v gospodinjstvih za stepanje smetane, jajčnih beljakov,

mesenje testa, pripravo različnih mas in podobno;

— podstavek je izdelan za vse tipe ročnih mešalnikov Gorenje, zato ga lahko do kupite za mešalnik, ki ga že imate doma, oziroma ga kupite istočasno z mešalnikom Gorenje;

— pri uporabi podstavka lahko uporabljate priključke (mesilca in metlice), ki so priloženi podstavku.

Gorenje 30 let (1953–1983)

Tozdi Mali gospodinjstvijski aparati Nazarje je eden od 19 tozdov delovne organizacije Gorenje, Tovarne gospodinjstvijske opreme Titovo Velenje.

V prvem polletju 1983 je Gorenje TGO doseglo 11 milijard 163 milijonov dinarjev celotnega prihodka, kar je 34% več kot v istem obdobju preteklega leta. Na konvertibilna tržišča je Gorenje TGO prodalo do konca junija za 2 milijardi 208 milijonov dinarjev izdelkov, oziroma 48% več kot v prvem polletju 1982. Stopnja pokritja uvoza z izvozom je znašala 141.

Gorenje TGO je leta 1982 pri 6.931 zaposlenih doseglo 17 milijard celotnega prihodka, na tuje pa prodala za skoraj 4 milijarde dinarjev izdelkov, od tega na konvertibilna tržišča za 3 milijarde 483 milijonov dinarjev.

V treh desetletjih se je kolektiv 11 delavcev razvil v jugoslovansko delovno organizacijo in podjetje svetovnih razsežnosti. Temeljna motivacija prvih 11 delavcev

— pionirjev Gorenja, je bila povsem človeška — z delom zagotoviti boljše življenje sebi in družini, pa še trdnost gospodarstva življenje podjetju. Ze v časih skromnih začetkov je veljalo, da je treba delati in živeti v kolektivu in hkrati nenehno misliti tudi na jutri, na razvoj, na še ne uresničeno, pa čeprav je bilo to pogosto povezano tudi z odpovedovanjem.

1. maja 1953 je bilo ustanovljeno Okrajno kovinsko podjetje za izdelavo sadnih mlinov, mlatilnic ter pridobivanja tufa, zelene glin, laporja in betonitov za kemično industrijo v kraju Gorenje pri Šmartnem ob Paki — predhodnik Gorenja TGO. Leta 1958 so obrnili hrbet kamnolomu in brez opreme začeli izdelovati prve najpreprostejše štedilnike in peči na trda goriva. Tako je začelo Gorenje

TGO stopati na povsem novo pot — na pot, ki je vodila iz obrtniškega načina proizvodnje v tovarniškega. 1960. leta so se preselili v Velenje, na stari jašek, v prostore nekdanjih rudniških kopalnic. Delovna organizacija se je tedaj preimenovala v Gorenje, Tovarna gospodinjstvijske opreme Velenje. V naslednjih treh letih je Gorenje TGO že osvojilo tržišče ter se utrdilo poslovno in tehnično 1963. leta so postali prostori na Starem jašku za 559 delavcev znova pretesni. Spomladi 1963 leta so začeli graditi novo tovarno in jo odprli 3. julija 1964. Tega leta je 680 zaposlenih izdelalo 109.969 proizvodov, Gorenje TGO pa se je prebilo med največje jugoslovanske proizvajalce bele tehnike.

V Nazarjah je 1971 leta zrasla tovarna za

proizvodnjo malih gospodinjstvijskih aparatov. 60 zaposlenih je začelo z delom 6. decembra 1971. S postavitvijo tovarne v Nazarjah je začelo Gorenje močno poganjati korenine tudi zunaj občinskih meja.

Zdaj ima Gorenje TGO, tozde v Nazarjah (Mali gospodinjstvijski aparati), v Rogatcu — občina Šmarje pri Jelšah (kondenzatorji), na Ptuj (Elektronika) in v Črnomlju (kompresorji).

Izvoz Gorenje TGO se je pričel 1961 leta, ko so kupcu iz ZR Nemčije poslali 200 štedilnikov. Zdaj izvažajo Gorenje TGO svoje izdelke v več kot 60 držav, doslej pa je izvozilo nad 13 milijonov gospodinjstvijskih aparatov in drugih izdelkov. Med tremi izdelki, ki pridejo s tekočega traku je zdaj skoraj vsak drugi namenjen izvozu.

Trdno odločeni, da bomo tudi v prihodnje dobro gospodarili, se delavci temeljne organizacije združenega dela TGO Gorenje-Mali gospodinjstvijski aparati iz Nazarj pridružujemo čestitkam delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline ob prazniku občine Mozirje.

Elkroj

Proizvodnja modne konfekcije Elkroj

Zaostrene gospodarske razmere krepko ovirajo normalno poslovanje številnih delovnih organizacij.

To vsekakor ne velja za Modno konfekcijo Elkroj, ki vsem težavam navkljub dosega izredne poslovne uspehe, kar je nedvomno tudi posledica pravih poslovnih in razvojnih usmeritev preteklega obdobja. Kakovostni kazalci gospodarjenja v prvem letošnjem polletju potrjujejo takšno ugotovitev, saj je jasno, da je Elkroj še vedno v samem vrhu slovenske tekstilne in konfekcijske industrije.

Fizični obseg proizvodnje so glede na načrte za prvih šest mesecev močno presegli, dosežki v tem obdobju pa so kar za 44 odstotkov večji, kot v enakem lanskem obdobju. Zlasti so povečali proizvodnjo za domači trg, saj so dosegli kar 65 odstotkov letnega načrta. Velik delež v njihovi proizvodnji predstavljajo kooperanti, saj so v prvem polletju izdelali kar 49 odstotkov vseh izdelkov. Tudi na konvertibilno področje izvažajo v skladu s predvidevanji. Samo po dopustih, številka seveda ni zajeta v polletni obračun, so izvozili 40.000 hlač in tudi sedaj v pretežni meri delajo za izvoz. Zaposleni se v veliki meri zavedajo pome-

na in prednosti, ki jih nudi uspešen izvoz, zato dodatne delovne obveznosti z razumevanjem sprejemajo.

V letošnjem obdobju so ustvarili 57 odstotkov več celotnega prihodka, kot v lanskem primerjalnem obdobju, obilno pa so presegli tudi načrte. Proizvodnja za domači trg v celotnem prihodku predstavlja 70 odstotkov; plačani izvoz pa dobrih deset. Zelo pomembno je, da sta se v tem obdobju zelo izboljšali ekonomičnost in rentabilnost proizvodnje. V celotnem prihodku je dohodek zastopan s 35,7 odstotki kar je za 71 odstotkov več, kot v enakem lanskem obdobju.

Cisti dohodek je glede na enako lansko obdobje večji kar za 90 odstotkov.

Kljub stimulativnemu nagrajevanju se je delež osebnih dohodkov v čistem dohodku letos krepko zmanjšal, kar za 37 odstotkov čistega dohodka pa so namenili za poslovni sklad, torej za razširjeno reprodukcijo, kar je v tem času še kako pomembno.

Povprečni osebni dohodek v prvem polletju so dosegli 16.012 dinarjev, kar je za 25 odstotkov več, kot lani. Pri nagrajevanju dosledno upoštevajo določila dogovora o družbeni

Delovni kolektiv Modne konfekcije Elkroj Mozirje čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — praznik občine Mozirje.

usmeritvi razporejanja dohodka, ki pa jim kljub dobrim poslovnim rezultatom in kakovostnim kazalcem gospodarjenja, omejuje višino sredstev za osebne dohodeke.

Ekonomičnost poslovanja se je izboljšala za 4 odstotke, rentabilnost pa kar za 46, kar le še utrjuje položaj Modne konfekcije Elkroj v vrhu soredne slovenske industrije. Zelo zadovoljiv je tudi izvoz na konvertibilno tržišče, vendar na višino osebnih dohodkov vpliva znatno manj, kot lani.

Se najmanj spodbudno je stanje na področju novih naložb, saj v prvem polletju na tem področju niso kaj prida postorili. Kaže, da se bo stanje do konca leta bistveno izboljšalo, kljub še vedno težkim razmeram. Pričenjajo z razširitvijo in posodobitvijo likalnice in kontrole, kmalu bo steklo preurejanje prostorov za nov obrat v Lucha in za skladišče v Gornjem Gradu, pospešeno pa pripravljajo projektno dokumentacijo za novo tovarno v Sošanju.

V Elkroju seveda ničesar ne prepuščajo naključju, zato v tem obdobju pospešeno sklepajo in zaključujejo posle za pomlad in poletje 1984.

V obdobju od lanske do letošnje jeseni, med obema praznikoma občine Mozirje torej, so v nazarski lesni industriji Gorenje-Glin namenili veliko pozornosti novim naložbam. Z njimi so že in še bodo posodobili proizvodne in tehnološke postopke, zagotovili so si prodor na tuja tržišča, odpravili bodo nekatera težja dela, izboljšali delo na področju vzdrževanja, precej pa prispevali tudi k lepšemu okolju na celotnem industrijskem prostoru.

Skupno so za vsa vlaganja doleteli prispevali 90 milijonov dinarjev. Pogledimo nekatere najpomembnejše naložbe in dosežke:

POSTROJENJE, TRANSPORT, LUPLJENJE in KROJENJE GOZDNIH SORTIMENTOV. Za to naložbo so namenili 27 milijonov dinarjev, zagotovili pa so jih na podlagi sovlaganj z nazarskim Gozdnim gospodarstvom. Naložba je v gradnji, ki bo končana čez mesec dni. Njene prednosti so očitne:

gorenje

glin nazarje

— zagotovili bodo ohranjanje kakovosti lesa in smotno koriščenje lubja;

— odpravili težka dela v gozdarstvu, kar je glede na znano pomanjkanje delovne sile v gozdni proizvodnji še kako pomembno;

dela pri cepčenju in razrežovanju lesa za potrebe proizvodnje ivernih plošč. Naložba je večjala 20 milijonov dinarjev.

OBNOVA ZABOJARNE, ki je pred časom pogorela.

Lesna industrija Gorenje Glin Nazarje čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje ob 12. septembru — prazniku občine Mozirje in jim želi tudi v prihodnje veliko novih delovnih zmag in pridobitev!

— z napravo za lupljenje lesa bodo precej pripevali tudi k čistejšemu okolju.

IVERILNIK za proizvodnjo iverja iz dolgega lesa. Tudi iverilnik, ki že dela, bo odpravil številna težka

V obnovitvena dela so doslej vložili 10 milijonov dinarjev, celotna naložba pa bo večjala 70 milijonov. V nekdanji zabojarni bodo uredili preostre za vzdrževalno dejavnost. Tako bodo vzdrže-

valcem zagotovili boljše delovne pogoje in uspešnejše delo na področju vzdrževanja strojev in naprav za vse temeljne organizacije združenega dela.

DOPOLNITEV PROIZVODNJE IVERNIH PLOŠČ.

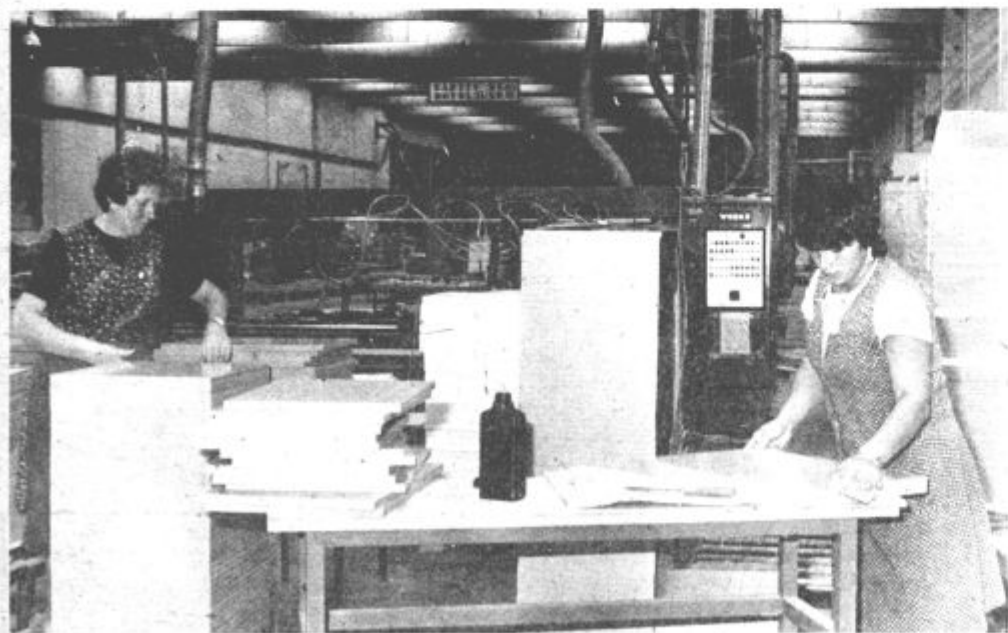
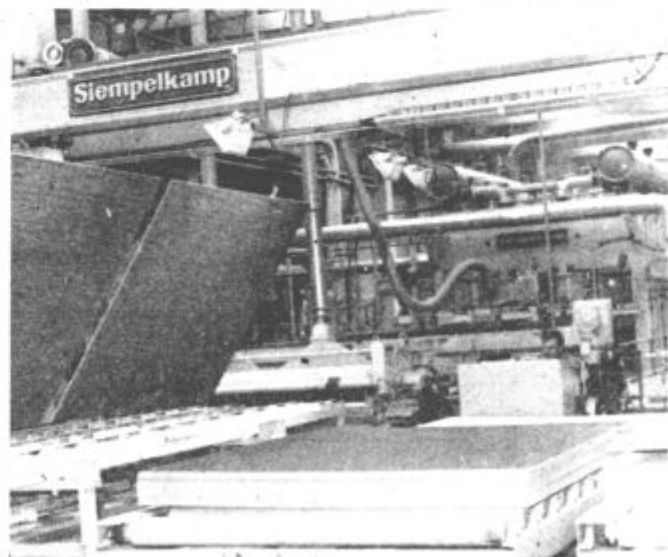
S posodobitvijo proizvodnje ivernih plošč so si zagotovili izvoz na tuja tržišča. Skupno so za to naložbo namenili 30 milijonov dinarjev, naprava pa že deluje in prinaša prve obetavne izvozne dosežke.

RAČUNALNIK. Precej sredstev so namenili tudi za sovlaganja za nakup računalnika za potrebe domačih organizacij združenega dela.

Zelo uspešni so bili tudi na izvoznem področju. Glede na lansko leto so izvoz povečali za 19 odstotkov, še bolj pomembno pa je, da se je bistveno spremenila sestava izdelkov za izvoz. Vse večji je namreč delež polizdelkov in končnih izdelkov, vse manjši pa delež lesne surovine.

Poudariti velja še eno spodbudno ugotovitev. Precej je namreč zaživila inovacijska dejavnost, s katero se v preteklosti niso mogli prav pohvaliti. Izboljšave in novosti so predvsem usmerjene v manjšo porabo materialov in v nadomeščanje rezervnih delov in naprav iz uvoza z domačimi.

Dejansko so doslej z izboljšavami prihranili 5,4 milijona dinarjev.

Krajevna skupnost Rečica

Obilo uspehov in novih nalog

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje so se odločili, da bodo delovni ljudje in občani Gornje Savinjske doline letošnji občinski praznik slavili na Rečici ob Savinji in s tem počastili 40-letnico napada 6. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Slavka Slandra na žandarmerijsko postajo na Rečici. Danes lahko s ponosom ugotovimo, kako zelo se je izboljšalo življenje delovnih ljudi, kako se je spremenila njihova izobra-

pravice. Stari trški prostor je bil nekaj pred cerkvijo, kjer ob bližnji hiši še stoji »pranger« — sramotilni kamen. V bližini starega naselja stoji tudi Tavčarjev dvor, stavba iz 16. stoletja, ki jo je med leti 1580—1597 kupil ljubljanski škof Ivan Tavčar.

Prebivalci krajevne skupnosti Rečica so znani po svoji marljivosti in zvrhani meri solidarnosti. Dokaz zato so številne zahtevne naloge, ki so jih uresničili v tem srednjeročnem obdobju.

Osebna izkaznica

Krajevna skupnost Rečica ob Savinji je sorazmerno velika po številu prebivalcev in po površini ter obsega 13 naselij:

— Rečica ob Savinji, Dol—Suha, Grušovlje, Homec, Nizka, Poljane, Prihova, Spodnja Rečica, Šentjanž, Trnovec, Varpolje in Zgornje in Spodnje Pobrežje. Na njenem območju je: 2.208 prebivalcev, 649 gospodinjstev, 657 stanovanj, 1.082 aktivnih prebivalcev, 233 otrok do 7 leta starosti, 230 otrok od 7 do 15 leta starosti, 239 učencev, 103 srednješolci, 13 študentov, 742 delavcev, 369 kmečkih prebivalcev, 259 aktivnih kmetov, 152 zaščitene kmetij, 47 kmetov s priznanim statusom, 26 raznih obrtnikov, 28 avtoprevoznikov, 2 skupni obratovalnici, 15 popoldanskih obrtnikov, 5 gostincev, 184 telefonskih naročnikov in 2 javni govorilnici.

Na območju krajevne skupnosti imajo sedež naslednje organizacije združenega dela: Modna konfekcija Elkoj, tozdr Transport in gradnje GG Nazarje, tozdr Blagovni promet, centralno skladišče in dve poslovalnici ZKZ Mozirje, 4 poslovalnice Trgovske delovne organizacije Savinja in Gostinsko podjetje Turist z obratom »Dren« na Rečici.

zbena in kulturna raven in kako uspešno so tudi v razvoju materialnih osnov držali korak s splošnim napredkom samoupravne socialistične družbe.

Naselje Rečica ob Savinji ima bogato zgodovino, saj se kraj prvič omenja leta 1247 kot vas Villa Rize, leta 1350 pa je dobil trške

Zbor borcev VOS

V splet prireditev ob prazniku občine Mozirje sodi tudi drugi zbor pokrajinske skupnosti borcev varnostno-obveščevalne službe OF za Štajersko, ki bo v nedeljo, 11. septembra pri spomeniku v Savinjskem gaju. Pred zborovanjem bodo borci ocenili svoje delo v preteklem obdobju, spregovorili o bodočih nalogah, za tem pa si bodo ogledali razstavo likovnih in kiparskih del Janka Dolenc na Rečici ob Savinji.

ju. Med drugim so zgradili mrliško vežico in uredili okolico pokopališča, zgradili nov gasilski dom na Rečici, posodobili 5 kilometrov krajevnih cest, na Pobrežju so prenovili stari gasilski dom in v njem uredili trgovino, postavili nekaj avtobusnih čakalnic in močno razširili telefonsko omrežje.

Tudi v letošnjem letu ne manjka številnih zahtevnih nalog, od katerih so nekatere že uresničili. Med drugim so razširili in posodobili lokalno cesto od Reneka do Rečice, krajani zaselka Vimpasle so s prostovoljnim delom in s pomočjo drugih dejavnikov položili

Rečica je prijeten kraj pod obronki mozirskih planin

asfaltno prevleko na cesti od Rečice do svojega kraja ter sami uredili kanalizacijo, v Grušovljah gasilci pridno obnavljajo svoj dom, v načrtu pa imajo še izgradnjo vodnega zbiralnika, obnovo prosvetnega doma na Rečici, pripravo lokacijske dokumentacije za stanovanjski blok na Rečici, postavitev nekaterih avtobusnih čakalnic in še bi lahko naštevali. Sredstva za vsa ta dela so prispevali krajani s prostovoljnimi prispevki in udarniškim delom, svoj delež pa so prispevale tudi nekatere organizacije združenega dela in krajevna skupnost Rečica ob Savinji. Tudi uresničevanje bodočih zahtevnih nalog bo temeljilo na pomoči in sodelovanju prebivalcev, združenega dela in družbenopolitične skupnosti.

Ob vseh uspehih in dosežkih so si v krajevni skupnosti Rečica ob Savinji zadali še vrsto pomembnih nalog, katerih uresničitev bo celotni krajevni skupnosti zagotovila še hitrejši in obetavnejši razvoj. Še naprej želijo urejati in posodabljanje krajevne ceste, čeprav so bili na tem področju zelo uspešni že v tem srednjeročnem obdobju. Pitne vode je trenutno dovolj, ob pospešeni stanovanjski izgradnji in ob morebitnih požarih pa bo preskrba z vodo že kritična. Z namenom, da bi zagotovili normalno oskrbo s pitno vodo za novo stanovanjsko naselje, za avtokamp in za industrijsko-obrtno področje v Spodnji Rečici, nameravajo zgraditi večji

vodni zbiralnik nad Rečico. Telefonsko omrežje je dokaj razširjeno in zadovoljuje potrebe številnih prebivalcev. Malce neugoden je poslovalni čas pošte, ki je odprta le v dopoldanskem času, poleg tega je pošta slabo tehnično opremljena, problem pa so tudi neustrezni poslovni prostori.

Glede na število obrtnikov, je obrtna dejavnost dokaj močna, manjkajo pa nekatere prepotrebne dejavnosti, kot so recimo popravilo gospodinjstev, aparatur, čevljarstvo, šivilstvo, frizerstvo in podobno. Prav tako zaskrbljuje dejstvo, da v krajevni skupnosti in proizvodnih obrtnih delavnic, ki bi dopolnjevale industrijo na tem območju. Zaradi bližine in povezave s turističnim centrom na Golteh, bi v krajevni skupnosti lahko v večji meri razvijali izletniški in dopustniški turizem. Zelo ugodne so tudi možnosti vključevanja kmečkega turizma v turistično ponudbo, saj ima ta zvrst v tej krajevni skupnosti bogate izkušnje.

Glede na pospešeno stanovanjsko izgradnjo in naraščanje števila prebivalcev na Rečici predvidevajo, da se bo močno povečalo število šoloobveznih otrok. To seveda pogojuje izgradnjo nove polne osemletke, saj bi s tem razbremenili tudi centralno osnovno šolo v Mozirju. Vsekakor o pomenu osemletke za kraj ni treba posebej razglabljati.

Kulturna dejavnost v kraju je dokaj razgibana, saj na Rečici pridno delu-

jejo kulturno društvo, dramska skupina, pevski zbor ter godba na pihala. Nosilec kulturne dejavnosti je prosvetno društvo »Franc Skok«. Za še bolj pestro dejavnost na kulturnem področju pa manjkajo ustrezni prostori, saj je prosvetni dom na Rečici v tako slabem stanju, da ne ustreza več svojemu namenu. Krajevna skupnost je doslej namenila precej sredstev za obnovo dvorane in odra v prosvetnem domu, svoj delež pa bi morale prispevati še kulturna in stanovanjska skupnost. Zelo razvejana je tudi rekreacijska in športna dejavnost, Nosilca telesnokulturne dejavnosti v krajevni skupnosti sta športno društvo »Mladost« in osnovna strelška organizacija »Slavko Slander«. Da bi zadovoljili potrebe vseh prebivalcev, nameravajo zgraditi strelšnice pri nogometnem igrišču, telovadnico in šolska športna igrišča ob predvideni novi šoli, v naselju Dol-Suha pa nameravajo zgraditi strelšnice. Poleg tega v krajevni skupnosti pridno delujejo gasilska društva, čebelarstva in lovška družina, društvo upo-

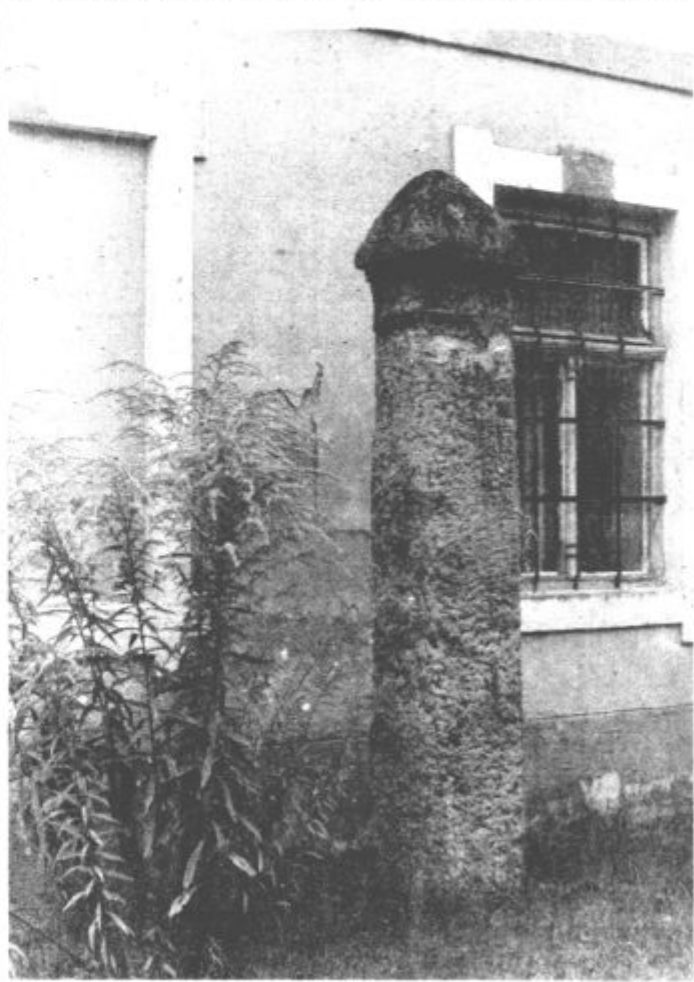
kojencev, pred kratkim je zaživel tudi planinsko društvo in še bi lahko naštevali.

Dokajšnja ovira pri nadaljnjem razvoju krajevne skupnosti je vsekakor neizdelan urbanistični načrt. Osnutek načrta so sicer izdelali že leta 1980, in zanj pripravili široko javno razpravo. Zaradi sprememb pri oblikovanju prostorskega dela družbenega načrta občine Mozirje in novih določil glede razvrščanja kmetijskih zemljišč je izdelava urbanističnega načrta za Rečico začasno prekinjena, z delom pa bodo nadaljevali, ko bodo osnutek načrta uskladili z novo zakonodajo. Z uspešno uresničitvijo te zahtevne naloge bodo na Rečici vsekakor pospešili stanovanjsko in drugo izgradnjo ter kraju in krajevni skupnosti v celoti zagotovili obetavnejši napredek.

Prebivalci vseh naselij krajevne skupnosti Rečica so se doslej ob uresničevanju zahtevnih razvojnih nalog še vedno izkazali, vsi ti dosežki, njihovo marljivost in solidarnost pa so pogoj za lepši jutrišnji dan.

Gasilci iz Grušovlj pridno obnavljajo svoj dom

»Pranger« in Tavčarjev dvor pričata o bogati zgodovini kraja in njegove okolice

Gornje savinjska dolina

Padla je zadnja sovražnikova postojanka

Močna vermanska in policijska posadka v Mozirju, v kateri je bilo tristo vermanov in policistov, je bila stalna grožnja drugim osvobojenim predelom Savinjske doline. Podoben značaj so imele obrobne postojanke Letuš, Šmartno ob Paki in Braslovčice. Tudi te so bile številčno zelo močne, saj je bilo v Letušu 70, v Šmartnem 100, v Braslovčah pa 120 mož posadke. Te postojanke so zadrževale razširitev osvobojenega ozemlja proti vzhodu v Spodnjo Savinjsko dolino in ovirale zveze obeh dolin.

Vse zgoraj naštetih posadke so bile v močno utrjenih postojankah. Obdane so bile s strelskimi jarki, z bodečo žico, z bunkerji in drugimi ovirami, ki so oteževale dostop. Posadkam so zaradi bližine in lahkega dostopa v primeru potrebe lahko priskočile na pomoč močne nemške enote iz sosednjih postojank. V Celju je bilo v tem času kakih 4000 vojakov, v Šoštanju 1000, v Velenju 300, na Polzeli 200, v Slovenj Gradcu 800 in na Vrškem 52. Ta vojska, ki je torej štela nad šest tisoč mož, bi lahko uspešno posredovala in morda celo onemogočila partizanske načrte.

Štab IV. operativne cone je posrečeno taktiziral in izigral Nemce, kot že velikokrat. S svojimi brigadami je nameraval hkrati, v eni sami noči, napasti Mozirje, Letuš, Šmartno ob Paki in Braslovčice. Da bi pa odtegnil nemške sile s tega področja, je s Serčarjevo in Bračičevo brigado ter s Kozjanskim odredom 10. septembra napadel nemško postojanko na Kozjanskem in tam ustvarjal osvobojeno ozemlje. Dva dni zatem, ko je bila zrušena postojanka v Kozjem, se je začela velika partizanska ofenziva na postojanke na mejnem področju med Gornjo in Spodnjo Savinjsko dolino.

Za napad na Mozirje je bila določena Slandrova brigada. Ta je v teh akcijah dobila najodgovornejšo nalogo, od katere je bil odvisen končni uspeh celotne operacije. To je bila zanjo velika odgovornost, hkrati pa tudi priznanje.

Nemci so Mozirje spremenili v dobro utrjeno središče obrambnega sistema na prehodu z osvobojenega ozemlja v spodnji del Savinjske doline. Sovražnik se je v njem dobro utrdil v šoli, v župnišču, v prosvetnem in sokolskem domu ter v otroškem vrtcu. Postojanke okrog cerkve so Nemci obdali z barikadami iz tesanega lesa v višini 2 do 3 metra, z žičnimi ovirami širine okrog 30 do 40 metrov, z minkskim poljem in s strelskimi jarki. Ob drugih postojankah in okrog Mozirja pa so bili postavljeni bunkerji, kar je zelo otežilo prodor v trg. V teh postojankah so bili vermani (264) in orožniki. Posadka je bila številčno, v primerjavi z moštvom Slandrove brigade kot napadalcem, zelo močna, kar je terjalo zelo skrbne priprave. Štab Slandrove brigade je lahko poslal v akcijo le 452 borcev pehote in 36 artilerijcev, vendar se ti niso bili vsi oboroženi.

Ob 18. uri se je s položajev v Bočju, na Otoku in v Kropi napotila brigada na akcijo. Glede na povelje štaba IV. operativne cone o konspirativnosti so borci molče korakali, ko je nenadoma nekdo začel izpod vrha Dobrovelj spuščati rdeče rakete. Tedaj so se h komandantu vrnili tudi obveščevalci, ki so ves dan opazovali sovražnikove premike okrog Mozirja. Ugotovili so, da tamkajšnja posadka ne sluti, da jo bodo napadli in da ni dobila čez dan nobenih okrepitev. Zelo slabo pa so

varovali konspirativnost akcije intendenti, ki so že ob treh popoldne prepeljali v Nazarje 13 voz, s katerimi bi po akciji odpeljali plen. Obveščevalci so slišali med prebivalstvom v Nazarjah govorice o napadu na Mozirje. To je

nehal streljati in borci so priložnost izkoristili za vdor v postojanko. Vdalo se je 25 vermanov z orožjem, drugi pa so pobegnili v postojanke okoli cerkve. V župniščem bojem redno so nato borci I. bataljona nadaljevali pot proti

napadu na postojanko v sokolskem domu. Po polurnem boju se je ta postojanka predala, po kratkem boju pa sta se vdali tudi posadki v prosvetnem domu in v otroškem vrtcu. Tako je I. in III. bataljonu uspelo, da sta do ene

postojanke. Poskus naskoka je sovražnik z izredno močnim mitralješkim ognjem odbil. Približevanje postojanki je bilo izredno težavno. Sovražnik je namreč ob začetku napada zažgal kozočec in neko gospodarsko poslonje. Ogenj je tako razsvetljal okolico postojanke, da so imeli Nemci zelo dober pregled nad položaji Slandrovcev. Videti je bilo vse do Nazarja. Velike težave so bile tudi pri namestitvi topa na položaj. Ko so ga peljali iz Nazarja proti Mozirju, so Nemci iz zvonika obstreljevali cesto in morali so ga obložiti z vrečami peska, da so ga lahko pripeljali na oddaljenost 250 metrov do postojanke, od koder so nato z neposrednimi strelji obstreljevali predvsem zvonik in cerkev. Obstreljevanje s topom je bilo zelo uspešno. Že po prvih zadetkih se je moral sovražnik umakniti iz štirih bunkerjev, proti jutru pa tudi iz šole in iz zvonika v cerkev, tu na se je izredno močno upiral. Zaradi hudega ognja topničarji niso uspeli odpeljati topa, temveč so ga morali razstaviti in ga odnesti s položajev. Ko se je zdavilo, je glavnina Slandrove brigade blokirala še nezavzete postojanke in jih nato ves dan obstreljevala.

Čez dan je sovražnik z izpadi poskušal prebiti blokado, toda Slandrovci so ga vsakokrat odločno zavrnili. Okrog 17. ure se iz vsa Slandrova brigada spet približala postojankam okrog cerkve.

Sovražnik je verjetno opazil osredotočenje sil in priprave za nov napad ter uvidel, da se ne bo mogel braniti. Prav gotovo ga je demoraliziralo tudi to, da ni dobil pričakovane pomoči. Najprej je zapustilo postojanko deset vermanov, nato pa se je predal še nek funkcionar. Tega so poslali nazaj v postojanko, da bi pozval posadko na predajo. Kmalu nato je sovražnikov ogenj prenehal in na eni od sovražnikovih postojank se je pojavila bela zastava. Slandrovci so nato z vseh strani pohiteli k postojankam in razorožili 153 vermanov. Tako je po dvajseturnih bojih ob 17.30 padla najbolj utrjena sovražna postojanka na meji med Gornjo in Spodnjo Savinjsko dolino. Za to zmago je darovalo svoje življenje pet Slandrovcev, pet je bilo huje in 35 laže ranjenih. Sovražnik je imel po partizanskih podatkih 51 mrtvih, več ranjenih, ujetih pa jih je bilo

skupaj 255. Slandrovci so takoj po bojih začeli zbirati plen. Dobili so 225 pušk, 5 lahkih minometov, 12 težkih mitraljezov, 10 puškomitraljezov, 121 min za minomete, 203 bombe, 80.000 nabojev, dva osebnina in en tovorni avto ter velike količine vojaške opreme.

Med bojem se je morala borcev očitno stopnjevala. Čim več postojank in bunkerjev je padlo in čim več je bilo ujetih in zaplenjenega orožja, tem srčneje so se borili. Težave pa so bile predvsem v tem, da je imel sovražnik za obrambo izredno dobre položaje in da so bili borci ves čas napada izpostavljeni ognju. Zato je bila tudi zveza med bataljoni včasih pomanjkljiva, dobra pa je bila med štabom brigade in operativnim štabom. Odlikoval se je brigadni poveljniški kader, ki je vodil akcijo.

Že eno uro po predaji posadke je štab dobil sporočilo, da poskušajo sovražniki prodreti v Letuš. Zato je poslal III. bataljon na položaje proti temu kraju. Še pred njegovim prihodom pa so borci Tomšičeve brigade sovražnika uspešno zavrnili in III. bataljonu ni bilo treba poseči v boj. V zasedi pa je ostal od 19. ure do 8. ure jutraj naslednjega dne. Pred odhodom je porušil še most iz armiranega betona čez Savinjo v Letušu, ki je bil dolg okrog 40, širok pa 10 m. Za miniranje so porabili 320 kg razstreliva.

Tudi gorska baterija je po zavzetju postojanke v Mozirju takoj odšla na pot. Dobila je nalogo, da pomaga Tomšičevi brigadi pri zavzetju postojanke v Šmartnem ob Paki. Že med potjo pa je zvedela, da so Tomšičevci strli odpor sovražnika v tej postojanki, zato je odšla na položaje v Bočno.

II. bataljon je po zavzetju postojanke dobil nalogo, da spremi ujete vermane v Bočno in tja pripelje ves zaplenjeni material in orožje. Ena od čet tega bataljona pa je morala v zasedo na Slape pri planini Krašica. V trgu je ostal le I. bataljon, ki je skrbel za vzdrževanje reda. Štab brigade se je tako pripravil na morebitni nemški vdor v Mozirje.

Po uničenju postojank je zavladalo med prebivalstvom veliko veselje. V Mozirju je bil zvečer po osvoboditvi velik miting, na katerem so nastopili tudi Slandrovci.

I. bataljon Slandrove brigade na poti proti Rečici

komandanta Jermana razjezilo, zato je ukazal, naj gredo na čelo brigade zastavonoše, šramel in harmonikarji. Borci so nato veselo razpoloženi, med igranjem in petjem, ki je dvigalo borcem moralo, prikorakali v Nazarje. Tu so se bataljoni ločili in se usmerili vsak na svoje območje napada. Komandant brigade Mirko Jerman je šel z II. bataljonom, da bi neposredno vodil to enoto, njegov namestnik Franc Zavasnik-Božič je odšel z isto nalogo s I. bataljonom, pomočnik političnega komisarja Matija Knap pa s III. bataljonom.

Ob 21. uri so bataljoni zavzeli določene položaje. Načrt je predvidel, da se napad na postojanko v Mozirju izvede koncentrično, in sicer vsak bataljon z dvema četama, po eno četo pa bi imeli v rezervi.

Sovražnik je imel dobro organizirano opazovalno službo. Iz zvonika so odkrili premike borcev I. bataljona. Takoj so jih obsuli z mitralješkim ognjem iz zvonika, v katerem so imeli štiri mitraljeze. Nato so odprle nanje ogenj tudi posadke bližnjih bunkerjev. Tako se je že pred določeno uro okrog 21.20 po prvih nemških streljih začel hkratni napad vseh treh bataljonov.

Borci I. bataljona so se kljub hudemu ognju priplazili na župniščno oddaljenost od bunkerjev in postojank. S teh položajev so odprli ogenj na postojanko in prisilili sovražnika, da je zapustil prve utrjene položaje in se umaknil za leseno ograjo okrog postojank. V pripravi na juriš je štab bataljona določil dva mitralješka oddelka za naskok z južne strani. To pregrupiranje je bilo opravljeno kljub nenehnemu sovražniškemu ognju. Po znaku »na juriš« so borci najprej zmetali ročne bombe za obrambni pas postojanke. Tedaj je sovražnik delno pre-

orožniški postojanki. Med potjo k njej so likvidirali še bunkerje na levi strani ceste. Po kratkem boju so nato uničili manjšo orožniško postojanko s posadko osmih mož. Po tem uspehu so začeli preiskovati okoliške hiše in ujeli še deset vermanov. Med prodiranjem proti cerkvi so uničili še nekaj bunkerjev. V jutranjih urah so zavzeli položaje za zadnjimi hišami pred cerkvijo, od koder so z mitralješkim ognjem in minometom obstreljevali posadko v postojankah in v zvoniku. Zaradi hudega sovražnikovega ognja pa skupini borcev ni uspelo, da bi se prebila prek mostu bliže k postojanki. Borci I. bataljona so se ob svitu vztrajali na svojih položajih. V jutranjih urah pa sta bila ranjena komandant bataljona in njegov namestnik.

III. bataljon je prodiral proti glavni postojanki od žage pred Mozirjem, kjer je 2. četa zavila na levo, da vzpostavi zvezo z II. bataljonom, 1. in 3. četa pa sta se usmerili na levi breg Savinje in ob njem prodirali proti žičnim oviram. Ti dve četi sta se uspeli prebiti čez žične ovire, v naskoku sta najprej pregnali sovražnika iz strelskih jarkov, nato pa kljub močnemu mitralješkemu ognju zavzeli tri bunkerje. Prva četa je nato postavila zasedo pri mostu čez Savinjo in začela obstreljevati zvonik. Tako je Nemcem zaprla izhod iz trga proti Savinji, borcem 3. čete pa je omogočila, da so razoroževali vermane po bunkerjih. Nato je 3. četa s skupino borcev I. bataljona, ki je operirala desno od nje, napadla postojanke v šolskem in prosvetnem domu ter v otroškem vrtcu. 2. četa je medtem uspela skupaj z borci II. bataljona izbojevati prehod skozi žične ovire. Po hudem boju je zavzela strelske jarke ter dva bunkerja. 2. četa je nato prodrla v notranjost trga in pomagala pri

pomoči zavzela vse manjše postojanke in bunkerje, pri tem pa je bilo ujetih okrog 100 vermanov in orožnikov. Po tem uspehu so se borci obeh enot razmestili na položaje okrog cerkve, da bi pomagali II. bataljonu pri likvidaciji glavnih postojank v šoli, v župnišču in v cerkvi.

II. bataljon je zavzel pri napadu položaje od griča Brdca čez glavno cesto do Savinje. 3. četa, ki je prodirala ob glavni cesti, je sovražnik zaustavil s hudim ognjem iz zvonika in obcestnih bunkerjev. 1. četa je v naskoku zavzela bunker ob Savinji in zaplenila mitraljez in tri puške. Borci 2. čete pa so z Brdca obstreljevali glavne po-

Savinjsko – šaleška gospodarska zbornica Titovo Velenje

čestita vsem delovnim ljudem in občanom
občine Mozirje ob 12. septembru – prazniku
občine Mozirje

tudi v bodoče jim želi novih delovnih zmag in pridobitev!

Gasilsko društvo Nazarje

Člani gasilskega društva Nazarje se zahvaljujemo vsem organizacijam in prebivalcem za izredno sodelovanje in pomoč ter vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline iskreno čestitamo ob njihovem prazniku!

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

o. sub. o., Titovo Velenje, Vodnikova 1

Tozd SPLOŠNO ZDRAVSTVO TITOVO VELENJE
Tozd SPLOŠNO ZDRAVSTVO MOZIRJE
Tozd ZOBOZDRAVSTVO TITOVO VELENJE
Tozd BOLNIŠNICA – ZDRAVILIŠČE TOPOLŠICA
Delovna skupnost skupnih služb

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje
čestitamo za 12. september – praznik občine Mozirje!

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

Delavci Gozdnega gospodarstva Nazarje iskreno čestitajo delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september – praznik občine Mozirje.

Beogradska banka

Temeljna banka Ljubljana

Beogradska banka čestita sojim varčevalcem in vsem delovnim ljudem Gornje Savinjske doline ob njihovem prazniku — 12. septembru, prazniku občine Mozirje.

Beogradska banka, Temeljna banka Ljubljana spodbuja razne oblike zbiranja in združevanja sredstev, na drugi strani pa namenja precej pozornosti vlaganju sredstev v povečanje izvoza blaga in storitev na konvertibilna področja ter za razvoj primarne kmetijske proizvodnje.

Na konferenci delegatov poslovnih enot v Zalcu so za lani načrtovali, da bi se bilanca vsota povečala za enajst odstotkov. Sredstva delovnih organizacij so se z združevanjem depozitov ter z ostalimi sredstvi v primerjavi s planom povečala za enajst odstotkov. Tudi sredstva občanov so bila večja, kot so načrtovali. Zanimiv je tudi podatek, da so lani zabeležili rast deviznih vlog in to kar za enajst odstotkov. Bilančno vsoto

povečujejo sredstva, sklenjena in dogovorjena s samoupravnim sporazumom med Obrtnim združenjem iz Zalcu ter iz drugih občin.

Ena izmed osnovnih nalog v letošnjem letu je, da bodo ohranjali devizno likvidnost ter izboljšali plačilno bilančni položaj. Stalna naloga poslovne enote v Zalcu je, da se ohrani dinarska likvidnost Beogradske banke, Temeljne banke kot celote. Poslovna enota v Zalcu si bo prizadevala pridobiti čim več dinarskih in deviznih sredstev, pospeševala bo kreditiranje izvoza, predvsem na konvertibilna tržišča ter skrbela za uresničevanje ciljev in nalog kreditno-monetarne politike v tem letu. Banka si bo prizadevala tudi za pridobivanje dopolnilnih sredstev ter za združevanje dela in sredstev.

Pomembna naloga bo tudi, da

bi članice del sredstev združile za določen namen ter tako prispevale k izboljšanju strukture v banki kot celoti.

Za izboljšanje strukture sredstev bo banka članice spodbujala k združevanju in k vezavi čistega dohodka ter tako omogočila dopolnilna sredstva članicam, ki so vlagajo v druge organizacije združenega dela. Njihov namen bi bil, da bi se na osnovi dohodkovnega povezovanja s sovlaganjem zagotovili oskrbo s hrano, surovinami in z reprodukcijskim materialom. Gre za tiste, ki s sovlaganjem ustvarjajo devizna sredstva.

Posebno skrb bo Beogradska banka namenila kreditiranju kmečkega turizma in preusmerjenju kmetij preko pristojne kmetijske organizacije, z namenom, da bi povečala blagovno tržno proizvodnjo.

ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

Z željo po nadaljnjem uspešnem sodelovanju iskreno čestitamo vsem združnim delavcem in članom ter delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline ob prazniku občine Mozirje!

podjetje za urejanje voda

celje, škvarčeva 4, p. p. 144

NIVO — PODJETJE ZA UREJANJE VODA, CELJE, je na začetku gradilo izključno objekte za obrambo pred vodo in melioracijske objekte, bilo pa je prisotno tudi pri reševanju težav pri oskrbi z vodo. Leta 1974 je NIVO sprejel nove, smelejše razvojne usmeritve. Določene so bile naslednje usmeritve:

— načrtovanje, razvoj in realizacija vodnogospodarskih objektov, potrebnih razvoju drugih panog in gospodarstvu,

— Aktivno vključevanje v reševanje problemov varstva voda z razvojem lastne tehnologije čiščenja voda in organiziranje proizvodnje opreme v te namene,

— razvoj industrije gradbenega materiala, in sicer elementov in sistemov, ki so potrebni vodnemu in komunalnemu gospodarstvu.

NIVO, PODJETJE ZA UREJANJE VODA CELJE, se pridružuje čestitkam delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za občinski praznik — 12. september!

zavarovalna skupnost triglav n. sol. o. LJUBLJANA

OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n. sol. o. — 63001 Celje, ul. XIV. divizije 4

Zavarovalna skupnost Triglav
Območna skupnost Celje

63001 CELJE, Ulica XIV. divizije 4

Priporočamo se za sklepanje različnih oblik zavarovanja, ki nudijo sklenitljem popolno GOSPODARSKO VARNOST!

Svoje usluge nudi Zavarovalna skupnost Triglav —

Območna skupnost Celje, na sedežu delovne skupnosti v Celju ter prek krajevnih zastopnikov in predstavnikov:

TITOV VOLENJE, telefon 851-301

ZALEC, telefon 710-620

ŠMARJE PRI JELSAH, telefon 821-010

LAŠKO, telefon 730-866

SENTJUR PRI CELJU, telefon 741-077

SLOVENSKE KONJICE, telefon 751-433

MOZIRJE, telefon 831-030

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV, OBMOČNA SKUPNOST CELJE

čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — njihov občinski praznik.

Čestitkam delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — občinski praznik se pridružuje tudi kolektiv **ZDRUŽENIH LEKARN TITOV VOLENJE**

ZCP cestno podjetje

celje n. sol. o.

Čestitkam in pozdravom delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — občinski praznik se pridružuje tudi delavci

CESTNEGA PODJETJA CELJE,

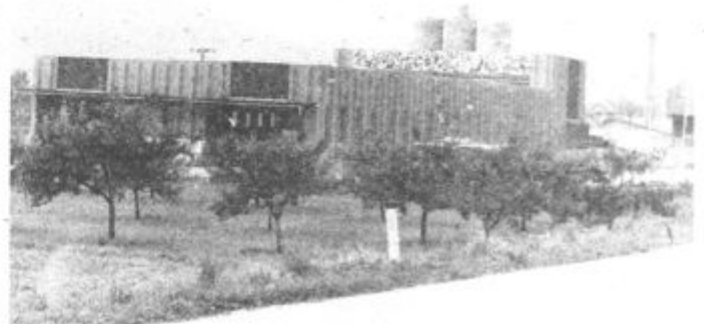
ki na območju Gornje Savinjske in Zadrečke doline vzdržujejo regionalno cestno mrežo.

CINKARNA CELJE

TOZD Kemija Mozirje

CINKARNA CELJE in njene temeljne organizacije združenega dela, posebej še **KEMIJA MOZIRJE**, čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje ob njihovem prazniku — 12. septembru in jim želijo še veliko delovnih zmag!

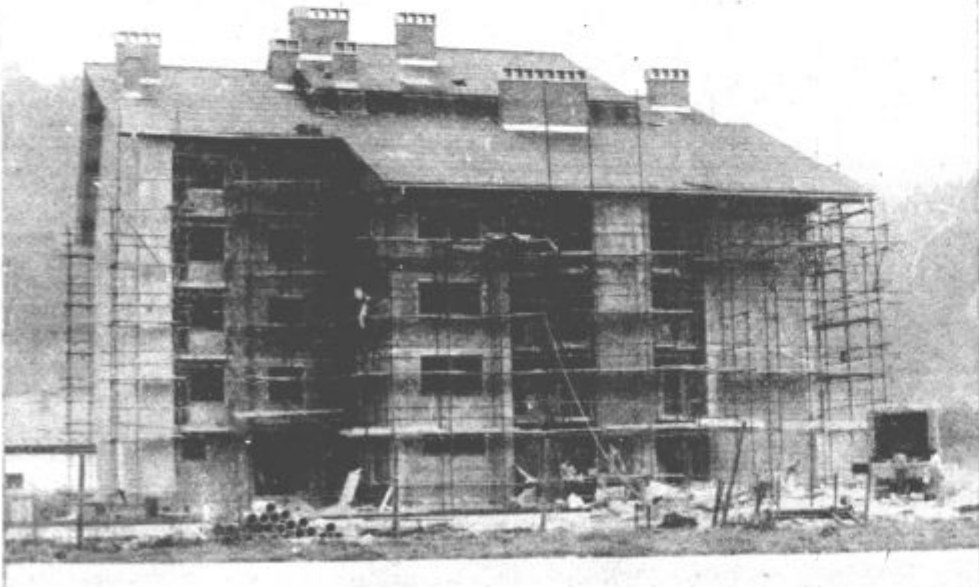

VEGRAD, n. sol. o., TITOVO VELENJE
Gradbeno industrijsko podjetje
63320 Titovo Velenje, Prešernova 9 a

Tozd Gradbenik Ljubno ob Savinji

Delavci temeljne organizacije združenega dela GIP VEGRADA GRADBENIK Ljubno ob Savinji čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom ob 12. septembru, prazniku občine Mozirje v prepričanju, da bomo tudi v bodoče uspešno sodelovali!

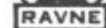
Stanovanjski blok v Nazarjah

ŽELEZARNA RAVNE

n. sol. o.

SLOVENSKE ŽELEZARNE

RAVNE NA KOROŠKEM

Tozd Kovinarstvo Ljubno ob Savinji

Proizvodni program temeljne organizacije združenega dela Kovinarstvo na Ljubnem ob Savinji:

- zobniki (zobati venci)
- kolesne dvojice
- noži za kmetijske stroje
- strojni deli
- kompletne krožne žage (stroji) za rezanje kovin v hladnem

Železarna Ravne je znana kot proizvajalec plemenitih jekel, izdeluje pa tudi visoko-kvalitetna jekla za proizvodnjo nožev, ki se uporabljajo za najrazličnejše namene.

Z uspehom uveljavljajo proizvodni program nožev za

kmetijske stroje. Noži so izdelani iz takšnih vrst jekel, ki odgovarjajo posameznim zahtevam uporabe. Kvaliteta nožev je pogojena tudi s pravilno toplotno obdelavo, ki jo zagotavljajo strokovnjaki Železarne na osnovi dolgoletnih izkušenj.

Moderni postopki indukcijskega kaljenja omogočajo doseganje visoke trdote rezilnega dela in tudi visoke trdnosti ostalega dela noža. Obseg proizvodnega pro-

grama nožev za kmetijske stroje želijo nadalje širiti, zato so vedno pripravljeni izdelovati tudi ostale nože za te namene po želji kupca.

V temeljni organizaciji Kovinarstvo se nenehno trudijo, da bi svoj proizvodni program obogatili s svojimi lastnimi izdelki. Rezultat teh naporov sta dva nova izdelka, ki so jih razvili sami in jih bodo pričeli izdelovati prihodnje leto. To sta dvizna ploščad in žaga za rezanje kovin.

Ob prazniku občine Mozirje čestitajo delavci Kovinarstva Ljubno ob Savinji vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline ter jim želijo, da bi s skupnimi močmi tudi v prihodnje slavili nove delovne zmage na vseh področjih dela in življenja!

SOZD, N. SUB. O.

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA, S. P. O.

MERX

SAVINJA

„SAVINJA“ TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA MOZIRJE

Za občinski praznik — 12. september čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje!

Občanom Gornje Savinjske in Zadrške doline ter vsem obiskovalcem Mozirja priporočamo obisk BLAGOVNICE SAVINJA v Mozirju s 1.800 kv. m. bruto prodajnih površin in sicer samopostrežne trgovine v pritličju, oddelka tekstila, papirnice in prodaje-

jalne spominkov v prvi etaži ter salona pohištva, oddelka notranjega dekorja in športnega oddelka v drugi etaži.

ZA OBISK SE PRIPOROČAMO!

TURIST BIRO MOZIRJE

čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje ob njihovem prazniku — 12. septembru!

Obrtno združenje Mozirje

Obrtniki in pri njih zaposleni delavci občine Mozirje ob občinskem prazniku iskreno čestitajo vsem prebivalcem Gornje Savinjske doline in želijo, da bi s skupnimi naporimi uspešno premagovali težave in si ugotovili še hitrejši razvoj!

Turist

gostinsko podjetje

63331 Nazarje

Uprava Nazarje (063) 830-911

Ob 12. septembru — prazniku občine Mozirje iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje!

Priporočamo se za obisk naših poslovnih enot: Hotel TURIST Mozirje, SLASČICARNA Mozirje, Bife „POD LIPO“ Mozirje, Hotel „PLANINKA“ Ljubno ob Savinji, Gostilna „SAVINJA“ Nazarje, Gostilna „DREN“ Rečica ob Savinji in Bife Luče.

ljubljska banka

TEMELJNA BANKA TITOVO VELENJE

Na področju občine Mozirje ima LJUBLJANSKA BANKA — TEMELJNA BANKA TITOVO VELENJE poslovno enoto v Mozirju, ki ima agencije v Nazarjah, na Ljubnem ob Savinji, v Lučah in Gornjem gradu. Poslovna enota v Mozirju in agencije opravljajo vse vrste poslov z občani, na sedežu poslovne enote pa urejajo tudi zadeve v zvezi z odobravanjem stanovanjskih posojil.

V občini Mozirje deluje na šolah tudi osem pionirskih hranilnic, ki so vse nadvse aktivne.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje čestita LJUBLJANSKA BANKA — TEMELJNA BANKA TITOVO VELENJE za 12. september — občinski praznik!

Savinjsko — Šaleška veterinarska postaja

Veterinarji Savinjsko — šaleške veterinarske postaje Mozirje se ob 25 — letnici delovanja postaje zahvaljujemo vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za sodelovanje in pomoč, ob njihovem prazniku pa jim iskreno čestitamo!

delovna organizacija
montažna gradnja
Smreka
Gornji grad, p. o.

Delavci Montažne gradnje Smreka Gornji grad se pridružujejo čestitkam delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — občinski praznik!

Izletnik Celje

Prometno, gostinsko in turistično podjetje

TOZD POTNIŠKI PROMET — TOZD DELAVNICE — TOZD GOSTINSTVO CELEIA — TOZD TURISTIČNA AGENCIJA

Iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — praznik občine!

Izletniški avtobusi prevažajo letno nad 40 milijonov potnikov, od tega okrog 2 milijona potnikov po Gornji Savinjski in Zadrški dolini ter iz Mozirja proti Titovemu Velenju, Celju in Ljubljani ter iz Logarske doline proti Zagrebu.

V tozdu POTNIŠKI PROMET si prizadevajo, da bi hkrati s posodabljanjem voznega parka storili vse za nemoteno odvijanje in nadaljnji razvoj potniškega prometa v občini Mozirje. Skladno s potrebami želijo zadovoljevati potrebe po prevozu delavcev, šolarjev in drugih občanov.

Predani so IZLETNIK uredu v Mozirju nove prostore za poslovalnico, pripravljajo pa lokacijsko dokumentacijo za avtobusno postajo s čakalnico in gostinskimi lokalom.

Tozdu GOSTINSTVO CELEIA vključuje tudi enoto PLANINSKI DOM v Logarski dolini, kjer so dokončali prizidek in z njim precej povečali zmogljivosti restavracijskega dela. Razmišljajo o nadaljnji obnovi Planinskega doma v Logarski dolini.

PETROL LJUBLJANA
DO TRGOVINA
TOZD TRGOVINA NA DROBNO CELJE
Celje, Mariborska 91

Pridružujemo se čestitkam delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september — občinski praznik!

Priporočamo obisk bancinskih servisov Mozirje in Ljubno ob Savinji.

Ljubno

Gornji Grad

Zanimivosti iz Gornje Savinjske doline

Rečica ob Savinji

Mozirje

Nemirna Bočna

Le malo ljudi še pomni dogodke iz leta 1935, ki so močno pretresli prebivalce, sicer mirnega kraja Bočne. Da so bili ljudje v tem delu zadrečke doline že od nekdaj odločni, kažejo tudi dejanja v času NOB.

V tridesetih letih je bilo na sploh hudo. Gospodarska kriza, brezposelnost in slabi časi za kmeta. Očitno je bilo tudi v Bočni mnogo takšnih, ki so sprevideli uničujoče delovanje režimov takratne Jugoslavije. Torej ni naključje, da je prav v tem kraju že leta 1932 vzniknila želja po delavski organizaciji, čeprav to ni bilo industrije. Šlo je za poskus organiziranja lesnih delavcev.

Ohranjeni so dopisi med Jankom Hrenom iz Bočne (Kropa) in Delavsko zbornico Slovenije iz leta 1932. Iz njih je razvidno, da je Hren zaprosil Delavsko zbornico za pomoč pri organizaciji lesnih delavcev. Temu sledijo dopisi med Splošno delavsko zvezo Jugoslavije, podružnica Ljubljana in Hrenom zaradi postopkov pri sami organizaciji v Bočni. Ko je že bilo do-

govorjeno, da bo sestanek delavstva 17. julija 1932 pri Zmavcu v Gornjem gradu, je takratno srezko načelstvo z odločbo dne 13. julija prepovedalo sestanek z utemeljitvijo da ravna tako zaradi »zaščite bistvenih državnih koristi«. Torej do organizacije delavcev v Bočni ni smelo priti! Vse pa kaže, da zavedni prebivalci niso bili kaj pri- da pohljeni, saj je iz sodbe Srečkega sodišča Gornji grad dne 18. 7. 1935 razvidno, da so javno protestirali proti uboju Ivana Černevskega, ki so ga zagežili žandarji v noči od 30. na 31. maja 1935 v Bočni. Baje so pokojnega ubili na »begu«. Naslednjega dne so truplo stražili do sodnega oglada. Vendar se je zbrala množica, kot navaja poročilo žandarmije, kakih 300 ljudi, ki je nevarno ogrožala varnost žandarjev in glasno vzklikala protirežimska gesla. Zato so morali mnogi pred sodnika. Kar 16 jih je bilo obsojenih 6. julija 1935. Kot glavnega »hujska- ča« navaja obtožnica Janka Hrena. Kazni so bile zaporne in denarne.

Sodba na Rečici

Ce vprašate na Rečici kje je »patriarhovo poslopje« bo marsikdo vedel povedati, da gre za Tavčarjev dvorec. No, na vrtu tega nekdanjega dvorca je bilo leta 1231 veliko sojenje. Zakaj veliko? Zato, ker je v ta namen prišel na Rečico takratni patriarh Bertold in z njim še številni dostojanstveniki iz raznih predelov oglejske nadvlade. Po zapisu dr. Avgusta Stegenška (Casopis za zgodovino in narodopisje, 1—2 1903) so sodili dvema uradnikoma (ministerialcema) zaradi vloma v samostan Gornji grad. Tam sta namreč pokradla veliko denarja in cerkvenih dragocenosti. To sta bila Lenart in Janez iz Vologa. Za takšno dejanje se je sodilo na smrt, vendar na prošnjo gornjegrajskega opata niso tako ostro razsodili. Oba kaznjenca sta morala v Sveto deželo med borce za njeno osvoboditev, posestva pa so jim vzeli in dodelili samostanu. O njuni usodi ni nič znanega.

Šegavi Kokrčani

Znano je, da so bili naši predniki zaradi zavednosti in v peti staroavstrijski birokraciji. Zakon je v teh krajih zagotavljal dvojčestnost, prenapetost v uradih, pa so to radi spregledali. Kako so jo takratni občinski možje v občini Kokarje zagodili celjskim magistratnim uradnikom, ki so pošiljali vsa uradna navodila v nemškem jeziku, pa piše v Domovini leta 1907!

Na celjskem magistratu znajo slovensko, če le hočejo. Mestni urad celjski je na vse občine gornjegrajskega okraja v mesecu malem srp- nju razposlal nek »Kund- machung« in sicer na vsako po več izvodov. Občina Kokarje je vsa ta »uradna obvestila« dostavila cesarsko dec s prošnjo, da se prevede na slovenski jezik. Ome- njeno ravnateljstvo je posla- lo ves akt mestnemu uradu Celje, ki je prošnji ustregel in nemške uradne oglase pre- vedel v naš jezik. Mestni urad Celje, je vendarle ugo- tovil, da občina Kokarje ni dolžna njegovih nemških raz-

glasov objavljati. Ker pa so se tkalci prepovedi pristaja- nja splovov ob obrežju Savin- je v mestnem območju, splavarji pa bi se kaj lahko sklicevali na nepoznavanje prepovedi, ni precotalo nem- ško piščim uradnikom v Cel- lju nič drugega, kot da so jih lepo prevedli...

Ta primer kaže, da imajo občine veliko moč vplivati na vo- javo slovenskega jezika. Pojdi torej in stori tudi ti tako!

Podobno je ravnal učitelj Ivan Kelc iz Nove Stifte, ki je 5. julija 1901 v Domovini objavil pismo, napisano ce- sarsko-kraljevi poštni upravi v Gradcu.

»Ker se pisma tako name, kakor na druge stranke, sko- raj vedno pošiljajo na Ptuj- sko, ali Črno goro namesto v Novo Stifto pri Gornjem gra- du in bi se lahko pripetilo, da bi nekdo lahko vsled tega imel škodo, dovolim si vpra- šati visoko c.-kr. pošto ravnateljstvo, nima li poštnega osobja na slovenskem Stajer- ju, katero bi bilo večje slo- venskim imenom post?«

Gornjesavinjska železnica

Ne gre za sedanost, povej- mo že kar vnaprej. Pač pa malo kdo ve, da so se naši predniki pred prvo svetovno vojno resno potegovali za železno kačo po dolini. K temu jih je opogumila leta 1891 odprta savinjska železnica od Celja do Velenja. Hitro so pristopili k ustanovitvi želez- niškega odbora, ki ga je od vsega začetka vodil gornje- grajski notar Avgust Drukar.

V novembru 1907 so posla- li vsem načelstvom ustanov in podjetnikom okoliščino v kateri jih pozivajo k gmo- nemu sodelovanju, saj je ing. Rindl, ki je pripravil načrte izračunal, da bo nova proga stala 3.790.000 kron. To so bi- li celo za takratno avstroogr- sko državo veliki denarji. Pa so, da bi lažje uspehi, pričeli zbirati tudi lasten delež, ki naj bi dosegel skoraj tretjino predračunske vsote. Razmiš- ljali so o povezavi Rečice ob

Paki z Gornjim gradom, mi- mo Grušovelj in Otoka. Ze- lezniško ministrstvo je v do- pisu oktobra 1907 namignilo možnost gradnje, če bo lastni delež pri naložbi ustrezal. Kako so se odzivali zbiranju denarja, kaže že sam primer Hrančnice in posojilnice na Ljubnem, ki je bila priprav- ljena vložiti 15.000 kron. Veli- ko denarja! Pričakovano se je, da bodo nato dežela Šta- jerska in država nadaljevali graditi železnico do Kamni- ka. Da bi lažje prepričevali večje denarnike za sodelova- nje, so razpisali delnice, ki naj bi se ustrezno obresto- vane. Da bi bili dobički veliki, so kazali izgledi večjega napredka gospodarstva v do- lini, ki bi ga prinesla želez- nica. Žal pa do uresničitve načrta ni prišlo, ker je ra- čuna prekrizala prva svetov- na vojna, oziroma priprave narajo.

Pošta nekoč

Ljudje so že od nekdaj spo- ročali razne vesti v različne kraje. Znano je, da so nekoč prenašali novice potujoči peveci. Seveda pa so se najbo- lje obnesli sli, ki so tako ali drugače poskrbeli za sporo- čilo.

Smatrajo, da je bila prva poštna zveza v Evropi od se- vera do juga že leta 1496. Seveda je opravljala izključ- no delo za državo. V naših krajih je morala poštna vpre- ga delovati, saj piše škof Hren, da je 28. 10. 1610 od- potoval z lastno vprego iz Gornjega grada do Konjic in tam predsedel v poštni voz do Maribora. Zagotovo se torej ve, da so po naših cestah opravljali prevoze blaga in potnikov s poštnimi vozovi v 17. stoletju. Seveda pa so se posluževali še potov (tekačev) in hitrih slov na konjih. To velja le za glavne prometne žile.

Naši predniki so na začet- ku poštne dejavnosti živeli v stari Avstriji, zato je zani- mivo kako je potekal razvoj pošte v tej državi. Dejstvo je, da so pred letom 1722 oprav- ljali poštne posle le zasebni lastniki poštinih voz in vpreg. To leto so v Avstriji podraž- vili pošte ter postopno prešli na poenotenje poslovanja.

Kako je bilo v naši dolini? Zaradi neprehodnosti Savinjs- kih planin, skozi našo dolino ni bilo rednih poštinih prog. Šele v 19. stoletju so mozirski tržani zahtevali poštno zbiralnico v kraju. Deželna poštna direkcija v Gradcu je zahtevo odbila, češ, da v kraju ni cesarskih uradov. Končno so leta 1865 razpisali mesto prvega poštarja v Mo- zirju. Ker je po takratnih predpisih moral poštar polo- žiti visoko jamščino v denar- ju, se za to mesto ni mogel potegovati kdorkoli. Anton Goričar je tako postal z ime- novanjem dne 26. julija 1865 prvi poštar v Mozirju. Sprva je delala poštna zbiralnica v starem rotovžu (kjer je danes

zgradba TVD Partizan). Hiša je tedaj nosila hišno številko 37. Dolgih 40 let je bila pošta tam, pozneje pa je našla svo- je prostore v Lekijevi hiši (številka 31), kjer je danes tehnična trgovina Savinje. Seveda so prostori kmalu po- stali neprimerni za poštne potrebe, tembolj, ker se je v kraju uveljavil turizem. Kot piše sodobnik, so bili prostori »škandalozni«. Opisuje jih kot »temnico z lesno pregra- do«. Po dolgi in zapleteni spori so končno zagotovili novejši prostore v Kolenčevi hiši (danes hotel Turist). Tja so se preselili leta 1951, kjer so uradovali do leta 1964, ko je poštna uprava odkupila etažo in stavbi namenjeni za občinsko sodišče.

Šele v novih prostorih so se lahko bolje organizirali. Pa že ti so sedaj tesni. Zah- tove po telefonih so vsako leto večje, omrežje se lahko širi, ni pa kam namestiti več- je telefonske centrale.

Kako je nekoč prispela po- šta v Mozirje? Najprej so jo prenašali graščinski poti, bili so trije in vsak je enkrat te- densko prinesel pošto iz Cel- lja do Mozirja in naprej do Gornjega grada. Ko je v Mo- zirju pričela z delom finanč- na izpostava je ta posrbel:ela za sla, ki je dvakrat tedensko nosil pošto iz Vranskega.

Leta 1851 so uvedli prevoz pošte iz Soštanja do Gornje- ga grada. Od leta 1863 dalje so jo vozili trikrat tedensko iz Celja, ko pa so v Mozirju dobili zbiralnico, je pošta pri- hajala vsakodnevno. Leta 1891 so pošiljke vozili dva- krat dnevno z Rečice ob Pa- ki, od 1903 leta pa trikrat dnevno. V dvajsetih letih so pričeli uvajati poštne avto- buse, dolina pa je dobivala pošto iz Smartnega ob Paki.

Ker je Gornji grad dobil telefon leta 1927, se lahko smatra, da je takrat bilo tudi Mozirje povezano na ta način s Celjem.

Potok mlinov

Po strmem pobočju Rade- gunde teče potok Mlinščica (Mlinšca), ki izvira pod kme- tijo Sumečnik in se nad cesto proti Smihelu pred kmetijo Medved zliva v Sumeč, potok ki teče od Brbuča do Ličene (predel nad cesto pred kme- tijo Medved). Potok sam na sebi ni nič posebnega. Ven- dar pa se nudi izletniku pre- krasen sprehod v strmino ob njem. Spotoma naletimo na vrsto starih mlinov od kate-

rih je le en sam še priprav- ljen za mletje — Zgornje Vo- dovski. Kot pripoveduje Jože Vačovnik — Zgornji Vodov- nik so se vrstili ob Mlinščici čile mlini: Navodnikov, Povhov, Medvedov, Spodnji Vodovski, Zgornji Vodovski, Zagradiški, Kuglerski, Jugov, Gostečki, Srebočki, Segunič- ki, Kebrov, Gornji Govčki, Planinski in Sumečki. To je bilo nekoč. Že pred drugo svetovno vojno niso vsi več

mleli, saj so nekateri kmetje postavili druge, bližje domu ali pa so jih opustili. K vsem mlinom je treba omeniti še elektrarno Gornjega Goltni- ka, ki jo je prav tako pogaj- njala Mlinščica.

Vode je bilo v tem potoku vedno dovolj, tudi v najbolj sušnih časih, zato so nosili sem mleti žito tudi iz odda- ljenih krajev, ko tam ni bilo dovolj vode. Stari ljudje se spominjajo, da je bilo v Mlinščici nekega leta tako malo vode, da so mleti i škaf (meh) kar 24 ur.

O starosti mlinov ne more nihče z gotovostjo govoriti, vendar menijo kmetje z Ra- degunde, da so jih njihovi predniki gradili že pred dve- sto leti. Da jih je toliko bilo, in da so tako dobro delali, so poskrbeli domači mojstri. Po- pravila so opravljali največ sami kmetje. Spomnijo pa se

še mojstrov Florijana Gabra iz Jazbin in Jožeta Obojnika z Radegunde. V mlinu našega sogovornika je videti letnico 1873, ki je zarezana v les škrinje v katero se je vsulo žito. Jože Vačovnik pa je prepričan, da gre za letnico popravila, ne pa za leto grad- nje. Izrazi, ki so bili v rabi so lepi in slovenski, denimo zadnji žleb pred mlinским kolesom so imeli »strmec«, pač zato, ker je najbolj nag- njen, da bi voda imela čim- večjo moč. Pcsamezni sestav- ni deli samega mlina pa so imeli že potujoča imena, kot »kumprad« itd. To je posle- dica izrazoslovja raznih moj- strov, ki so iz tujine prinesli te besede. Večje število mli- nov je bilo tudi ob potoku Reka, ki priteče izpod Smi- hela.

Za ljubitelje lepega bo to- rej sprehod ob potoku mlinov doživetje!

Mozirjani so od nekdaj sloveli kot prijazni in duhoviti ljudje. Slika prikazuje »Leni klub« in nosi datum 6. 11. 1906.

Takšni so bili poštni avtobusi, ki so zamenjali poštne vo- zove po dolini. Prizor je posnet v Lučah, verjetno v dva- jetih letih.

Smihelani slovijo po ljubitelstvu vseh kulturnih zvrsti. Že leta 1911 so ustanovili lastno godbo na pihala. Takrat je bila posneta tudi gornja slika. Igrali so na lastnih in- strumentih, vadili pa so pri ustanovitelju Gostečniku. Sedijo: Franc Slemenšek, Janez Gostečnik, Franc Cer- nivšek (kapelnik), Jože Hudej, Franc Gostečnik; stojijo: Martin Slemenšek, Janez Smon, Lovro Lesjak, Franc Sumečnik in Gregor Verbuč, na vrhu pa stoji Jože Na- roločnik.

Sestavki o zanimivostih iz Gornje Savinjske do- line so nastali pod peresom Aleksandra Videčnika in so bili v glavnem že objavljeni v glasilu občine Mozirje »Savinjske novice«. Slike večinoma še niso bile objavljene, svoje mesto pa imajo v arhivu Kul- turne skupnosti občine Mozirje.

KS Topolšica

Kadar cesta ne zbližuje

Za naše izvenmestne krajeve skupnosti je razreševanje komunalnih vprašanj izrednega pomena, saj izboljšanje teh razmer domačinom lajša življenje in jih zbližuje. Vendar pa je premagovanje razdalj med posameznimi domačinami in zaselki velika težava, saj je za vsa dela potrebno nameniti mnogo denarja, ki ga te krajeve skupnosti že zaradi majhnega števila prebivalcev nikoli nimajo dovolj.

Zato se pač naloge lotevajo postopno, kar pa pogosto povzroča dodatne težave, predvsem pa zaostrija odnose in veča medsebojna neso-glasja.

Tudi v Krajevni skupnosti Topolšica je bilo tako. Pred približno tremi tedni so tu pridobili nov odsek asfaltiranega cestišča. Prav gotovo pomemben dosežek, saj je bilo za kilometer sodobneje urejene ceste potrebno odšteti večino v krajevni skupnosti letos zbranih sredstev, opravljenih pa je bilo tudi mnogo udarniških ur.

Cesta vodi od gasilskega doma, od Zagarja proti Grebenški in je tudi bližnjica k Florjanskemu grabnu.

Nova pridobitev pa žal ni razveselila vseh prebivalcev. Razjezili so se predvsem nekateri bolj oddaljeni kraja-ni s tega konca Topolšice, ki so se ob tej gradnji čutili ogoljufane. Kaj očitajo grad-

benemu odboru in svetu krajeve skupnosti?

Največ hude krvi je povzročilo asfaltiranje ceste. Po mnenju prizadetih krajanov bi morali makadamsko cesto podaljšati še za nekaj sto metrov do Antona Korena, asfalt pa opustiti ali položiti le tako daleč kot bi to dopuščala preostala sredstva. Moti jih tudi preozko cestišče, ki že sedaj ne dovoljuje, da bi se srečala dva avtomobila, pozimi pa bo zaradi ozke gazi in strmine še kopica dodatnih težav. Prav tako zatrjujejo, da njihova mnenja niso bila upoštevana na sejah krajeve skupnosti, da je bilo na referendumu obljubljeno eno, sedaj pa je narejeno drugo. Po planu bi morali cesto dograditi precej dlje, vendar to ni uresničeno in tudi najbrž ne bo kmalu. Ferdo Stakne se je jezil še posebej zato, ker je sam ob pomoči temeljne organizacije kooperantov Kmetijstvo, prestavil del ceste, ki teče po njegovem posestvu in povezuje Florjanski graben s Topolščico. Za to je porabil 250 tisoč dinarjev, na krajevni skupnosti pa mu niso odobrili niti peska za posipavanje. S prestatvijo ceste je pridobil en hektar in pol obdelovalne zemlje.

Poleg teh so razburjeni krajanje izrekli še nekatere druge pripombe, vendar pa

»Takšna cesta ni v skladu z našimi željami,« so razlagali nekateri razburjeni krajanje

je jedro spora zajeto v teh besedah.

Po predlogu, ki je bil sprejet z referendumom, je bila zares predvidena mnogo daljša cesta, ki naj bi bistveno bolj povezovala ta predel Topolšice. Cesta naj bi tekla od gasilskega doma do Loma. Žal je visoka inflacija skokovito zmanjševala možnosti in tako na koncu ni ostalo več denarja kot za ureditev kilometra asfaltiranega cestišča. Cesto pa so morali asfaltirati, ker je deževje na strmini povzročalo takšno škodo, da bi bilo za obnovo v prihodnjem letu potrebno odšteti skoraj toliko denarja, kot so ga morali sedaj za polaganje asfalta.

Asfaltna prevleka, pravijo, je resnično ozka. Široka je tri metre, vendar pa bo z utrjenimi bokinami dosegla štiri metre, kar bo dovolj za takšno vaško cesto. Pa tudi denarja za širše cestišče tokrat ni bilo.

Sicer pa je bila gradnja dogovorjena in usklajena v krajevni skupnosti. Zares je bilo izrečenih nekaj pripomb, ki so jih po možnosti upoštevali, nekatere pa so bile zelo grobe in takšnih na sejah niso dopuščali.

Tudi pesek, ki naj bi ga dobil Ferdo Stakne ni takšen problem, da se ga ne bi dalo razrešiti.

Sedaj bo, tudi zaradi jez-nih pripomb omenjenih krajanov, makadamska cesta podaljšana do Antona Korena. To bo seveda okrnilo nekatere druge načrte, sprejete v planu krajeve skupnosti. Gotovo pa bo s tem del spora zglašen. Z večjim sodelovanjem in zavzetostjo vseh krajanov, ki si želijo in pričakujejo podaljšanje ceste in tudi tistih, ki jo že imajo, pa bi najbrž lahko uresničili vsaj še del sprejetega programa.

B. Z.

Kmečki turizem

Pri Janku je lepo

Nekaj kilometrov nad vasjo Zavodnje, ob poti proti Slemenu, stoji Jankova domačija. Na njej živi vrsto let pridno gospodarita Pepca in Ivan Glasečnik, pomagajo pa jima sedaj že odrasli otroci. Poleg velike kmetije imajo pri Janku še kmečki turizem. Ze peto leto se ukvarjajo s to postransko dejavnostjo. Pravzaprav so edini v občini Velenje, ki na ta način popestrujejo naše kar preskromno turistično ponudbo.

»Saj nam kmečki turizem ne prinaša veliko, tako za sproti pa nekaj vendarle je,« pravi Pepca. »Ker v glavnem pridelamo vse doma, ni tako težko narediti tudi kaj za obiskovalce.«

Pri Janku teh pač nikoli ne manjka. Prihajajo pri-ložnostni gostje, ki posedijo uro, dve, prihajajo pa tudi takšni, ki pri njih preživijo del svojega dopusta.

Največ obiskovalcev je ob petkih, sobotah in nedeljah, ko je na mizi že povsod priznani sirov zavitek. Takrat pa je tudi več časa za pripravljanje drugih jedi. Med tednom obiskovalcem ponudijo dober narezek, če pa pride večja skupina, ki se pravočasno napove, naredijo prigrizek po naročilu.

Dogodi se, da med tednom kakšen nenapovedan obiskovalec pride tudi zama-n, saj je včasih cela družina na včasu ali v gozdu in ga zato ne opazi-jo. Pred kratkim jim je eden od takšnih obiskovalcev, »očitno nezadovoljen

s postrežbo«, iz hleva od-peljal prašiča in ga seveda »pozabil« plačati.

Za turiste, ki želijo pri njih ostati dalj časa, imajo na voljo sedem prenočišč. Ta so imeli v poletnih me-seh pogosto zasedena, pa tudi pozimi največkrat ne samevajo. Stalni gostje prihajajo predvsem s Primor-ske, iz Ljubljane, pa tudi iz Nemčije. Ker morajo za ponudbo skrbeti sami, naše občinske turistične agenci-je jih ne uvrščajo v svoje aranžmaje, je to dokaz, da so pri delu uspešni in da so obiskovalci s ponudbo za-zadovoljni. In kaj počnejo gostje pri Janku? Večina jih rada poprime za razna kmečka opravila. Po bliž-njih travnikih in gozdovih nabirajo zdravilne rastline in gozdne sadeže, hodijo na izlete, ženske pa naj-večkrat pot zanese tudi v kuhinjo, saj Pepci dobrih receptov nikoli ne zmanjka.

Sicer pa imajo Glaseč-niki več dela kot z gosti, z velikim posestvom. To meri kar 32 ha, od katerih je 10 ha obdelav. površin. Sejejo krompir, peso in ko-ruzo, ki je morajo še nekaj dokupiti, saj 28-glava čreda pitancev pospravi veliko hrane. Redijo tudi 30 prašičev in še nekaj drugih ma-lih živali, med katerimi ima častno mesto pav, ki se včasih prav bohotno našo-piri.

Torej, pri Janku je pri-jetno, tako za popoldanski počitek kot za daljši do-pust, če ne verjamete, pa ga obiščite sami.

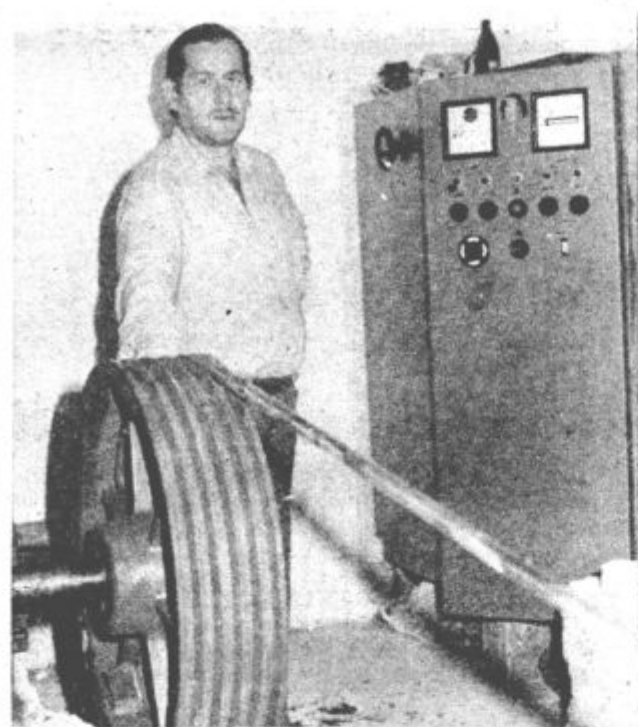
B. Z., foto: S. V.

Rudi Rat iz Mislinje

Energija iz lastne elektrarne

Ob sedanjih energetski krizi so razna iskanja na-domestnih virov še toliko bolj pomembna in potrebna. Sem seveda lahko šte-jemo tudi električno ener-gijo, saj se je pokazalo, da so male elektrarne ob manjših rekah in potokih zelo učinkovite in koristne. Prav zato se je tudi Rudi Rat iz Mislinje zaselka Šentilj odločil za lastno malo elektrarno. Za ta ko-rak se je odločil tudi zato, ker je na prostoru kjer si je pred leti postavil stano-vanjsko hišo, stal Jačov mlin, ki ga je poganjala mala elektrarna s močjo 30 kilovatov, bližnji prebi-valci Šentilja pa so dobiva-li električni tok prav iz te elektrarne. Kasneje je elek-trarna prenehala delovati, ker je ni nihče redno vzdr-ževal, prtok vode iz Misli-nje pa je bil odprt in se je zato tudi večkrat zamažil.

Približno pred dvema le-toma se je Rudi odločil za izgradnjo, oziroma obnovo male elektrarne. V občini je bil deležen popolne pod-pore, zlasti so mu pomaga-li občinska skupščina, iz-vršni svet in komite za SLO. Tudi ustreznega soglas-ja je takoj dobil, vendar se je kasneje precej zapletlo pri ostalih soglasjih, ki so potrebna za obratovanje take male elektrarne. Po-treboval je kar sedem do-voljenj, zato je bilo potrebo-no veliko poti in dolgega čakanja. Vse skupaj je tra-jalo do letošnjega leta, ko

Rudi Rat v strojnici

je končno dobil tudi repu-bliško dovoljenje za obra-tovanje turbine z močjo 27,5 kilovatov.

»Z materialom nisem imel težav, čeprav je bilo po-trebno veliko postoriti za normalno obratovanje. Tu-di težaškega dela ni manj-kalo, predvsem pri izkopu kanala za dovod vode. Iz-kopali smo jarek, pomaga-la sta mi sin in zet in vanj položili težke betonske ce-

vi. Strojno del nismo mogli opraviti. Za ta dela smo potrebovali štiri mesece, delali pa smo popoldne ter ob sobotah in nedeljah. Od-slej bo voda iz Mislinje te-kla po vodotesnih cevah do turbine, ki je oddaljena kakšnih 168 metrov. Posta-vili smo tudi strojnico z vso opremo in 25-kilovat-nim generatorjem. Brez lastnega dela sem doslej porabil 90 starih milijonov.

Seveda je bila predračun-ska vrednost veliko večja.

Veliko razumevanja in po-moči mi je tudi nudila moja delovna organizacija Ve-grad, kjer sem zaposlen kot ključavničar. Po projektu bi morala elektrarna na le-to dati približno 144.000 kilovatnih ur. Del energije bom porabil zase, višek pa oddajal v omrežje. Pri tem je pomembno tudi to, da lahko elektrarna deluje tu-di v izrednih razmerah. Se-daj čakam le še na izgrad-njo potrebnega jezusa na reki Mislinji, ki ga bo tudi z mojo finančno pomočjo gradilo vodno gospodarstvo iz Maribora, še prej pa bo potrebno regulirati strugo, zlasti na tistem delu, ki bo zagotavljal prtok vode za elektrarno. Upam, tako mi je izvajalec tudi zagotovil, da bodo dela nared pomla-di prihodnje leto. To pome-ni, da bo elektrarna tedaj tudi pričela dati prve ki-lovate električne energije.

Znanje o delovanju in prednostih takšnih elek-trarn sem si pridobil na se-minarju, ki so ga pripravili v naši občini. Določene iz-kušnje si pridobivam in iz-menjujem tudi z ostalimi graditelji podobnih elek-trarn. Mednje sodi tudi Franc Vovk iz Doliča, ki mi je marsikaj svetoval,« je sklenil pogovor Rudi Rat, ki optimistično čaka na tisti srečni trenutek, ko bo njegova elektrarna za-res pričela obratovati. S tem se bodo tudi vložena sredstva zanesljivo pričela obrestovati.

B. Mugerle

Pepca in Ivan Glasečnik

Predstavljamo vam

Kozmetični salon

V hitrem tempu življenja, ko so tudi žene zaposlene in jim ostaja malo časa zase, želijo pa biti lepo negovane, vse bolj zahajajo v kozmetične salone. V Titovem Velenju jih že imamo nekaj.

Tokrat želimo predstaviti nad-vse prijeten kozmetični atelje, ki ga je ob koncu preteklega leta v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja, na Kardeljevem trgu 10, uredila diplomirana kozmetičarka Mirjam Munda. Salon je odprt vsak dan od 7. do 20. ure, delajo pa tudi vse sobote razen prve od 7. do 13. ure. Pravkar ureja-tjo tudi frizerski salon. Odprt bo vsako popoldne. Kot obljubljajo bodo strigli po zadnji modi ter oblikovali modne pričeske. Žene bodo v ta kozmetični salon goto-vo še raje zahajale, saj si bodo istočasno lahko uredile tudi pri-česko.

Kot je povedala Mirjam Mun-da, imajo v salonu veliko dela, še posebej v popoldanskem času. Naročiti se je mogoče osebno ali po telefonu 852 769. V dopoldan-skem času je mogoče priti takoj na vrsto, za popoldne pa je po-trebno čakati nekaj dni. In kakšne usluge nudijo v kozmetič-nem salonu?

Usposobljeni so za sodobno ne-go obraza. Čistijo kožo, jo masi-rajajo, negujejo z ampulami (sodo-ben način nege kože s koncen-triranimi zelišči), umetno sčoč-je, masla, odstranjevanje dlak in podobno. V kratkem pa bodo dobili tudi masažni aparat za nego telesa.

Kozmetični atelje Mirjame Munda je zares dobro urejen in vredno se je ogledati v njem.

M. Z.

V ponedeljek na velenjski tržnici

Ribe pogosteje na mizi

Za spremembo smo tokrat s stojnic s sadjem in zelenjavo »po-kukali« tudi v ribarnici, kjer se jim pozna, da je postalo meso zelo dragoceno. Na teden proda-jo 700 do 800 kilogramov najraz-ličnejših rib. Marsikateri gospo-dinj popestrijo jedilnik in oboga-tijo prehrano. Izbira rib je zelo dobra, cene pa so v primerjavi z mesom nizke. Za kilogram svežih postvri je potrebno odšteti 281 dinarjev. Osliči so po 148, more-

ne 164, muzgovci 200, škarpine 240, skuše 141, lignji 295, šarže 230, sardele 130, papalje 120, šuri prav toliko, kilogram mor-skega goloba pa velja 660 dinar-jev. V ribarnici pa lahko z malo sreče kupite tudi žabje krake, morske pse in škampe. Prodajal-ka vam bo svetovala, da posku-site okusne škarpine.

In tržnica? Kilogram grozdja je veljalo 60 dinarjev, breskve so prodajali po 70 in 80 dinarjev,

lubenice po 25 in 30, slive 40 in 50, kilogram hrusk ste lahko do-bili že za 30 dinarjev, jabolka pa so bila po 50 dinarjev. To je bila ponedeljkova izbira sadja.

Z zelenjavo stojnice niso bile preveč dobro založene, pa tudi ce-ne so še vedno visoke. Kilogram paradižnika je veljal 50 dinarjev, malo boljše celo 60. Prav toliko je bilo potrebno odšteti tudi za papriko, če ste jo kupili »na ma-lo«. Večje količine pa lahko do-bite tudi po 35 dinarjev — naj-ceneje ali 45 dinarjev — najdražje. Razlika pri prodajalcih je samo v

ceni, v kvaliteti je ni. Precej je narasla cena kumaram, saj jih pro-dajajo po 40 in 50 dinarjev za ki-logram, prodajali pa so jih že do-sti ceneje. Čebula ima ves čas enako ceno — 60 dinarjev, solata velja prav toliko, fižol je po 80 dinarjev kilogram, redkev 30 in krompir prav tako 30 dinarjev kilogram.

Prodajalci, ki prodajajo papri-ko po 45 dinarjev, so obljubili, da bo cena še nižja, bolj kot na 35 dinarjev za kilogram pa verjet-no ne bo padla,

Obiskali smo naše cvetličarne

Med rožami je lepo

Marija Vošner

Jelka Miklavžin

Rože nam lepšajo življenje. Gotovo ga ni med nami, ki se ne bi razveselili cvetja. S cvetjem pa se poslavljamo tudi od tistih, ki smo jih imeli radi.

Obično Velenje oskrbujejo s cvetjem tri cvetličarne Vekosa, v Titovem Velenju pa je še cvetličarna Iris. Obiskali smo delavke, ki delajo v cvetličarnah, da bi kaj več zvedeli o lepem in zanimivem delu, ki ga opravljajo.

MARIJA VOŠNER — Cvetličarna Vekos, Kidričeva 47, Titovo Velenje:

»Vrtnarstvo me je vedno zanimalo in prav zaradi tega sem se tudi odločila in se vpisala v poklicno vrtnarsko šolo. Po končani šoli sem se zaposlila v Vrtnarstvu Vekosa in delam sedaj že tri leta v cvetličarni. Delo je zanimivo in seveda tudi naporno. Veseli pa me to, da lahko pri delu pokažem del svoje iznajdljivosti. To pride do izraza še posebej pri izdelavi šopkov in raznih drugih aranžmajev.«

JELKA MIKLAVŽIN — Cvetličarna Vekos, Cankarjeva, Titovo Velenje:

»Po končani kmetijski šoli sem se zaposlila v Vrtnariji Vekosa, kjer sem delala v rastlinjakih leto dni. Potem sem se odločila za delo v cvetličarni. To me veseli. Lepo je delati z rožami, biti med cvetjem. Seveda pa imamo tudi veliko težav. Kljub temu, da se oskrbuje s cvetjem pretežno iz lastnih rastlinjakov in imamo tako torej možnost, da rože vsak dan sproti reže-

mo, ne moremo vedno natančno predvideti, koliko bomo potrebovali. V teh vročih dneh pa rože hitro venejo.«

JERICA MLJAČ — Cvetličarna Iris, Prešernova, Titovo Velenje:

»Poklic cvetličarke je čudovit in opravljam ga zares z zelo velikim veseljem vse od mojega štirinajstega leta. Ko sem se izučila, sem delala najprej v Celju, sedaj pa imam že sedemnajst let svojo cvetličarno v Titovem Velenju. Trudim se, da bi bila naša prodajalna dobro založena in seveda, da bi imeli vedno le prvovrstno cvetje. To je seveda težko, saj rože, še posebej v poletnih dneh, hitro venejo. Cvetje nam dobavlja Agraria, Hmezd Celje ter ljubljanske cvetličarne. Nudimo cvetje, vence, po želji pripravimo ikebane in različne druge aranžmaje, tudi iz suhega cvetja.

Najtežje je v cvetličarni

Zdenka Kovšek

Jerica Mljač

pred 8. marcem in 1. novembrom, ko je cvetje zelo drago, naročiti pa ga moramo kar mesec dni prej in je tako zelo težko predvideti, koliko ga bomo potrebovali.«

ZDENKA KOVŠEK — Cvetličarna Iris, Prešernova, Titovo Velenje:

»Rože sem imela vedno rada in ker je moja teta cvetličarka, sem se tudi jaz odločila za to delo. Pred dvema letoma sem končala vrtnarsko šolo v Medlogu, od takrat pa delam v tej cvetličarni. Zelo sem zadovoljna, saj je moje delo zelo pestro. Poleg tega, da posrežem strankam, pripravljam tudi različne aranžmaje.«

LOJZKA JAN — Cvetličarna Vekos v Soštanju:

»Ze petindvajset let sem zaposlena v Vrtnarstvu v Titovem Velenju. Delo, ki ga opravljam, imam zelo rada. Prej sem delala v rastlinjakih, zadnja tri leta pa v cvetličarni. Delo je sicer naporno, vendar pa, če ga opravlja človek z veseljem, lepo. Meni ugaja, saj imam rože zelo rada. Tudi doma v Kavčah jih imam veliko.«

M. Zakošek

Lojzka Jan

Osnovna šola Miha Pintaria Toleda

Pred 30-letmi so položili temeljni kamen

Po letu 1950 je bila v Velenju vse bolj prisotna želja po gradnji nove, sodobne šole. Vendar pa so bila mnenja o tem ali naj jo najprej gradijo v takratnem občinskem središču v Soštanju ali v Velenju, ki se je vse bolj širilo in razvijalo, deljena. Kot piše v šolski kroniki, ki jo hranijo na našem področju vse od leta 1816, so 31. avgusta leta 1952 vendarle položili temeljni kamen za novo šolo v Titovem Velenju. To je sedanja osnovna šola Mihe Pintaria-Toleda.

Gradnja je stekla v letu 1953. Sredstva so prispevale delovne organizacije, največ Rudnik lignita Velenje. Pri izgradnji te šole pa so Velenjani zelo veliko delali tudi udarniško. Kot pripoveduje nekateri učitelji, ki še učijo na tej šoli, so prvi učenci pričeli pouk v njenih prostorih že leta 1955, dokončno pa je bila zgrajena leta 1960.

Takrat je veljala ta šola za naj-sodobnejšo.

Ravnatelj šole Emil Hartner

pravi, da so njeni prostori še vedno nadvse funkcionalni. Predvsem so takšni, da je med poukom zagotovljen mir, kar je največja težava ostalih šol. Seveda pa bi se danes potrebovali še nekatere pomožne prostore, predvsem še eno telovadnico, knjižnico in kabinete za učitelje. Če bi imeli to, bi bili prav tako sodobna šola kot so tiste, ki jih gradimo danes in bi zadostili tudi vsem pogojem za celodnevno obliko dela.

M. Z.

Temeljni kamen so za novo osnovno šolo pred 30. leti nadvse slovesno položili

Najstarejša fotografija

Soštanj

Za to našo rubriko je med vami še naprej velik odziv. Tokrat objavljamo fotografijo Soštanj, ki je nastala pred letom 1929. Marsikaj se je v tem kraju, ki se sicer ponaša tudi s

starejšimi zgradbami, že močno spremenilo. Dimnik iz tovarne usnja pa je že takrat spuščal precej saj. Fotografijo nam je poslala Ančka Mevec s Prihove.

Iščemo najboljšo poletno fotografijo

Ceprav smo v zadnjih dneh prejeli nekaj fotografij, ki sodijo v to rubriko, pa je bila njihova kakovost vendar preskromna in jih zato ne moremo objaviti.

Objavljamo pa tole uspelo fotografijo Stane-

ta Vovka, ki smo jo poimenovali Trojica. Pričakujemo, da se boste v prihodnje bolje izkazali tudi vi, še posebej ker bo avtor najboljših fotografij nagrajen. Vse objavljene fotografije seveda honoriramo.

Fotografirajmo (43)

Low key — razvijalci za razvijanje negativov

O fotografijah narejenih v tehniki high — key smo v eni prejšnjih številčk že pisali, tokrat pa namenimo našo rubriko njenemu nasprotnu tehniki low-key ter nekaterim domačim razvijalcem za razvijanje negativov.

Low-key fotografija, je fotografija na kateri prevladujejo črnine, ki poudarjajo dramatičnost in negotovost. Le majhen svetel deljati to črmino razbija in privlači našo pozornost. Za takšen posnetek potrebujemo predvsem pravilno osvetlitev. Zanimiv portret v tej tehniki lahko posnamemo tako, da izza osebe postavimo črno platno. Osvetlilimo s strani, da dobimo le na robu obraza tanek pramen svetlobe. Dosegli smo tako imenovani Rembrantov efekt. Zaslonko moramo zapreti bolj kot kaže svetlemer, saj bomo drugače dobili sive tone.

V naravi bomo najboljše takšne posnetke naredili prav v slabih svetlobnih razmerah. Izkoristimo jih za niz različnih fotografij. Z zapiranjem zaslonke zmanjšamo moč še tako slabe osvetlitve. Morda nam bo pri tem koristil tudi temnordeč filter, ki bo zatemnil preveč osvetljeno nebo. Sicer pa bo največ odvisno od naše moči opažanja.

Poglejmo še nekatere najpogostejše uporabljane razvijalce za razvijanje negativov, ki jih izdeluje Fotokemika.

FR 3 je univerzalni hitri negativ razvijalec. Uporablja se v razmerju 1:2 (en del razvijalca, dva dela vode).

Razredčimo pa ga tik pred uporabo. V litru razvijalca lahko razvijemo 8 filmov (24 x 36 mm). V njem razvijamo filme srednje in višje občutljivosti. Efke film KB 17 razvijamo približno 2,5 minut, KB 21 pa 4 minute. FR 3 sodi med normalne razvijalce.

FR 5 je razvijalec za izenačevanje velikih kontrastov. Daje precej mehko sliko, uporablja pa se nerazredčen. Omogoča majhno povečanje občutljivosti filma. Tako lahko pri dnevni svetlobi s filmom Efke KB 14 fotografiramo kot, da je njegova vrednost za zaslonko večja, torej kot, da je to film z vrednostjo 17 DIN. Za zaslonko povečamo občutljivost tudi filmoma KB 17 in KB 21. V razvijalcu FR 5 razvijamo film KB 14 približno 6 minut, KB 17 — 7 minut in KB 21 — 8 minut. V enem litru razvijalca lahko razvijemo 7 filmov.

Tudi low — key je zanimiva tehnika

KB 435 je edini Fotokemikin univerzalni tekoči razvijalec. Namenjen je namreč za razvijanje filmov in foto papirja. Kadar v njem razvijamo filme ga je potrebno razredčiti v razmerju 1:19 (1 del razvijalca in 19 delov vode). 21 DIN-ski film v njem razvijamo približno 3,5 minut. V enem litru razredčenega razvijalca lahko razvijemo deset filmov, za vsakega naslednjega pa je potrebno razvijanje podaljšati za 1 minuto.

FR E 24 je drobnozrnati razvijalec, ki močno povečuje izkoristek občutljivosti. Ta razvijalec povečuje občutljivost filmov pri dnevni svetlobi za 6 DIN. V enem litru razvijalca lahko razvijemo osem filmov, čas vsakega naslednjega pa je potrebno podaljšati za 30 sekund. KB 14 razvijamo 11 minut, KB 17 — 15 minut in KB 21 — 18 minut. Seveda vsem nastavimo občutljivost pri snemanju za 6 DIN navzgor.

Fotokemika izdeluje še nekatere druge razvijalce, vendar opisane v naših trgovinah najlažje dobimo in jih tudi najpogostejše uporabljamo.

B. Zakošek

KOLEDAR

Četrtek, 8. septembra — Marija
 Petek, 9. septembra — Peter
 Sobota, 10. septembra — Dan
 mornarice
 Nedelja, 11. septembra — Erna
 Ponedeljek, 12. septembra —
 Gvido
 Torek, 13. septembra — Janez
 Sreda, 14. septembra — Milna

MALIOGLASI

PRODAM osebni avto Zastava
 101, letnik 1974, registriran do
 3. 6. 1984. Ogled mogoč vsak
 dan po 16. uri. Srečko Drev, Li-
 ljska 1, Pečje, Titovo Velenje.

PRODAM osebni avto P 126,
 letnik 1980 in osebni avto P 125,
 letnik 1981. Mihič, Kardeljev trg
 1, Titovo Velenje, VII nadstrop-
 je.

PRODAM švicarski globek
 otroški voziček. Telefon 852-694.

POTREBUJETE NAPISNE
 TABLE, napisne ploščice, inven-
 tarne pljučice, tablice za označe-
 vanje in otevilčanje, nalepke
 itd... Pravi naslov je: Anica Pet-
 kovšek, Cesta IV/11, Titovo Ve-
 lenje, telefon 850-583.

UGODNO PRODAM BAR-
 VNI TV SPREJEMIK. Informa-
 cije popoldne po telefonu
 850-012.

HOTEL GOLDING RUBIN IZ ŽALCA SE PRIPOROČA ZA
OBISK TUDI V MESECU SEPTEMBRU.

V restavraciji hotela lahko vsak dan ob prijetni glasbi izbirate
 med številnimi priznanimi **SRBSKIMI SPECIALITETAMI**. La-
 hko pa se zabavate tudi v **DISKU KLABU** hotela Golding
 Rubin, ki je odprt od 21. do 0.30 ure. Sprejemamo tudi naročila
 za **POSLOVNA KOSILA** in druge **SVEČANE PRILOŽNOSTI**.
**ZA OBISK SE PRIPOROČA KOLEKTIV HOTELA GOLDING
 RUBIN ŽALEC.**

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM
DOMU TITOVO VELENJE

Četrtek, 8. septembra — dr. Zupan-
 čič (dnevni), dr. Markovič (nočni)
 Petek, 9. septembra — dr. Pustovrh
 (dnevni), dr. Prenc (nočni)

Sobota, 10. septembra — dr.
 Lešnikova (glavna), dr. Glušičeva (no-
 tranja)

Nedelja, 11. septembra — dr.
 Lešnikova (glavna), dr. Glušičeva (no-
 tranja)

Ponedeljek, 12. septembra — dr.
 Žičkar (dnevni), dr. Zupančič (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI
POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 8. septembra — dr. Stupar
 Petek, 9. septembra — dr. Pirtovšek

Sobota, 10. septembra — dr. Pirtov-
 šek

Nedelja, 11. septembra — dr.
 Pirtovšek

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NEM DOMU VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti
 zdravstvenega doma Titovo Velenje, si-
 cer v pripravljenosti na domu:

Sobota, 10. septembra — dr. Alek-
 sander Uršič, Kidričeva 3, Titovo Ve-
 lenje

Nedelja, 11. septembra — dr.
 Aleksander Uršič, Kidričeva 3, Titovo
 Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI
POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka 10. septembra do nedelje,
 11. septembra — Peter Rihtarič, dipl.
 vet., Prešernov trg 7, telefon 881-143

Od ponedeljka, 12. septembra do
 četrta, 15. septembra — Milan Mat-
 ko, dipl. vet., Veterinarska postaja
 Šoštanj, telefon 881-322

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 8. 9. ob 17., 19. in 21.

uri
ZEN KWUNDO V PARIZU — hong-
 kongski, karate. V gl. vl.: John Lin

Petek, 9. 9. ob 11. uri

FLACH GORDON — angle-
 ški, znanstveno-fantastični. V gl.
 vl.: Sam J. Jones

Petek, 9. 9. ob 17., 19. in 21.

uri
BALKAN EKSPRES — doma-
 či, komedija. V gl. vl.: Dragan
 Nikolić

Sobota, 10. in nedelja, 10., 11. 9.

ob 17., 19. in 21. uri

FLACH GORDON — angle-
 ški, znanstveno-fantastični. V gl.
 vl.: Sam J. Jones

Ponedeljek, 12. 9. ob 17., 19.

in 21. uri

EL MACHO KAVBOJ — ita-
 lijanski, kavbojski. V gl. vl.: Car-
 los Monzon

Torek in sredo, 13., 14. 9. ob

17., 19. in 21. uri

CETVERICA V IGRI — itali-
 janski, avanturistični. V gl. vl.:
 Bud Spencer

ZARADI PREUREJITVE BO

USPOSOBLJENA SAMO PO-

LOVICA DVORANE. ZATO

BOMO PREDVATALI TRI

PREDSTAVE DNEVNO IN SI-

CER OB 17., 19. IN 21. URI!

KINO DOM KULTURE VE-

LENJE

Četrtek, 8. 9. ob 20. uri

CETVERICA V IGRI — itali-
 janski, avanturistični. V gl. vl.:
 Bud Spencer

FILMSKO GLEDALIŠČE V

DOMU KULTURE

Ponedeljek, 12. 9. ob 20. uri

PASJI SINOVI — ameriški,

komedija.

Vloge: Julie Andrews, William

Heldin, Marisa Berenson

Režija in scenarij: Blake Ed-
 wards

Pravijo, da je film **PASJI SI-**

NOVI (S. O. B.) eden najboljših iz-

virnih filmov zadnjih let. Go-ori

o zasebnih tegobah filmskih ust-

varjalcev, o tem, kako se sploh

dela film, posebno pa, kako se

oblikuje (preoblikuje) scenarij, da

pritegne čimveč ljudi. Prijetna

farsa o obstoječih ljudeh obstoje-

čega Hollywooda. Poznavalec

razmer in ljudi v filmskem mestu

bi lahko prepoznal marsikoga in

se pošteno nasmejal na njegovo ra-

čun. Se eno uspešno sodelovanje

zakonec Edwards-Andrews.

ZCC

TOZD NEVROPSIHIIATRI-

JA VOJNIK

REHABILITACIJSKA DE-

LOVNA ENOTA

RAVNE PRI ŠOŠTANJU

objavlja

naslednja prosta dela in nalo-

ge

KUHARICA

Pogoj: KV kuharica

Za navedena dela se sklepa

delovno razmerje za nedolo-

čen čas s poskusno dobo.

OD po pravilniku. Stanova-

nja ni.

Zadnji rok prijave je do 15.

septembra.

Kandidate naj pošljejo prija-

ve na naslov: Rehabilitacijska

delovna enota Ravne pri Šo-

štanju, 63325 Šoštanj.

SOZD EDVARDA KARDELJA
TRBOVLJE
DO RUDNIK RJAVEGA PRE-
MOGA SENOV

objavlja
 prosta dela oz. naloge za nedoločen čas

— TEHNIČNI VODJA JA-
ME

z 2-mesečnim poskusnim delom

— JAMSKI NADZORNIK II.

s 3-mesečnim poskusnim delom

Poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom, morajo
 kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod 1:

- rudarski inženir, rudarski tehnik
- metode dela z ljudmi
- znanje teh. normativov in predpisov varstva pri delu ter
 rud. zakona
- strokovni izpit
- 4—5 let na rudarskih delih s podzem. eksploatacijo
- smisel za delo z ljudmi
- organizacijska sposobnost
- da izpolnjuje pogoje opredeljene v DD o uresničevanju
 kadrovske politike občine Krško

Pod 2:

- rudarski tehnik ali nadzornik
- znanje in spremljanje teh. normativov in predpisov varstva
 pri delu ter rudarskega zakona
- strokovni izpit
- 2 leti na jamskih delih
- organizacijska sposobnost, smisel za delo z ljudmi

Stanovanja zagotovljena

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju
 pogojev na naslov: Komisija za delovna razmerja Rudnika
 rjavega premoga Senova, 68281 Senovo. Rok prijave 8 dni
 po objavi.

Kandidate bomo o izidu izbire obvestili v 30 dneh po objavi.

Srečno.

Komisija za delovna razmerja tozd Kovinski
izdelki in galanterija

razpisuje
 naslednja prosta dela in naloge

1. REZKARSKA DELA (več delavcev)

Pogoji:

- KV rezkalec
- zaželjena praksa
- odslužen vojaški rok

2. ORODJARSKA DELA (več delavcev)

Pogoji:

- KV orodjar
- zaželjena praksa
- odslužen vojaški rok

3. KLJUČAVNIČARSKA DELA (več delavcev)

Pogoji:

- KV ključavničar
- zaželjena praksa
- odslužen vojaški rok

Razpisana dela in naloge so za nedoločen čas s polnim
 delovnim časom in 2 mesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj posredujejo svoje vloge pisno ali osebno v 15

dneh po objavi oglasa na naslov: REK SIPAK, Titovo

Velenje, Koroška 61, Kadrovska splošno področje.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

DELOVNA ORGANIZACIJA
ELEKTROKOVINARSKA OPREMA

Titovo Velenje n. sol. o.

Delovna organizacija ELEKTROKOVINARSKA OPREMA
 (prej RSC) se z svojim programom strešnih elementov vklju-
 čuje v izgradnjo sodobnih podstrešnih bivalnih prostorov.

Iz tega programa vam nudimo naslednje izdelke:

- podstrešne stopnice
- stanovanjska strešna okna
- line za izhod na streho

Izdelke iz tega programa lahko kupite v vseh trgovinah z
 gradbenim materialom.

Prodaja za dinarje deviznega porekla je organizirana pri DO
 ERA Titovo Velenje (20 % popust).

Vgradnjo naših proizvodov vam lahko izvede tudi naša servi-
 snja služba.

Delovna organizacija Elektrokovinarska oprema Titovo
 Velenje, Celjska 9/b, c, telefon 063-850-900, 063-850-819.

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega

Miha Horvata

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so mu darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti.
 Hvala rudarski godbi, upokojencem REK za častno stražo, govornikom tov. Zlodeju in
 tovarišu Zajcu ter delovnim organizacijam.

Iskrena hvala sosedom, ki so nam pomagali, tudi družini Jordan iz Šmartnega ob Paki,
 kakor tudi duhovniku za opravljen obred.

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, omice, prababice, sestre in tete

Marije Resnik

iz Šoštanja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in
 cvetje ter sočustvovali z nami.

Posebno se zahvaljujemo zdravniškemu osebju bolnišnice Vojnik in Topolšica ter dr. Po-
 lesu, dr. Menihu in dr. Lazarju. Zahvaljujemo se tudi govorniku tov. Volku in duhovniku
 za opravljen obred ter pevcem za zapete pesmi.

Žalujoci: sin Drago z ženo, hčerka Vladka z družino ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezni nas je v 77. letu starosti za vedno
 zapustil naš dragi oče

Alojz Novak

iz Kavč 18 a v Titovem Velenju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki so nam pomagali v
 najtežjih trenutkih in izrekli sožalje, darovali vence in cvetje ter ga pospremili na njegovi
 zadnji poti.

Se posebej se zahvaljujemo družini Drobež, zdravstvenemu osebju Planika v Topolšici,
 dr. primariju Fijavžu, govornikom za poslovilne besede in župniku za opravljen obred.

Zahvalo izrekamo tudi godbi, zvezi borcev ter častni straži.

Žalujoci: sin Alojz, hčerki Fani in Vera z družinami ter ostalo sorodstvo

Bolje kot lani

Letna kopalna sezona se počasi izteka. Kljub temu, da se je ob nekaterih toplih dnevih še moč kopati, pa se je število vnetih kopalcev na letnih bazenih že močno skrčilo.

In kako so z letošnjo kopalno sezono, oziroma obiskom zadovoljni na naših dveh bližnjih letnih bazenih? Najprej o tem, kako je bilo letos na letnem bazenu v Titovem Velenju. Pogovarjali smo se z Bojanom Vučino, ki nam je povedal, da so z letošnjim številom kopalcev precej bolj zadovoljni kot lani. Temu primeri so tudi dobri finančni rezultati. Število kopalcev se je letos povzpelo ob lepih dnevih, predvsem pa ob nedeljah, približno na 1200. Najbolj obiskan je bil mesec avgust. Tako kažejo tudi podatki, da je bilo na baze-

nu v Titovem Velenju povprečno 800 kopalcev na dan. K takemu obisku je gotovo pripomoglo lepo in dolgo sončno vreme. Ne bo odveč, če zapišemo, da so letos obiskovalcem na velenjskem bazenu nudili tudi ležalnike in sončnike, vendar zanimanje za tovrstne pripomočke med kopalci ni bilo pričakovano. Tudi z raznimi napitki in prigrizkom je bilo dobro preskrbljeno.

Ob vseh teh ugodnih in spodbudnih pokazateljih zapišimo, da pa nikakor, zlasti reševalci, ki skrbijo za varnost kopalcev, niso zadovoljni s plavalno kulturo nekaterih obiskovalcev. Le-ti mnogokrat niso upoštevali napisanih pravil reda kopališča in tako ogrožali varno kopanje, ne le sebi, ampak mnogim drugim kopalcem. Zato beležijo na velenjskem

bazenu letos izreden porast nesreč in poškodb. (Ne)kultura pa je lepo vidna tudi v sanitarijah in drugih prostorih.

Naj ob koncu dodamo še to, da bodo letos zimski bazen obnavljali oziroma opravljali prepotrebno vzdrževanje korita ter strehe. Zato bo bazen nekaj časa tudi zaprt.

ŠOŠTANJ ORGANIZIRALI TUDI TEČAJE

Tudi za šoštanjski letni bazen lahko zanesljivo trdimo, da je imel letos precej več obiska kot prejšnje oziroma pretekla leta. Rudi Bajec, predsednik TVD Partizan, ugotavlja, da je k temu, poleg lopega vremena, pripomogla tudi bencinska kriza, zato so se kopanja željni obiskovalci raje odločali za bližnja kopališča. Predvsem ob nedeljah je bil obisk precejšen. Največ obiskovalcev je bilo iz sosednjih občin. Gostinci hotela Paka so se letos nadvse izkazali. Po-

Zadovoljnih kopalcev je bilo letos precej več kot prejšnja leta

nudba je bila pestra in solidna. Obiskovalci so se tako ob čisti in topli vodi na šoštanjskem bazenu zares prijetno počutili. Kot je povedal Rudi Bajec, so v dopoldanskem času, ko je bilo manj obiskovalcev, organizirali tudi tečaje plavanja. Zlasti razveseljivo pa je to,

da niso letos zabeležili nobene nesreče na tem bazenu.

V Šoštanju razmišljajo že o prihodnji kopalni sezoni. Postavili bodo nekaj športnih pripomočkov za razvedrilo in rekreacijo kopalcev. Namizni tenis, kegljišče na vrhovi in drugo.

B. Mugerle

Med vrtničkarji

Ste tudi vi med tistimi, ki celo leto pridno obdelujete vrtove, da lahko potem na jesen sadove svojega dela odpeljete domov? Pa kako ponosni so na vsak peteršilj in na prvi sočni paradiznik! Vrt ni več popoldanska rekreacija, prijetno združeno s koristnim. Kar pogledate na trg, kako draga je zelenjava.

Tudi mi smo se malo sprehodili po vrtovih, ki jih je v okolici Titovega Velenja veliko in vrtničkarje povprašali: »Ali se vam izplača?«

Ivan Cviki:

»Kako se mi ne bi! Na mojem vrtu je letos obrodilo toliko krompirja, fižola in zelja, da za ozimnico ne bo treba nič kupiti. S pridelkom sem zelo zadovoljen. Res pa je, da je za to, da nekaj zraste potrebno veliko časa in dela. Vrt imam v najemu že nekaj let. V družini smo štirje, osebni dohodek pa je samo eden. Na jesen pa veliko »vzame« tudi šola, in če je zemlja, jo je treba tudi obdelati.«

Fuad Bašić: »Že četrto leto imam v najemu vrt, ki meri le okoli deset kvadratnih metrov. Pa moram reči, da je to dovolj, saj pridelamo kar precej zelenjave. To se v družinskem proračunu pozna, saj so povrtine vedno bolj drage. Vrt pa mi je tudi v razvedrilo, saj mi je delo na zemlji v veliko veselje.«

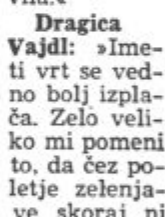
Rašid Brkić: »Vrtničkam letos prvič. Kljub temu pa mi je vse izredno dobro obrodilo. Ugotovil sem, da se to resnično izplača. Vrt imam v najemu in za najemnino plačam rudniku samo 150 dinarjev, kar res ni veliko. Poleg tega je prav prijetno obdelovati vrt in potem gledati kako raste. Najlepše je pa seveda sedaj, ko pridelek že tudi pridno pobiramo.«

Safeta Duraković: »Moj vrt je velik okrog 80 kvadratnih metrov. Na njem mi je zraslo precej krompirja, fižola in paradiznika. Tako da mi bo za ozimnico prišlo kar pravi. Nekaj bom seveda še morala dokupiti. Vesela pa sem, da sem le pridelala nekaj, saj so cene letos res visoke. Vrt bi rada imela še naprej, in če se bo le dalo, bom pogodbo za prihodnje leto tudi obnovila.«

Dragica Vajdl: »Imeti vrt se vedno bolj izplača. Zelo veliko mi pomeni to, da čez poltve zelenjave skoraj ni bilo potrebno kupovati. Tako je v denarnici ostal kak dinar. Vesela pa sem tudi, da je pridelek kljub temu, da vrta nismo gnolili, obilen. Vrt smo imeli že prej, vendar v Savinjski dolini. Tam se nam sedaj ne izplača več, saj so vožnje tja zelo drage. Nekateri se včasih pritožujejo, da jim pridelek včasih kdo drug pobere. Tukaj pa letos resnično ni bilo nobenih krajev.«

Vsi naši sogovorniki so ugotovili, da se izplača. Mi pa naj dodamo še eno zanimivost: zelo težko smo tisti dan, ko smo vrtničkarje obiskali, med njimi našli dve ženski. Veliko pa je bilo na vrtovih moških. To pa tudi nekaj pomeni, kajne?

mkp, M. Z.

Še vedno pri vrhu lestvice

Nogometaši velenjskega Rudarja so jesenski del tekmovalnega v slovenski nogometni ligi pričeli zelo dobro. Tudi preteklo nedeljo so iztržili obe točki. Na nogometnem igrišču Kladivarja v Celju so premagali istoimensko moštvo z rezultatom 1:0.

Velenjčani so taktično nadigrali domačine, imeli pa so tudi več športne sreče. Zmago so si zagotovili že v 19. minuti prvega polčasa. Med strelce se je vpisal Čelič, ki je odbito žogo po izvajanju prostega strela poslal v mrežo.

Končno zmagali

V tretjem prvenstvenem kolu v slovenski nogometni ligi so nogometaši končno osvojili obe točki. Na domačem igrišču so z rezultatom 3:0 premagali enajsterico Mure.

Gledalci, na tribunah se jih je zbralo približno 400, so videli dokaj lepo nogometno predstavo. Nogometaši obeh moštev so začeli srečanje izredno hitro in ostro. Domačini, kot tudi gostje, so imeli v prvem delu igre nekaj priložnosti za zadetek, vendar so bili napadalci nespretni. Vse je že kazalo, da se bo polčas končal brez zadetkov. Po samostojni akciji pa je Hren dve minuti pred koncem prvega dela srečanja le povedel domačine v vodstvo.

V nadaljevanju so gostje zaigrali izredno ostro, zato je sodnik izključil kar dva Murina igralca. To so nogometaši Šmartna dobro izkoristili. Na 2:0 je rezultat povihal Kodre v 60. minuti, tretji zadetek za domačine pa je dal Prašnikar.

Začele s porazom

V novi prvenstveni sezoni v Sloveniji ni več enotne republiške rokometne lige, saj so jo razdelili na dve skupini (zahodno in vzhodno). V Vzhodni tekmujejo tudi igralce Šmartnega ob Paki in pa druga ekipa Velenja (prva bo letos že drugo leto nastopala v 1. B zvezni rokometni ligi).

Konec tedna so v obeh skupinah odigrali prvo kolo. Rokometašice Velenja so se na igrišču v športnem parku pri Jezeru sestale z gostjama iz Zagorja.

Prvi polčas je napovedoval, da bodo domače igralke že v prvem kolu osvojile obe točki, saj so prvi del igre dobile z rezultatom 14:11. Tudi približno polovico drugega dela igre so bile boljše, narkar so zaigrale v obrambi pa tudi v napadu zelo slabo in gostje so najprej rezultat izenačile, nato pa povedle z dvema zadetkoma prednosti. Spet je nastopilo obdobje (žal zelo kratko) dobre igre gostiteljic, ki so najprej izenačile in nekaj minut pred koncem povedle z 22:21. Rokometašice Zagorja so znova izenačile, povedle najprej z 23:22, nato pa še z 24:23, kar je bil tudi končni izid srečanja.

Gasilsko društvo iz Šmartnega ob Paki je tretje najstarejše tovrstno društvo v velenjski občini. Sodni med marljivostjo. Društvo se ponaša z lepimi uspehi, ki so jih šmarški gasilci dosegli na raznih tekmovalnih in dobro opremljenostjo.

Preteklo nedeljo so šmarški gasilci proslavili pomemben in visok jubilej-80.letnico uspešnega delovanja društva. Ob tej priložnosti so pripravili krajši kulturni program ter najbolj prizadevnim članom in društvom v velenjski občini podelili zaslužena priznanja. Višek slovesnosti pa je bil prevzem novih orodnih vozil.

Velenjčani spet najboljši

Pretekli petek je bilo na strelišču Mroža v Titovem Velenju prvo republiško izbirno tekmovalje s standardno zračno puško za pionirje in pionirke, ki bodo zastopali barve Slovenije na tradicionalnem tekmovalju Alpe Adria v Italiji. Na tekmovalju, pripravili so ga velenjski strelci, so nastopili strelci Kamnika, Trzina, Zaloge in domačini. V prvem krogu tekmovalja so imeli največ uspeha Velenjčani,

saj so osvojili prva tri mesta. Zmagala je Denis Bola, ki je nastreljala 371 krogov, Aleksandra Šafarič 357, tretji pa je bil Fortmrat Legner s 355 krogi. Tudi drugo izbirno tekmovalje bo prihodnji petek, 9. septembra, v Titovem Velenju. Pomerilo se bo 10 najbolje uvrščenih iz prejšnjega kola, prvih pet pa bo kasneje nastopilo za slovensko reprezentanco.

F. Žučko

Dekleta so v primerjavi z drugimi ekipami zelo mlada, zato jim poraz začetku prvenstva ne sme vzeti poguma. Na posnetku s trenerjem Hudarinom (sv)

Družinski trim vikend

Ziviljenjski tempo, ki je vsak dan bolj neusmiljen, vpliva tudi na družino, ki ima vedno manj časa, da se posveča sama sebi. Ob koncu tedna pa tudi ne izkoristi vseh možnosti za rekreacijo celotne družine.

Vedno več je družin, ki si želijo dejaven počitek za konec tedna: z gibanjem, hojo, telesnimi vajami, športnimi aktivnostmi... Izkoriščanje sonca, vode, svežega zraka in športno rekreacijskih objektov, daje psihično in fizično osvežitev, ki enako dobro deluje na organizem otroka kot na odraslega človeka. Da bodo lahko imeli starši več časa za družino in sprostitve, organizira Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje družinski trim vikend v Porču, v hotelu Delfin. Tam lahko sodelujete in se rekreirate ob od-

bojki, košarki, malem nogometu, tenisu, namiznem tenisu, kolesarjenju, kegljanju, veslanju in plavanju. Natančen razpored možnih panog pa boste dobili, ko se boste odločili za družinski vikend.

Odhod bo v petek, 23. septembra ob 6. uri izpred Rdeče dvorane, povratek pa v nedeljo okoli 14. ure. Cena družinskega trim vikenda je za odrasle 1800 dinarjev, otroci od 2. do 7. leta imajo 50 % popusta, od 7. do 10. leta pa 30 %. V ceno je zajet prevoz, dva penziona in pol, uporaba vseh športnih objektov in rekvizitov ter strokovno vodstvo. Če se se odločijo za družinski trim vikend, potem se lahko prijavi na Zvezi telesnokulturnih organizacij občine Velenje Foitova 2, od 8. do 16. septembra od 8. do 15. ure, v sredo pa od 8. do 17. ure.

Izkazali so se kot dobri organizatorji

Na teniških igriščih pri Velenjskem jezeru so člani Šaleškega teniškega kluba iz Titovega Velenja konec tedna nadvse vzorno organizirali tekmovalje za 28. Tedyjev memorial. Vsi udeleženci tekmovalja so izrekli veliko pohval za dobro organizacijo in lepa igrišča. Tenis ima v Šaleški dolini dolgoletno tradicijo, saj so ga, kot smo prebrali v njihovi brošuri, v Šaleški dolini igrali že pred vojno. Najstarejši podatki o teniški dejavnosti pa segajo v leto 1928. Ker je v zadnjih letih zelo naraščalo zanimanje za ta šport, je Šaleški teniški klub začel urejevati pešena igrišča na novem špor-

tmem središču pri Velenjskem jezeru. Pri njihovi izgradnji so sodelovale delovne organizacije občine, zlasti to velja za Rek, veliko pa so storili sami člani kluba, mladinci in mladinke pa tudi drugi občani, ki so skupaj prispevali več kot 4000 prostovoljnih ur. Pokrovitelj 28. spominskega tekmovalja je bila delovna organizacija Elektrostrojna oprema. Nastopili pa so najboljši slovenski igralci in igralke tenisa.

Med člani je bil najboljši Požar (Branik-Grad), med ženskami Škuljeva (Olimpija), med moškimi pa pri sta zmagala Breznik-Požar (Branik-Grad).

Dobre uvrstitve domačih kotalkarjev

Na prenovljeni ploščadi so člani velenjskega kotalkarske drsalnega kluba uspešno izvedli, kljub dežju, državno kotalkarsko prvenstvo za pionirje, mladince in člane. Nastopilo je okoli 40 tekmovalcev, med njimi seveda tudi člani domačega kluba. Rezultati: Pionirji A: 1. Luka Klasing (St. Bloudek Ljubljana), Velenjčan Robi Marinič pa se je uvrstil na tretje mesto. Pionirke A: 1. Jerneja Perc (HDK Cinkarna Celje). Velenjčanke pa so se uvrstile: 4. Petra Majerič; 5. Nataša Javornik; 11. Jerneja Kemperle; Pionirski pari: 1. Kopač-Klasing (DKK Olimpija), Velenjčana Kemperle-Potočnik sta se uvrstila na drugo me-

sto. Mladinci: 1. David Praprotnik. Mladinke: 1. Lada Bičak (KK Medveščak Zagreb). Velenjčanke: 2. Gordana Miletič; 4. Andreja Oven; 5. Alenka Oven; Člani: 1. Iztok Kuralt (DKK Olimpija). Članice: 1. Violeta Mordej (DKK Olimpija). Ekipna uvrstitev za pokal Stanka Bloudka: 1. DKK Stanko Bloudek Ljubljana; 2. HDK Cinkarna Celje; 3. KDK Rudar Titovo Velenje itd.

Ekipni prvak državnih prvenstev (pionirskih, mladinskih in članskih skupin) pa je v letu 1983 KDK Rudar Titovo Velenje, ki je zbral kar 74 točk. Drugouvrščeni klub KUK Nova Gorica pa jih je zbral 52.

Pohod na Triglav

Trim pohoda na Triglav se je zadnjo soboto in nedeljo v avgustu udeležilo 34 občanov. Vsi so bili na Triglavu prvič. V lepem vremenu so se udeleženci pohoda preko Rudnega polja in Vodniške koče povzpeli do Planike, kjer so prenočili. Že v zgodnjih jutranjih urah naslednjega dne pa so se povzpeli na Triglav. Po planinskem krstu in fotografiranju so se preko Kredarice spustili v dolino. Utrujeni, vendar vsi zadovoljni, so se vrnili v Titovo Velenje.

Pohod je organizirala Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje.

